

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

No 3 (1963)

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

BULLETIN
DE LA
SOCIÉTÉ VÉTÉRINAIRE
HELLÉNIQUE

BULLETIN
OF THE
HELLENIC VET. MEDICAL
SOCIETY

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1963 ΤΕΥΧΟΣ 52^{ΟΝ}

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΤΟΥΣ 1963

Φ. Παπαχριστοφίλου (Πρόεδρος) - Π. Πλιάτσικας (Αντιπρόεδρος)
Ι. Καρδάσης (Γεν. Γραμματέυς) - Κ. Μ. Σωτηρόπουλος (Ειδ. Γραμματέυς) - Α. Παπαδόπουλος (Ταμίας).

•

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΛΤΙΟΥ
Κ. Ταρλα τζής, Π. Καρβουνάρης, Π. Δραγώνας,
Γ. Ζαριφόπουλος, Ι. Καρδάσης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Βοτανικός Κήπος - Αθήναι (Τ. 301)

SOCIÉTÉ VÉTÉRINAIRE HELLENIQUE
Jardin Botanique-Athènes (T. 301)

HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY
Botanical Gardens-Athens (T. 301)

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

BULLETIN
DE LA
SOCIÉTÉ VÉTÉRINAIRE
HELLÉNIQUE

BULLETIN
OF THE
HELLENIC VET. MEDICAL
SOCIETY

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1963

ΤΕΥΧΟΣ 52^{ΟΝ}

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΤΟΥΣ 1963

Φ. Παπαχριστοφίλου (Πρόεδρος) - Π. Πλιάτσικας (Αντιπρόεδρος)
Ι. Καρδάσης (Γεν. Γραμματεύς) - Κ. Μ. Σωτηρόπουλος (Είδ. Γραμματεύς) - Α. Παπαδόπουλος (Ταμίας).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΛΤΙΟΥ

Κ. Ταρλα τζής, Π. Καρβουνάρης, Π. Δραγώνας,
Γ. Ζαριφόπουλος, Ι. Καρδάσης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Βοτανικός Κήπος - Ἀθήναι (Τ. 301)

SOCIÉTÉ VÉTÉRINAIRE HELLÈNIQUE

Jardin Botanique-Athènes (T. 301)

HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

Botanical Gardens-Athens (T. 301)

Ἐτησίᾳ συνδρομῇ ἑταίρων Ἑλλην. Κτηνιατρ. Ἐταιρείας Δρχ. 100 (Οἱ ἑταῖροι λαμβάνουν δωρεάν τὸ Δελτίον). Ἐτησίᾳ συνδρομῇ Δελτίου (ἔσωτερ.) » 100 Ἐτησίᾳ » » (ἔξωτερ.) » 120 Συνδρομῇ διὰ φοιτητᾶς » 50 Ἀλληλογραφία, ἐμβάσματα καὶ ἐπιταγαὶ κ. ΑΓΓΕΛΟΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ Κτηνιατρικὸν Μικροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον Βοτανικὸς Τηλ. 561-410 Ἀθῆναι (Τ. 301)	Abonnements pour } l'étranger } \$ 4 Foreign subscriptions } Correspondance, Checks et Mandats DR ANGELOS PAPADOPOULOS INSTITUT BACTERIOLOGIQUE VÉTÉRINAIRE VOTANIKOS - ATHENS (301) GREECE

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνάδελφοι οἱ ἀποστέλλοντες πρὸς δημοσίευσιν ἐργασίας εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ε.Κ.Ε. ὅπως συνοδεύουν ταύτας δι' ἐπιστολῆς εἰς ἣν νὰ δηλώνουν ἐὰν ἐπιθυμοῦν ἀνάτυπα τὰ ὁποῖα βαρύνουν τὸν συγγραφέα ἐξ ὀλοκλήρου. Ἡ Ἑλληνικὴ Κτηνιατρικὴ Ἐταιρεία δὲν δύναται νὰ ἐπιβαρυνθῇ μετὰ τὴν δαπάνην τῶν ἀνατύπων διότι ὡς γνωστὸν ἀνέκαθεν ἀντιμετωπίζει οἰκονομικὰς δυσχερείας. Τιμὴ 100 ἀνατύπων μέχρι 8 σελίδων Δρχ. 100, μέχρι 16 σελίδων Δρχ. 150. Ἀπὸ 16 καὶ ἄνω 200-250. Αἱ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστέλλόμεναι ἐργασίαι δέον ὅπως εἶναι καθαρογραμμῆναι ἢ δυνατὸν δακτυλογραφημέναι καὶ ἄνευ διορθώσεων καὶ παραπομπῶν, μετὰ περιλήψεως εἰς ξένην γλῶσσαν (Ἀγγλικά ἢ Γαλλικά ἢ Γερμανικά ἢ Ἴταλικά). Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν συγγραφέα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Συντάξεως ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἀνατύπων μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία των ἔχει προπληρωθῆ εἰς τὸν Ταμῖαν τῆς Ε.Κ.Ε. Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τῆς Ε.Κ.Ε. οἱ μὴ ἐπιθυμοῦντες ἀνάτυπα δικαιοῦνται νὰ λάβουν δωρεάν 10 τεύχη τοῦ Δελτίου εἰς τὸ ὁποῖον δημοσιεύεται ἡ ἐργασία των.

Τὸ

Δ.Σ. τῆς Ε.Κ.Ε.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΡΕΠΤΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΩΝ
ΤΩΝ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΣΤΕΜΦΥΛΩΝ ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΙΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗΝ ΤΩΝ ΜΗΡΥΚΑΣΤΙΚΩΝ

Υ π ό

Ι. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ — Π. ΚΑΛΛΥΣΑΚΗ

Ε ί σ α γ ω γ ή

Ἡ γνῶσις τῶν διαιτητικῶν ιδιοτήτων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν ὑποπροϊόντων τῶν διαφόρων γεωργικῶν καὶ ἄλλων συναφῶν βιομηχανιῶν ἐμφανίζει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν Οἰκονομίαν καθ' ὅσον οὕτω παρέχεται ἡ δυνατότης καὶ τὸ μέτρον ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς χρησιμοποίησεως τούτων ἐν τῇ διατροφῇ τῶν ζώων ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς μείωσεως τοῦ κόστους τόσοσιν τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων ὅσον καὶ ἐκείνων τῆς βιομηχανίας ἐξ ἧς προέρχονται τὰ ὑποπροϊόντα. Τοῦτο παρ' ἡμῶν, ἐμφανίζει ἰδιαιτέραν σημασίαν καθ' ὅσον ἡ μείωσις τοῦ κόστους τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν ἀποτελεῖ σήμερον ἐθνικὴν ἐπιδίωξιν, δι' ἣν καὶ εὐχαριστῶς ἐδέχθημεν πρότασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἰνστιτούτου Τεχνολογίας Φυτικῶν Προϊόντων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, (*) ὅπως τὸ καθ' ἡμᾶς Ἐργαστήριον ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν πειραματισμῶν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς θρεπτικῆς ἀξίας καὶ τὴν μελέτην τῶν διαιτητικῶν ιδιοτήτων τῶν ἐγχωρίου παραγωγῆς στεμφύλων πορτοκαλλίων.

Τὰ διατεθέντα ἡμῶν στέμφυλα πορτοκαλλίων παρήχθησαν ἐν τῷ μνημονευθέντι Ἰνστιτούτῳ διὰ τεχνικῆς ὁμοίας πρὸς τὴν ἐφαρμοζομένην εἰς

* Ἐκφράζονται θερμαὶ εὐχαριστίαι ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου κ. Κ. Ἐξαρχον.

τὰς ἑλληνικὰς βιομηχανίας χυμῶν. Οὕτω, μετὰ τὴν εἰς λεπτὰς λωρίδας κοπήν τῶν ἀπομενόντων μετὰ τὴν ἐκχύμωσιν ἡμίσεων τῶν καρπῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀναμίξεως τούτων μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπολειμμάτων σαρκὸς τῶν ἀπομενόντων εἰς τὰ κόσκινα διηθήσεως τοῦ χυμοῦ, προσετέθη $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ὑφ' ὠρισμένην ἀναλογίαν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀπομακρύνσεως μέρους τῆς ὑγρᾶς φάσεως τῆς μάζης. Μετὰ καλὴν ἀνάμιξιν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡμίωρον ἠρεμίαν, ἔλαβεν χώραν συμπέσεις πρὸς ἀπομάκρυνσιν τοῦ μεγαλύτερου ποσοστοῦ τῆς ὑγρᾶς φάσεως, ἀκολούθως δὲ τεχνητῆ ξήρανσις μέχρι τελικῆς ὑγρασίας 7—11%. Τὸ οὕτω ξηρανθὲν προῖον ὑπεβλήθη ἐν συνεχείᾳ εἰς πολλαπλὴν κοσκίνισιν ἀλλὰ δὲν ἀνεμίχθη μετὰ τῆς παραχθείσης κατὰ τὴν συμπέσειν μελάσσης.

Ὁ πειραματισμὸς διεξήχθη ἐπὶ αἰγῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν καὶ κυρίως διότι ἡ παραχωρηθεῖσα ποσότης στεμφύλων ὑπῆρξεν περιορισμένη ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι προσδιορισμοὶ τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τροφῶν διεξαγόμενοι ἐπὶ αἰγῶν ἔχουσι ἰσχὺν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μηρυκαστικῶν (1,2,3). Ὡς σύστημα πειραματισμοῦ ἐπελέγη τὸ κατὰ περιόδους τοιοῦτον καθ' ὅσον δύναται νὰ διεξαχθῆ μὲ μικρότερον ἀριθμὸν ζώων καὶ δὲν ἀπαιτεῖ αὐστηρὰν ὁμοιογένειαν τῶν ὁμάδων. Ἄλλως τε διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἔχουσι διεξαχθῆ προσδιορισμοὶ τῆς θρεπτικῆς ἀξίας πλείστων τροφῶν (5,6,7).

Παράλληλως πρὸς τὴν θρεπτικὴν ἀξίαν διηρηνήθησαν ἡ ἑλκυστικότης τῶν στεμφύλων (σχετικὴ καὶ ἀπόλυτος) εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν μηρυκαστικῶν, ὡς ἐπίσης ἡ ἐπίδρασις τῆς χρήσεως τῶν στεμφύλων τόσον ἐπὶ τῆς ὁσμῆς τοῦ γάλακτος ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς περιεκτικότητος τούτου εἰς λίπος.

Τεχνικὴ τοῦ πειράματος

Ὁ ὅλος πειραματισμὸς διηρέθη εἰς τρεῖς ἐπὶ μέρους τοιούτους, ἔκαστος τῶν ὁποίων διεξήχθη ἐπὶ τριῶν αἰγῶν. Οὕτω ἐν συνόλῳ ἐχρησιμοποίηθησαν 9 γαλακτοπαραγωγοὶ καὶ μὴ κνοφοροῦσαι αἰγες φυλῆς Saanen. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἐπὶ μέρους πειραματισμοὶ διεξήχθησαν συγχρόνως, ἤρχισαν τὴν 23-6-63 καὶ ἐπερατώθησαν τὴν 22-8-63, ἑκάστου τούτων διαρκέσαντος ἐπὶ 60 ἡμέρας. Ὁ καταρτισμὸς τῶν τριῶν ὁμάδων αἰγῶν ἐγένετο μὲ κριτήριον τὴν ὁμοιογένειαν. Ἐκαστος ἐπὶ μέρους πειραματισμὸς διηρέθη εἰς τρεῖς περιόδους. Ἡ 1η πειραματικὴ περίοδος διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι καὶ τῆς 20ης ἡμέρας τοῦ πειράματος, ἡ 2α ἀπὸ τῆς 21ης μέχρι καὶ τῆς 40ης καὶ ἡ 3η ἀπὸ τῆς 41ης μέχρι καὶ τῆς 60ης. Ἐκάστη τοιαύτη εἰκοσαήμερος περίοδος διηρέθη περαιτέρω εἰς δύο δεκαήμερους ὑποπεριόδους ἕξ ὧν ἡ πρώτη ἐχρησιμοποιήθη ὡς προπαρασκευαστικὴ πρὸς ἐξοικεῖωσιν τῶν ζώων εἰς τὸ λαμβανόμενον σιτηρέσιον, ἡ δὲ δευτέρα ὡς κυρίως πειραματικὴ. Ἡ δεκαήμερος διάρκεια τῶν ὑποπεριοδῶν κρίνεται ὡς ἱκανοποιητικὴ

ΕΝΑΙΩΡΗΜΑ ΧΡΥΣΟΜΥΚΙΝΗΣ ΕΝΕΣΙΜΟΝ

2,5 %

Ένα πραγματικά νέον μέσον καταπολεμήσεως τῶν ἀναπνευστικῶν νόσων τῶν πτηνῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ΧΡΟΝΙΑΣ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΗΣ ΝΟΣΟΥ, ἡ ὁποία προκαλεῖ τεραστίας ζημίας εἰς τὴν πτηνοτροφίαν εἶναι τὸ ΕΝΑΙΩΡΗΜΑ ΧΡΥΣΟΜΥΚΙΝΗΣ ΕΝΕΣΙΜΟΝ 2,5 % τὸ ὁποῖον περιέχει 25 χιλιοστόγραμμα ΧΡΥΣΟΜΥΚΙΝΗΣ καὶ 0,15 % συμπετυκνωμένης Τοκοφερόλης (Βιταμίνης Ε) εἰς ἕκαστον κυβικὸν ἑκατοστόν.

Ἡ ἐλαιώδης διάλυσις ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ ἐναιώρημα εἶναι ἀπεστερωμένη καὶ χάρις εἰς μίαν εἰδικὴν οὐσίαν μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι ἀναμειγμένη, ἀπορροφᾶται βραδέως καὶ τοιουτοτρόπως ἔχει μεγαλυτέραν ἀποτελεσματικότητα.

Δοσολογία : 1—2 κυβικὰ ἑκατοστὰ ἐνδομυϊκῶς ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῶν πτηνῶν.

Παρατήρησις : Εἰς περιπτώσεις σοβαροῦ κατάρρου τῶν ὀρνίθων, τὸ ἐναιώρημα δύναται νὰ ἐνσταλαχθῆ μέσα εἰς τοὺς ρώθωνας.

Παρασκευάζεται ὑπὸ τῆς :
CYANAMID GMBH - Μόναχον

Ἀποκλειστικοὶ ἀντιπρόσωποι : **ΛΑΠΑΦΑΡΜ Α. Ε.**
Σωκράτους 50 — Τηλ. 535-603 — Ἄ ρ θ ῆ ν α ι
Μητροπόλεως 37 — Τηλ. 70-064 — Θ ε σ / ν ῖ κ η

(1,2,3,4). Ἡ ἐπεξεργασία τοῦ πειράματος ἐστηρίχθη ἐπὶ τῶν στοιχείων τῶν κυρίων πειραματικῶν περιόδων.

Ὡς ὁ πίναξ 1 δεικνύει εἰς ὅλα τὰ ζῶα, ἀδιαφόρως ὁμάδος, ἐχορηγήθη 1 χγρ. μηδικῆς ἡμερησίως, ἐπὶ πλέον δὲ μίγμα γαλακτοπαραγωγῆς τῆς κάτωθι συνθέσεως :

Ἀραβόσιτος	52 %
Λινάλευρον	20 %
Πίτυρα	25 %
Ἀνόργ. ἄλατα	3 %
	100

ὡς ἐπίσης πίτυρα καὶ, ἀναλόγως τῆς πειραματικῆς περιόδου, στέμφυλα πορτοκαλλίων. Ἡ ποσότης τοῦ χορηγηθέντος μίγματος ὑπῆρξεν ἀνάλογος τῆς μέσης γαλακτοπαραγωγῆς τῶν αἰγῶν ἐκάστης ὁμάδος κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πειράματος. Τὰ στέμφυλα ἐχορηγήθησαν εἰς ποσότητα 250—500 γρ. κ.κ. ἡμ. ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς βάρους ἴσης ποσότητος πιτύρων εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἄθροισμα ἀμφοτέρων τῶν τροφῶν τούτων νὰ εἶναι 1000 γρ.

Π Ι Ν Α Ξ 1

Εἶδος καὶ ποσότης χορηγηθεισῶν τροφῶν εἰς γραμμάρια

Ὅμας	Τροφαὶ	Περίοδοι		
		1η	2α	3η
I	Μηδική	1000	1000	1000
	Πίτυρα	1000	750	1000
	Μίγμα	450	450	450
	Στέμφυλα	—	250	—
II	Μηδική	1000	1000	1000
	Πίτυρα	500	1000	500
	Μίγμα	500	500	500
	Στέμφυλα	500	—	500
III	Μηδική	1000	1000	1000
	Πίτυρα	750	500	750
	Μίγμα	650	650	650
	Στέμφυλα	250	500	250

Εἰς τὴν ὁμάδα I στέμφυλα ἐχορηγήθησαν μόνον κατὰ τὴν 2αν περίοδον, εἰς δὲ τὴν II κατὰ τὴν 1ην καὶ 3ην καὶ μάλιστα εἰς ποσότητα διπλασίαν τῆς ὁμάδος I. Τοῦτο ἐγένετο σκοπίμως ἵνα ἐξετασθῶσι ἀμφοτέροι αἱ περιπτώσεις χαμηλῆς καὶ ὑψηλῆς ὡς καὶ ἐνδιαμέσου ἢ ἀκραίας χορηγήσεως στεμφύλων. Ἡ ὁμάς III ἔλαβεν καθ' ὅλας τὰς περιόδους στέμφυλα καὶ δὴ χαμηλὴν ποσότητα κατὰ τὴν 1ην καὶ 3ην καὶ ὑψηλὴν κατὰ τὴν 2αν. Ἡ ὁμάς αὕτη ὠργανώθη ἵνα ἐλεγχθῇ ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐκ τῶν δύο ἄλλων ὁμάδων ὑπο-

λογισθησομένης θρεπτικῆς ἀξίας τῶν στεμφύλων καὶ δὴ ὑπὸ πειραματικῶς συνθήκας ἐκφραζούσας ποσοτικῶς τὴν εἰς τοὺς λοιποὺς πειραματισμοὺς συμμετοχὴν τῶν στεμφύλων.

Αἱ τροφαὶ ἐχορηγοῦντο εἰς τὰ ζῶα κατὰ γεῦμα ἀτομικῶς, κεχωρισμένως ἀλλήλων καὶ κατόπιν ἀκριβοῦς ζυγίσεως. Ἡ χορήγησις τῆς ἐπομένης τροφῆς δὲν ἐλάμβανε χώραν εἰ μὴ μόνον μετὰ προσεκτικὴν συλλογὴν καὶ ζύγισιν τῶν ὑπολειμμάτων τῆς προηγουμένης. Ὁ ποτισμὸς τῶν ζῶων ἐγένετο μετὰ τὴν λήξιν τοῦ γεύματος. Συγχρόνως μὲ τὴν ζύγισιν ἐκάστης τροφῆς ἐλαμβάνετο μικρὸν δείγμα, τὸ σύνολον δὲ τῶν ἐπὶ μέρους τούτων δειγμάτων ἐκάστης τροφῆς καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ πειράματος καὶ δι' ὅλα τὰ ζῶα ἀπετέλεσεν τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν δείγμα τῆς τροφῆς, ἐφ' οὗ ἐγένετο ἡ ἀνάλυσις. Ἡ τελευταία διεξήχθη ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Τεχνολογίας Φυτικῶν Προϊόντων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς διπλοῦν, τὰ δὲ μέσα ἀποτελέσματα τῶν καλῶς συμφωνουσῶν πρὸς ἀλλήλας δύο ἀναλύσεων ἔχουσιν οὕτω :

Π Ι Ν Α Κ 2

	Μηδική	Πίτυρα	Μίγμα	Στέμφυλα
*Υγρασία	7,19	8,14	8,74	11,32
*Αζωτοῦχοι οὐσίαι	15,74	10,56	14,46	4,47
Λιπαραὶ οὐσίαι	2,09	5,37	3,77	4,23
*Ἰνώδεις οὐσίαι	20,24	7,56	3,36	9,56
*Ἐλ. Ν. Ἐκχ. οὐσίαι	47,79	62,96	63,27	64,16
Τέφρα	6,95	5,40	6,40	6,26
Σύνολον :	100	100	100	100
Θρεπτ. ἀξία εἰς ΜΑ	295	489	634	—

Ἡ θρεπτικὴ ἀξία τῶν τροφῶν εἰς ΜΑ ὑπελογίσθη ἐκ τῶν στοιχείων τῆς χημικῆς ἀναλύσεως διὰ τῆς ἐμμέσου μεθόδου Kellner. Ἡ τοιαύτη τῶν στεμφύλων δὲν ἦτο προφανῶς δυνατὸν νὰ προσδιορισθῆ ἔλλειψει τῆς τιμῆς τοῦ συντελεστοῦ θρεπτικῆς ἐπενεργείας. Ἡ θρεπτικὴ ἀξία τοῦ μίγματος προσδιορίσθη ἐπὶ τῇ βάσει μέσων συντελεστῶν πεπτικότητος ἀπορροέωντων ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους τοιούτων τῶν τροφῶν αἰτίνες συνιστῶσιν τὸ μίγμα ὡς καὶ τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς τούτων εἰς τὸ μίγμα.

Ἡ γαλακτοπαραγωγή τῶν ζῶων ἐμετροῦτο καθημερινῶς δι' ἀκριβοῦς ζυγίσεως τοῦ παραγομένου παρ' ἐκάστης αἰγὸς γάλακτος, μετὰ δὲ κανονικὴν δειγματοληψίαν ἐλάμβανε χώραν λιπομέτρησις τοῦ γάλακτος κατὰ Gerber. Βάσει τῶν στοιχείων τούτων ὑπελογίζετο καθ' ἡμέραν δι' ἐκάστην αἶγα μέσῳ τοῦ τύπου τοῦ Gaines ἡ παραγωγή γάλακτος ἀνηγγεμένης λιποπερικτικότητος 4 %.

Τέλος αί διαφοραί ζώντος βάρους τών ζώων εξετιμῶντο βάσει ζυγίσεων ἐκάστης αἰγός καθ' ἐκάστην ἑοαρχὴν μιᾶς περιόδου πρὸ τοῦ πρῶινου γεύματος καὶ τοῦ ποτισμοῦ αὐτῆς καὶ δὴ ἐπὶ τρεῖς συναπτάς ἡμέρας καθ' ἐκάστην φορὰν καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἡ δευτέρα ἡμέρα τῆς ζυγίσεως νὰ συμπύπτη πρὸς τὴν πρώτην τοιαύτην τῆς περιόδου. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων ζυγίσεων ὑπελογίζετο ὁ ἀριθμητικὸς μέσος, ὅστις καὶ ἐξέφραζεν τὸ μέσον βῆρος ἐκάστης αἰγός κατὰ τὴν ἑναρχὴν ἐκάστης περιόδου (1,2).

Ἀποτελέσματα τοῦ πειράματος

1. Προσδιορισμὸς τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν στεμφύλων: Οἱ κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 3, 4 καὶ 5 πίνακες περιλαμβάνουσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπεξεργασίας τῶν στοιχείων τῶν πειραματισμῶν.

Π Ι Ν Α Κ Ε 3
Συνοπτικά ἀποτελέσματα πειραματισμοῦ I

Περίοδος	Λεπτομέρειαι	Ἀρ.θ. Αἰγός	Μέση κατανάλωσις τροφῶν εἰς γρ. ἡμερησίως				Διαφοραὶ ζ. βάρους εἰς γρ. ἡμερησ.	Παραγωγή γάλακτος 4% λίπους γρ. ἡμερησίως
			Μηδική	Πύρρα	Μίγμα	Στέμφ.		
1η	Σύνολον Ἡμερησίως κ.μ.δ. Καταναλωθ. ΜΑ ἡμερησ.	250	995	988	719	—	— 31,5	1663,28
		272	985	927	309	—	— 45	1029,41
		300	984	942	272	—	— 48,3	1269,69
			2964	2857	1300	—	— 124,8	3962,58
			988	952	433	—	— 41,6	1320,86
		291,5	465,5	275,8	—	+ 166,4	—	
2α	Σύνολον Ἡμερησίως κ.μ.δ. Καταναλωθ. ΜΑ ἡμερησ.	250	996	750	641	249	+ 11,5	1119,60
		272	930	687	164	237	— 48,3	1190,74
		300	983	681	203	250	+ 58,3	1151,60
			2909	2118	1008	736	+ 21,3	3461,94
			969	706	336	245	+ 7,1	1153,98
		285,8	345,2	214	×	— 28,4	—	
3η	Σύνολον Ἡμερησίως κ.μ.δ. Καταναλωθ. ΜΑ ἡμερησ.	250	998	998	584	—	— 11,5	2060,83
		272	989	896	15	—	— 45	779,50
		300	998	879	—	—	+ 53,3	592,04
			2985	2773	599	—	— 3,2	3432,37
			995	924	200	—	— 1,1	1144,12
		293,5	451,8	127,4	—	+ 4,4	—	

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 3 πίναξ ἀφορᾷ εἰς τὸν πειραματισμὸν I καὶ δεικνύει ὅτι κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους κατηναλώθησαν αἱ ἐξῆς μονάδες ἀμύλου :

Περίοδοι	1η	3η	2α
Ἐκ μηδικῆς	291,5	293,5	285,8
Ἐκ πιτύρων	465,5	451,8	345,2
Ἐκ μίγματος	275,8	127,4	214,0
Σύνολον	1032,8	872,7	846,0

Ἐὰν νῦν εἰς τὰ ἀνωτέρω σύνολα προστεθῶσιν ἀντιστοίχως αἱ εἰς τὴν φθορὰν σωματικοῦ λίπους ἀντιστοιχοῦσαι μονάδες ἀμύλου, διότι καὶ αὗται ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν γαλακτοπαραγωγὴν τῶν ζώων ἢ ἀφαιρεθῶσιν αἱ εἰς τὴν ἀπόθεσιν λίπους ἀντιστοιχοῦσαι τοιαῦται, διότι δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ συντήρησιν καὶ γαλακτοπαραγωγὴν, θὰ ἔχωμεν :

Περίοδοι	1η	3η	2α
Μονάδες ἀμύλου τροφῶν	1032,8	872,7	846,0
Μονάδες ἀμύλου σωμα. λίπους	+166,4	+4,4	-28,4
Γενικὸν σύνολον	1199,2	877,1	816,6
ἢ κ. μ. ὅ.	1038,1		816,6

Διὰ τῶν ἀμυλομονάδων τούτων τὰ ζῶα παρήγαγον ἀντιστοίχως γάλα σταθερᾶς λιποπεριεκτικότητος 4% ὡς κάτωθι :

Περίοδοι	1η	3η	2α
Ἡμερησίως γραμμάρια	1320,86	1144,12	1153,98
ἢ κ.μ.ὅ.	1232,49		1153,98

Κατὰ συνέπειαν κατὰ τὴν 1ην καὶ 3ην περίοδον, ὅτε τὰ ζῶα δὲν ἐλάμβανον στέμφυλα πορτοκαλλίων κανηνάλωσαν κ. μ. ὅ. 1038,1 MA καὶ παρήγαγον 1232,49 γρ. γάλακτος 4% λίπους, κατὰ δὲ τὴν 2αν, ὅτε κατηνάλωσαν 816,6 MA καὶ ἐπὶ πλέον ἔλαβον κ.μ.ὅ. καὶ κ.κ. 245 γρ. στεμφύλων πορτοκαλλίων, παρήγαγον 1153,98 γρ. γάλακτος 4% . Δεδομένου νῦν ὅτι τὰ 1153,98 γραμ. γάλακτος πρέπει νὰ παρήχθῃσαν διὰ $1153,98 \times 1038,1 : 1232,49 = 972$ μονάδων ἀμύλου, ἔπεται ὅτι τὰ 245 γρ. στεμφύλων ἔσχον εἰς τὸ πείραμα θρεπτικὴν ἀξίαν $972 - 816,6 = 155,4$ μονάδων ἀμύλου καὶ συνεπῶς 1 γρ. τούτων τοιαύτην 635 MA.

Εἰς τὸν πειραματισμὸν II, τοῦ ὁποίου τὰ συνοπτικὰ στοιχεῖα περιλαμβάνονται εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀρ. 4, αἱ καταναλωθεῖσαι ἐκ τροφῶν ὡς καὶ αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰς τὸ σωματικὸν λίπος MA ἔχουσιν ὡς ἐξῆς :

Π Ι Ν Α Ξ 4

Συνοπτικά αποτελέσματα πειραματισμού ΙΙ

Περίοδος	Λεπτομέρειαι	Αριθμός Αιγών	Μέση κατανάλωσις τρο- φών εις γρ. ημερησίως				Διαφοραί ζ. βάρους εις γρ. ημερησ.	Παραγωγή γάλακτος 4 ⁰ / ₁₀₀ λίπους γρ.αμ. ημερ.
			Μηδική	Πιτύρα	Μίγμα	Στέμφ.		
1η	Σύνολον Ήμερησίως κ.μ.δ. Καταναλωθ. ΜΑ ημερησ.	277	993	439	400	487	— 8,35	1832,09
		282	1000	496	487	500	— 31,65	2127,55
		297	1000	484	500	500	— 12,20	1952,67
			2993	1419	1467	1487	— 52,20	5912,31
			998	473	489	496	— 17,40	1970,77
		294,4	231,3	311,5	×	+ 69,6	—	
2α	Σύνολον Ήμερησίως κ.μ.δ. Καταναλωθ. ΜΑ ημερησ.	277	996	943	406	—	— 36,60	1712,32
		282	992	977	375	—	— 25,00	1846,47
		297	999	964	443	—	+ 21,70	1624,72
			2987	2884	1224	—	— 39,90	5183,51
			996	961	408	—	— 13,30	1727,83
		293,8	469,9	259,9	—	+ 73,2	—	
3η	Σύνολον Ήμερησίως κ.μ.δ. Καταναλωθ. ΜΑ ημερησ.	277	955	476	322	424	—	1579,78
		282	998	490	343	500	+ 8,35	1743,35
		297	991	488	419	433	— 10,00	1571,90
			2944	1454	1084	1357	— 1,65	4895,03
			981	485	361	452	— 0,55	1631,68
		289,4	237,2	230	×	+ 2,2	—	

	Περίοδοι	1η	3η	2α
°Εκ μηδικής		294,4	289,4	293,8
°Εκ πιτύρων		231,3	237,2	469,9
°Εκ μίγματος		311,5	230—	259,9
	Σύνολον	837,2	756,6	1023,6
°Εκ σωματικού λίπους		+69,6	+2,2	+73,2
	Γενικόν σύνολον	906,8	758,8	1096,8
	ή κ.μ.δ.	832,8		1096,8

Λεδομένου νυν ότι η μέση ημερησία γαλακτοπαραγωγή ήτο κατά την 1η περίοδον 1970,77 γρ., κατά την 3ην τοιαύτην 1631,68 γρ. και κατά μέσον όρον 1801,22 γρ., κατά δὲ την δευτέραν περίοδον 1727,83 γρ., έπεται ότι ή όμως αύτη τών αιγών, ήτις κατά την 2αν περίοδον παρήγαγεν τὰ 1727,83 γάλακτος διὰ 1096,8 ΜΑ, θὰ πρέπει νὰ παρήγαγε τὰ 1801,22

γρ. γάλακτος τῶν 1ης καὶ 3ης περιόδων διὰ $1801,22 \times 1096,8 : 1727,83 = 1143,3$ μονάδων ἀμύλου. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ομάδος ταύτης κατὰ τὰς 1ην καὶ 3ην περιόδους ἐτέθησαν ἐκ τροφῶν κλπ. 832,8 MA καὶ 574 γρ. στεμφύλων πορτοκαλλίων, συνάγεται ὅτι τὰ τελευταῖα ἀπέδειξαν ἐν τῷ πειράματι θρεπτικὴν ἀξίαν $1143,3 - 832,8 = 310,5$ MA τὸ δὲ 1 χγρ. τούτων τοιαύτην 655 MA.

Ἡ συμφωνία τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν δύο ἀναφερθέντων πειραματισμῶν I καὶ II δέον ὅπως θεωρηθῆ ὡς λίαν ἱκανοποιητικὴ πολὺ δὲ μᾶλλον καθ' ὅσον πρόκειται περὶ πειραματισμῶν ἐφηρμοσμένης διατροφῆς. Παρὰ τοῦτο ὁμοῦ σκόπιμον τυγχάνει ὅπως τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἐλεγχθῶσι μέσῳ τοῦ πειραματισμοῦ III ὅστις, ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, διεξήχθη ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν στοιχείων τοῦ πειραματισμοῦ τούτου ὡς θρεπτικὴ ἀξία τῶν στεμφύλων πορτοκαλλίων ἐλήφθη ἡ μέση τοιαύτη τῶν τιμῶν τῶν προκυψασῶν ἐκ τῶν προηγουμένων πειραματισμῶν ἦτοι 645 MA χγρ.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς θρεπτικῆς ταύτης ἀξίας τῶν στεμφύλων, αἱ καταναλωθεῖσαι ἐκ τροφῶν ὡς καὶ αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰς τὴν φθορὰν ἢ τὴν ἀπόθεσιν σωματικοῦ λίπους μονάδες ἀμύλου ἔχουσιν οὕτω :

Περίοδοι	1η	3η	2α
Ἐκ μηδικῆς	292,0	290,0	292,3
Ἐκ πιτύρων	350,0	350,0	237,6
Ἐκ μίγματος	387,3	284,7	312,8
Ἐκ στεμφύλων	161,0	157,0	293,5
Σύνολον :	1190,3	1081,7	1136,2
Ἐκ σωματικοῦ λίπους	-244,4	+76,8	-155,6
Γενικὸν σύνολον :	945,9	1158,5	980,6
ἢ κ.μ.δ.		1052,2	980,6

Τὸ παραχθὲν γάλα ἀνῆλθε κατὰ μὲν τὴν 1ην περίοδον εἰς 2085,35 γρ. κατὰ δὲ τὴν 3ην εἰς 1716,40 γρ. ἢ κ.μ. δ. εἰς 1900,9 γρ., ἐνῶ κατὰ τὴν 2αν τοιαύτην εἰς 1781,20 γρ. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταναλωθεισῶν μονάδων ἀμύλου θὰ ἔδει νὰ παραχθῶσι κατὰ τὴν 2αν περίοδον $980,6 \times 1900,9 : 1052,2 = 1771,5$ γρ., δηλαδὴ προέκυψε διαφορὰ ἐκ $1781,20 - 1771,50 = 9,7$ γρ. γάλακτος 4% Ἡ διαφορὰ αὕτη εἶναι ἐντελῶς ἀσήμαντος, τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει τὴν ἀπόλυτον ἀκρίβειαν τόσοσιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν πειραματισμῶν γενικώτερον ὅσον καὶ τῆς εἰς τὸ ὕψος τῶν 645 MA/χγρ. προσδιορισθείσης ἐκ τῶν πειραματισμῶν I καὶ III θρεπτικῆς ἀξίας τῶν στεμφύλων πορτοκαλλίων.

Προσδιορισμοὶ τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν στεμφύλων πορτοκαλλίων ἔχουσι γίνεαι ἐπανειλημμένως ἐν ΗΠΑ. Κατὰ τοῦς Mead - Guilbert (8)

ΤΟ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟ ΑCΤΙΝΙΣΕ ΓΑΛΑ ΕΒΓΑ

ΠΕΡΙΕΧΕΙ:

280 ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ D

Σήμερα είναι εις όλον τόν κόσμον γνωστή ή σημασία τής φυσικής Βιταμίνης D για τήν ανάπτυξη του οργανισμού του ανθρώπου και, κυρίως, τών παιδιών.

Διότι, εκτός του ότι ή Βιταμίνη D τονώνει τόν οργανισμό γενικά, προφυλάσσει τά παιδιά από τόν ραχιτισμόν, που κινδυνεύουν νά πάθουν με τήν έλλειψη της, στην περίοδο που αναπτύσσεται ό σκελετός τους. Εύκολος και ευχάριστος τρόπος για ν' αποτρέψουμε αυτόν τόν κίνδυνο από τά παιδιά, αλλά και νά ενισχύσουμε τόν οργανισμό τους, είναι νά πίνουν τό παστεριωμένο Γάλα ΕΒΓΑ-ACTINISÉ, που, εκτός από τά βασικά του θρεπτικά στοιχεία, είναι τώρα και πλούσιο σε φυσική Βιταμίνη D.

Ή ΕΒΓΑ, ή όποια πρώτη εισήγαγε τό 1935 τήν παστερίωσι στην Ελλάδα, παρακολουθούσα πάντοτε τάς προόδους τής Έπιστήμης εις τόν τομέα του Γάλακτος, σάς προσφέρει τώρα κάτι ωφελιμότερον ακόμη: Τό παστεριωμένον γάλα ΕΒΓΑ-ACTINISÉ.

Τό ΓΑΛΑ ΑCΤΙΝΙΣΕ είναι ΓΑΛΑ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟΝ διά μίαν των ανεγνωρισμένων μεθόδων (θέρμανσις) με ταυτόχρονον εκθεσίον του εις τήν επίδρασιν υπεριωδών ακτίνων (τεχνικώς) με αποτέλεσμα τήν αύξησιν τής φυσικής Βιταμίνης D εις θάρος τής περιεχομένης εις τό γάλα χοληστερόλης.

Είναι γνωστόν επίσης και έπιστημονικώς αποδεδειγμένον, ότι αι υπεριώδεις ακτίνες αποτελούν τόν "ΖΩΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ,, όλων τών εκδηλώσεων τής ζωής (FACTEUR VITAL).

Έτσι εξηγείται και ή υπό τών διασήμων βιολόγων έρευνητών SCHEER, GRASSER, DUJOL, ROGET, LASSABLIÈRE, RANDOUIN, LESNÉ και πολλών άλλων γενομένη αναμφισβήτητος διαπίστωσις τής ευνοϊκής επίδράσεως των υπεριωδών ακτίνων εις τήν ανάπτυξιν του σκελετού, του θάρους και τής έν γενει διαπλάσεως των νεαρών οργανισμών.

Ή διαφορά τής ωφελιμότητος του παστεριωμένου γάλακτος ΕΒΓΑ ACTINISÉ από τά λοιπά γάλατα είναι φανερή άμέσως από τό ότι τό γάλα ΕΒΓΑ ACTINISÉ περιέχει 280 διεθνείς μονάδες Βιταμίνης D κατά χιλιογράμμον, ένφ τά λοιπά γάλατα φθάνουν τίς 80. Γι' αυτό τό παστεριωμένο γάλα ΕΒΓΑ ACTINISÉ είναι περισσότερο υγιεινό, περισσότερο θρεπτικό.

Ε Β Γ Α

αύτη ανέρχεται εις 783 γρ. ΠΘΣ/χγρ. με 6% πεπτάς άζωτούχους, κατά τόν Arnold (9) εις 696 γρ. ΠΘΣ/χγρ. με 2,1% πεπτάς άζωτούχους, κατά τόν Gordon (10) εις 780 γρ. ΠΘΣ με 6,1% πεπτάς άζωτούχους, κατά τόν Morisson (11) εις 749 γρ. ΠΘΣ/χγρ. με 2,7% πεπτάς άζωτούχους, και, τέλος, κατά τόν Schneider (12) εις 781 γρ. ΠΘΣ/χγρ. με 6,1% πεπτάς άζωτούχους. Ούτω αναλόγως του έξετασθέντος δείγματος ή θρεπτική αξία

Π Ι Ν Α Ξ 5

Συνοπτικά άποτελέσματα πειραματισμού ΙΙΙ

Περίοδοι	Λεπτομέρειαι	Αριθ. Αίγως	Μέση κατανάλωσις τροφών εις γρ. ήμερησίως				Διαφοραί ζ. βάρους εις γρ. ήμερησ.	Παραγωγή γάλακτος 4% λίπους γρ. ήμερησίως	
			Μηδική	Πίτυρα	Μίγμα	Στέμφ.			
1η	Σύνολον Ήμερησίως κ.μ.δ. Καταναλωθ. ΜΑ ήμερησ.	266	995	720	461	250	- 8,35	1913,71	
		292	1000	736	756	250	+ 91,65	2075,65	
		298	976	691	609	250	+ 100,00	2266,68	
			2971	2147	1826	750	+ 183,30	6256,04	
			990	716	608	250	+ 61,10	2085,35	
		292	350	387,3	161	- 244,4	-		
2α	Σύνολον Ήμερησίως κ.μ.δ. Καταναλωθ. ΜΑ ήμερησ.	266	1000	498	307	477	- 1,65	1470,79	
		292	991	488	617	427	+ 46,70	1915,13	
		298	982	473	548	462	+ 71,65	1957,69	
			2973	1459	1472	1366	+ 116,70	5343,61	
			991	486	491	455	+ 38,90	1781,20	
		292,3	237,6	312,8	293,5	- 155,60	-		
3η	Σύνολον Ήμερησίως κ.μ.δ. Καταναλωθ. ΜΑ ήμερησ.	266	978	696	270	240	- 36,65	1461,29	
		292	989	737	624	248	- 1,75	1971,51	
		298	ήσθένησε μη καταναλώσασα έπαρκή τροφήν						
			1967	1435	894	488		- 38,40	3432,80
			983	716	447	244		- 19,20	1716,40
		290	350	284,7	157	+ 76,8	-		

των στεμφύλων πορτοκαλλίων δύναται να θεωρηθῆ ὡς κυμαινομένη μεταξὺ 696 και 783 γρ. ΠΘΣ/χγρ. με 2,1 - 6,1% πεπτάς άζωτούχους ούσιαις.

Οί συντελεσται πεπτικότητος τών διαφόρων θρεπτικῶν στοιχείων τών στεμφύλων πορτοκαλλίων εις τα πρόβατα και γενικώτερον εις τα μηρυκαστικά είναι κατά τόν Schneider (12) ἐπὶ τῆ βάσει 5 πειραμάτων πεπτικότητος τών Mead - Guilbert (8) οί εξῆς :

- °Αζωτούχοι ούσιαι 0,79
- °Λιπαράι ούσιαι 0,49
- °Ινώδεις ούσιαι 0,84
- °Ελ. Ν. έκχ. ούσιαι 0,95

°Επὶ τῆ βάσει τών συντελεστῶν τούτων ή θρεπτική αξία τοῦ παρ'

ἡμῶν μελετηθέντος δείγματος στεμφύλων πορτοκαλλίων ἀνέρχεται, ὡς ἐν τῷ πίνακι 6 ἐμφαίνεται, εἰς 772 γρ. ΠΘΣ/χγρ. μὲ 3,53 % πεπτὰς ἀζωτούχους οὐσίας, δηλαδὴ ἐμπίπτει εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἀμερικανῶν διαπιστωθέντα ὄρια. Ἡ ἀμυλαξία τῆς τροφῆς ἐξ ἄλλου, ὑπολογίζεται (πίναξ 6) εἰς 767 ΜΑ/χγρ. Δεδομένου ὅμως ὅτι αὕτη πειραματικῶς εὐρέθη ἀνεροχομένη εἰς 645 ΜΑ/χγρ., ἔπεται ὅτι ἡ πειραματικῶς διαπιστωθεῖσα ἀποτελεῖ τὰ 84,1 % τῆς θεωρητικῆς ἀναμενομένης τοιαύτης καὶ συνεπῶς ἡ τροφή δὲν ἀνήκει εἰς τὰς πλήρους θρεπτικῆς ἐπενεργείας τοιαύτας, Ὁ συντελεστὴς 0,841 δέον ὅπως θεωρηθῆ ὅθεν ὡς μία πειραματικὴ προσέγγις τοῦ συντελεστοῦ θρεπτικῆς ἐπενεργείας.

Π Ι Ν Α Κ Ε 6

Κατὰ τὴν ἀνάλυσιν	γρ/χγρ.	Κατὰ Schneider (12)		Ἐπολογ. ὀλικῶν πεπτῶν θρ. στοιχ.		Ἐπολογισμὸς ἀμυλαξίας	
		Συντελεστὰί πεπτικότητ.	Πεπτὰ θρ. στοιχεῖα	Συντελεστὰί ἰσοδυναμίας ὑδατανθράκ.	ΠΘΣ γρ/χγρ.	Συντελεστὰί ἀμυλαξίας	Ἀμυλαξία
Ἀζωτ. οὐσία	44,7	0,79	35,31	1—	35,31	0,94	33,19
Λιπαράι οὐσία	42,3	0,49	20,73	2,25	46,64	2,12	43,94
Ἰνώδεις οὐσία	95,6	0,84	80,30	1—	80,30	1—	80,30
Ἐλ.Ν. ἐκχ. οὐσία	641,6	0,95	609,52	1—	609,52	1—	609,52
Σύνολον :					771,77		766,95

2. Ἐκτίμησις τῆς ἐλκυστικότητος τῶν στεμφύλων : Ἡ ἐλκυστικότης τῶν στεμφύλων πορτοκαλλίων ἐξετιμήθη ἐφ' ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν ἐν Ἐργαστηρίῳ Ζωοτεχνίας ἐκτρεφομένων μηρυκαστικῶν.

Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἐλκυστικότητος εἰς τὰς αἰγας ἐχρησιμοποιήθησαν τὰ στοιχεῖα τῶν προπαρασκευαστικῶν ὑποπεριόδων τῶν διαφόρων περιόδων τῶν πειραματισμῶν, ἐξ ὧν προέκυψαν διάφοροι περιπτώσεις χορηγήσεως στεμφύλων. Ὡς ἐκ τοῦ πίνακος 7 συνάγεται, τὰ στέμφυλα δέον ὅπως θεωρηθῶσιν ὡς μᾶλλον ἐλκυστικὴ τροφή. Ἐπὶ χορηγήσει 250 γρ. ἡμερησίως ἡ κατανάλωσις τούτων ἀπεδείχθη ἐξησφαλισμένη εἰς τέσσαρας ἐπὶ 9 περιπτώσεων πλὴν ὅμως μετὰ ἐξοικείωσιν ἐνὸς δεκαήμερου οἱ διαταγμοὶ τῶν ζῶων ἤρθησαν. Ἐπὶ χορηγήσει 500 γρ./ἡμ. ἡ κατανάλωσις ἐξησφαλισθῆ μόνον μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ἐβδομάδος, πλὴν ὅμως ὅταν διεκόπη ἡ χορήγησις καὶ ἐπανελήφθη ἀπρητήθη ἐκ νέου ἐξοικείωσις τῶν ζῶων πρὸς τὰ στέμφυλα ἤτις ὅμως ὑπῆρξεν τώρα βραχυτέρα. Ἡ ποσότης τῶν 500 γρ. ἡμερ. εἰς τὰς αἰγας δέον ὅπως θεωρηθῆ ὡς μεγάλη. Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν πειραμάτων ἐδοκιμάσθη ἡ ἐλκυστικότης 250 γρ. στεμφύλων ἐν ἀναμίξει μετὰ τῶν ἄλλων συμπεπικνωμένων τροφῶν τοῦ σιτηρεσίου. Εἰς ὅλας τὰς

έξετασθείσας περιπτώσεις (9 ζώα) ή ως άνω ποσότης τῶν στεμφύλων κατηναλώθη ὀλοσχερῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἡ ἔλκυστικότης τούτων ἐβελτιώθη διὰ τῆς ἀναμίξεως.

Εἰς τὰς ἀ γ ε λ ἄ δ α ς ἡ ἔλκυστικότης τῶν στεμφύλων ὑπῆρξεν ὑψηλή. Ὡς ὁ πίναξ 8 δεικνύει, πλὴν τῆς πρώτης ἡμέρας χορηγήσεως, ἡ ποσὸ-

Π Ι Ν Α Ξ 7

Ἡμερησία κατανάλωσις στεμφύλων εἰς γραμμάρια

Περίπτωσις	Αριθμ. Διγῶν	Ἡμέραι συνεχοῦς χορηγήσεως στεμφύλων									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Χορήγησις 250 γρ. στεμφύλων ἡμερησίως ἄνευ προηγουμένης ἔξοικειώσεως	250	250	250	250	250	250	250	250	250	250	250
	272	250	250	250	250	250	250	250	250	220	220
	300	250	250	250	250	250	250	250	250	250	250
	266	250	250	210	180	210	170	70	150	250	250
	292	250	170	160	230	200	230	250	250	150	250
298	200	250	250	250	250	250	250	250	250	250	
Χορήγησις τῆς αὐτῆς ποσότητος μετὰ ἔξοικειώσιν 40 ἡμερῶν	266	250	250	250	250	250	250	250	250	250	250
	292	250	250	250	250	250	250	250	250	250	250
	298	250	250	250	250	250	250	250	250	250	250
Χορήγησις 500 γρ. ἡμ. ἄνευ προηγουμένης ἔξοικειώσεως	277	250	220	110	300	320	360	480	500	500	500
	282	250	410	420	170	320	300	430	440	500	500
	297	250	150	280	80	160	150	330	440	500	500
Χορήγησις 500 γρ. ἡμ. μετὰ προηγουμένην ἔξοικειώσιν 20 ἡμ.	266	500	500	500	500	500	500	500	310	370	350
	292	500	500	500	500	500	500	500	310	310	320
	298	500	500	500	500	500	500	500	500	320	340
Χορήγησις 500 γρ. ἡμ. μετὰ προηγουμένην ἔξοικειώσιν 20 ἡμ. καὶ ἐν συνεχείᾳ διακοπῇ 20 ἡμερῶν.	277	390	430	410	490	490	480	500	500	470	410
	282	410	460	500	490	500	480	500	500	480	430
	297	370	490	480	490	470	490	500	500	500	460

τῆς 1 χγρ. στεμφύλων κατὰ γεῦμα κατηναλώθη ὑπὸ τῶν πειραματοζῶων εὐχερῶς, ἀνέτως καὶ εὐχαρίστως. Ὡσαύτως ἡ σχετικὴ ἔλκυστικότης ἐναντι τῶν πιτύρων ἀπεδείχθη ὑψηλή. Διὰ συγχρόνου χορηγήσεως εἰς δύο γωνίας τῆς φάτνης 1 χγρ. στεμφύλων καὶ 1 χγρ. πιτύρων, αἱ ἀγελάδες κατηνάλισκον ὀλοσχερῶς ἀμφοτέρως τὰς τροφὰς λαμβάνουσαι ἐναλλάξ ἐξ αὐτῶν ἄνευ ἰδιαιτέρας τινὸς προτιμήσεως.

Π Ι Ν Α Ξ 8

Ἀπόλυτος ἔλκυστικότης στεμφύλων εἰς ἀγελάδας

Ἀγελάς	Καταναλωθὲν ποσοστὸν ἐπὶ χορηγήσει 1 χγρ. στεμφύλ.					
	5-7-63	6-7-63	7-7-63	8-7-63	9-7-63	10-7-63
Σαλώμη	50 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %
Γιάννα	10 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %
Κλειώ	50 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %
Ἀλκμήνη	50 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %

Τέλος εἰς τὰ πρόβατα ἡ ἔλκυστικότης τῶν στεμφύλων δέον ὅπως θεωρηθῆ ὡς μετρία. Ἐπὶ χορηγήσει 250 γρ. κατὰ κεφαλὴν ἡμερησίως εἰς 7 πρόβατα, μόνον τὰ τρία ἐλάμβανον τὰ στέμφυλα εὐχαρίστως ἐνῶ εἰς τὰ λοιπὰ ἡ κατανάλωσις ἀνῆλθεν εἰς 25 - 75 % μόνον, ἔστω καὶ μετὰ περίοδον 5 ἡμερῶν. Ἐν τούτοις ἡ ἔλκυστικότης ἐβελτιώθη σημαντικῶς ἐφ' ὅσον τὰ στέμφυλα ἀνemiχθῆσαν μετὰ τῶν λοιπῶν συμπευκνωμένων τροφῶν.

3. **Ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς ὀσμῆς τοῦ γάλακτος:** Ὁ συνεχῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν πειραμάτων ἔλεγχος τῆς ὀσμῆς γάλακτος τῶν πειραματοζῶων ἀπέδειξεν ὅτι τὰ ξηρὰ στέμφυλα πορτοκαλλίων ἔστω καὶ ὑπὸ χορηγήσει 500 γρ. κατὰ κεφαλὴν ἡμερησίως δὲν ἔσχον δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὀσμῆς τοῦ γάλακτος. Εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα ἔχουσι καταλήξει καὶ διὰ τὰς ἀγελάδας ἐν ΗΠΑ οἱ Arnold - Becker - Neal (9) κατόπιν χορηγήσεως 1 γγρ. στεμφύλων ἐν ξηρᾷ καταστάσει. Ἐν τούτοις οἱ ἴδιοι δέχονται ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὀσμῆς τοῦ γάλακτος ἐφ' ὅσον τὰ ξηρὰ στέμφυλα τῶν πορτοκαλλίων χορηγηθῶσι διαβεβρεγμένα, πλὴν ὅμως φρονοῦμεν ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ μετάδοσις τῆς ὀσμῆς λαμβάνει χώραν μέσῳ τοῦ ἀέρος τοῦ στάβλου καὶ οὐχὶ μέσῳ τοῦ ὄργανισμοῦ ζῶου.

4. **Ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς λιποπεριεκτικότητος τοῦ γάλακτος:** Αὕτη ἠλέγχθη ἐπὶ τῶν δύο πειραματισμῶν εἰς οὓς τὴν χορηγήσει τῶν στεμφύλων ἠκολούθησεν περίοδος καθ' ἣν δὲν ἐχορηγήθησαν τοιαῦτα ἢ ἀντιστρόφως δηλ. εἰς τοὺς πειραματισμοὺς I καὶ II. Δι' ἀναλύσεως τῆς διακυμάνσεως τῆς λιποπεριεκτικότητος τοῦ γάλακτος τῶν πειραματοζῶων διεπιστώθη, ὡς καὶ ἐκ τοῦ πίνακος 9 προκύπτει, ὅτι τὰ στέμφυλα τόσον εἰς δόσιν 250 γρ. ἡμ. ὅσον καὶ εἰς τοιαύτην 500 γρ. δὲν ἐπηρεάσαν τὴν λιποπεριεκτικότητα τοῦ γάλακτος.

Π Ι Ν Α Κ Σ 9

Ἀνάλυσις τῆς διακυμάνσεως τῆς λιποπεριεκτικότητος τοῦ γάλακτος

Πειραμα- σμός	Παραλλακτικότης	BE	AT	MT	F	Ἀπαιτούμε- νον F 5 %
I	Μεταξὺ ομάδων	1	0,04	0,04	1,7	
	Ἐντὸς ομάδων	88	5,91	0,067		3,94
II	Μεταξὺ ομάδων	1	0,09	0,09		
	Ἐντὸς ομάδων	88	27,42	0,311	3,5	3,94

Συμπεράσματα

Ἐκ τῆς διενεργείας πειραματισμῶν ἐπὶ γαλακτοπαραγωγῶν ἀλλὰ μὴ κνοφορουσῶν αἰγῶν Saanen διαπιστοῦται ὅτι ἡ θρεπτικὴ ἀξία τῶν στεμφύλων πορτοκαλλίων ἐγχωρίου προελεύσεως ἀνέρχεται εἰς 645 μονάδας ἀμύλου κατὰ χγρ. ἢ 772 γρ. ΠΘΣ/χγρ. μὲ 3,53% πεπτὰς ἄζωτούχους οὐσίας. Ὁ συντελεστὴς θρεπτικῆς ἐπενεργείας προσδιορίσθη ἐμμέσως εἰς 0,841.

Ἡ ἐλκυστικότητα τῶν στεμφύλων εἰς τὰς αἶγας δέον ὅπως θεωρηθῆ ὡς μᾶλλον καλὴ, εἰς τὰς ἀγελάδας ὑψηλὴ καὶ εἰς τὰ πρόβατα μετρία. Εἰς τὰ αἰγοπρόβατα ἡ ἐλκυστικότης βελτιοῦται σημαντικῶς δι' ἀναμίξεως τῶν στεμφύλων μετ' ἄλλων συμπεπυκνωμένων τροφῶν.

Τὰ στέμφυλα πορτοκαλλίων δὲν ἀπεδείχθησαν ἐπηρεάζοντα τὴν ὁσμὴν καὶ τὴν λιποπεριεκτικότητα τοῦ γάλακτος.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Wöhlbier - Eggers - Lederle : Die Technik des Tierversuches, 1953
- 2) A.S.A.P. : Techniques and procedures in animal production research, 1959
- 3) Möllgard : Fütterungslehre des Milchviehs, 1929
- 4) Kalaisakakis : Zeitschr. f. Tierphysiol. Tierern. u. Futtermkunde, 13, 6, 1958
- 5) Richter u.a. : Kartoffelbau, 9, 1962
- 6) Richter - Farries : Kartoffelbau, 11, 1962
- 7) Witt - Huth - Hartmann : Zeitschr. f. Tierphysiol. u. Futtermkunde, 14,3, 1959
- 8) Mead - Guilbert : Calif. Agr. Exp. Sta. Bul. 354
- 9) Arnold et al. : Univ. Flor. Agr. Exp. Sta. Bul. 354
- 10) Gordon : Calif. Agr. Exp. Sta. Ext. Serv. 1953
- 11) Morisson : Feeds and feeding, 1957
- 12) Schneider : Feeds of the world, 1947
- 13) Stählin : Die Beurteilung der Futtermittel, 1957

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗΝ ΤΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΡΟΥΚΕΛΛΩΣΕΩΝ

Ὑπό

Δρος Π. Α. ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗ

Ὑποδύοντοῦ τοῦ Κτην. Μικροβ. Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν
Προϊσταμένου τοῦ Ἐργαστηρίου Βρουκελλώσεων

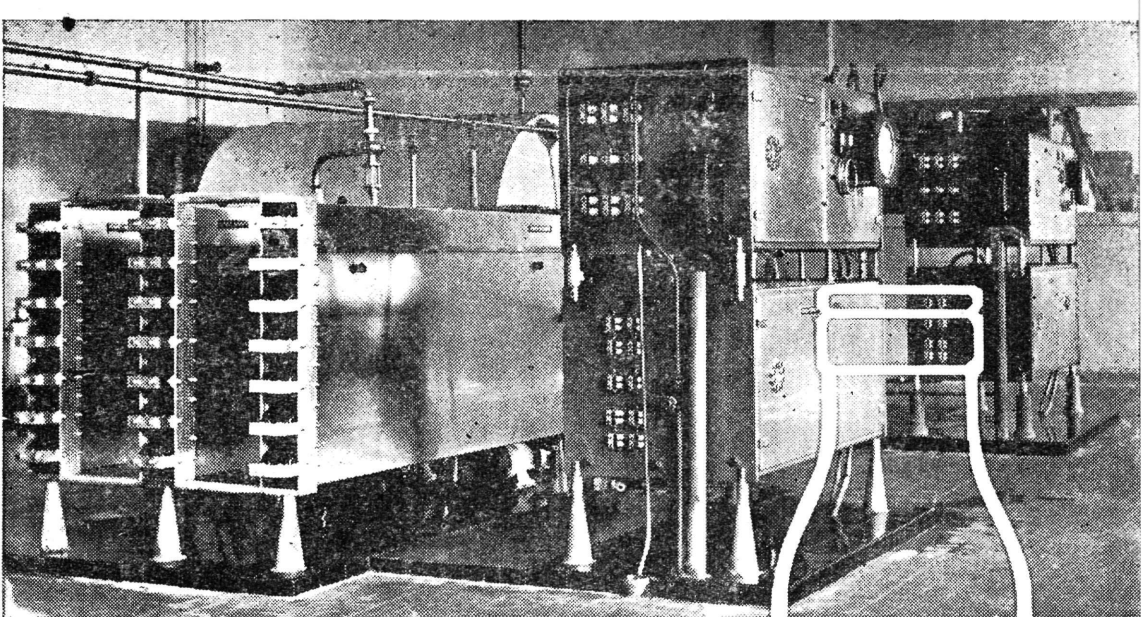
Κατὰ τὸ Σεμινάριον Βρουκελλώσεων, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς Μόσχαν, Λένινγκραντ καὶ Χάρκοβον, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ τροφῶν καὶ Γεωργίας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον μετέσχομεν ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὸτροφος τῆς ΦΑΟ, ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ μελετήσωμεν, θεωρητικῶς καὶ ἐν τῇ πράξει, τὰς ἐφαρμοζομένας, ἐν τῇ ΕΣΣΔ, μεθόδους καταπολεμήσεως τῶν βρουκελλώσεων.

Ἡ παρακολούθησις τῶν, ἐν λόγῳ, μεθόδων ἐγένετο εἰς τὰ ἑξῆς Ἰδρύματα: 1) Κτηνιατρικὴ Ἀκαδημία Μόσχας, 2) Ἰνστιτούτον Gamaleya Ἐπιδημιολογίας καὶ Μικροβιολογίας τῆς Ἀκαδημίας Ἱατρικῶν Ἐπιστημῶν (Μόσχα), 3) Ἰνστιτούτον Κτηνιατρικῶν Ἐρευνῶν (Μόσχα), 4) Κτηνιατρικὸν Ὑγειονομικὸν Ἰνστιτούτον (Μόσχα), 5) Ἰνστιτούτον Ἐλέγχου Κτηνιατρικῶν βιολογικῶν προϊόντων (Μόσχα), 6) Κτηνιατρικὸν Μικροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον Διαγνωστικῆς (Μόσχα), 7) Ἰνστιτούτον διαγνωστικῆς τῶν νόσων τῶν νεαρῶν ζῶων καὶ παρασκευῆς ἀντιβιοτικῶν (Μόσχα), 8) Ἰνστιτούτον Κτηνιατρικῶν Ἐρευνῶν (Λένινγκραντ), 9) Ἰνστιτούτον Κτηνιατρικῆς Ἐκπαίδευσεως (Λένινγκραντ), 10) Ἰνστιτούτον Κτηνιατρικῶν Ἐρευνῶν (Χάρκοβον), 11) Ἐργαστήρια παρασκευῆς βιολογικῶν προϊόντων κατὰ τῶν βρουκελλώσεων (Χάρκοβον), 12) Ἰνστιτούτον Ζωοτεχνικῶν Ἐρευνῶν (Χάρκοβον), καὶ 13) Νοσοκομεῖα Κτηνῶν (Μόσχα).

Ἡ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς, ἐν τῇ πράξει, τῶν μεθόδων καταπολεμήσεως τῶν βρουκελλώσεων ἐγένετο: 1) εἰς Συνεταιριστικὰ καὶ Κρατικὰ ἀγροκτήματα, 2) εἰς Συγκροτήματα Σφαγείων καὶ ἐπεξεργασίας κρέατος καὶ 3) εἰς Κεντρικὰς Ἀγοράς.

Σκοπὸς τῆς παρουσίης ἐργασίας εἶναι ἡ ἡμετέρα συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τοῦ προβλήματος τῆς καταπολεμήσεως τῶν βρουκελλώσεων, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται σήμερον ὀξύτερον ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ πρόβλημα τῆς καταπολεμήσεως τῶν βρουκελλώσεων ἐμελετήθη, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ὑπὸ τῶν Ἰνστιτούτων ἐρευνῶν τῆς ΕΣΣΔ. Αἱ διεξαχθεῖσαι ἐρευναι ἐπέτρεψαν τὴν ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐμβολίων

Τμήμα των νέων εγκαταστάσεων της δι' ακτινώσεως παστερίωσης του γάλακτος.

ΤΩΡΑ Η **ΕΒΓΑ** ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΟ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟ **ΓΑΛΑ**ACTINISÉ****

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΘΡΕΠΤΙΚΟ!
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΥΓΙΕΙΝΟ!

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ «ΕΒΓΑ», που πρώτη εισήγαγε στην Έλλάδα την παστερίωση του γάλακτος, και πάλιν πρώτη εφαρμόζει σήμερα το νεώτατο Έλβετικό σύστημα παστερίωσης δι' ακτινώσεως του γάλακτος (ACTINISATION).

Ειδικά συγκροτήματα μηχανημάτων DE STOUTZ εγκατέστησεν ή «ΕΒΓΑ» και πραγματοποιεί την συγχρονισμένη αυτή

έπεξεργασία του γάλακτος. Χάρис στ νέα μέθοδο εξασφαλίζεται ανωτάτου βαθμού παστερίωσις και, ταυτοχρόνως, εμπλουτισμό του έπεξεργασμένου γάλακτος με φυσικές βιταμίνες D.

Μηχανήματα DE STOUTZ χρησιμοποιούντο εις ΕΛΒΕΤΙΑΝ, ΓΑΛΛΙΑΝ, ΙΤΑΛΙΑΝ και άλλα προηγμένα εις πολιτισμόν κράτη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α. Ε.

“ΑΛΕΚΤΟΡ”

κατὰ τῶν βρουκελλώσεων καὶ τὴν θεμελίωσιν ὀρθολογιστικοῦ προγράμματος καταπολεμήσεως τῆς νόσου, ἢ ἐφαρμογὴ τοῦ ὁποίου ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐξυγιάνσιν μεγάλου ἀριθμοῦ περιοχῶν καὶ χιλιάδων ἀγροκτημάτων.

Αἱ βάσει τῶν πορισμάτων τῶν ἐρευνῶν, θεσπισθεῖσαι εἰδικαὶ διατάξεις, προβλέπουν λεπτομερῶς, τὰ κατὰ τῶν βρουκελλώσεων μέτρα. Ταῦτα συνίστανται, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, τὴν θανάτωσιν τῶν προσβεβλημένων ζῶων καὶ τὴν ἐξυγιάνσιν τῶν ἐκτροφῶν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἐμβολιασμοῦ καὶ τῆς συγκροτήσεως, συγχρόνως, ποιμνίων ἐκ ζῶων νεαρᾶς ἡλικίας. Ἐκ παραλλήλου ἐφαρμόζεται, ἐν εὐρεῖα κλίμακι, ὁ προληπτικὸς ἐμβολιασμὸς τῶν ἀτόμων, ἅτινα διαβιοῦν εἰς μεμολυσμένας περιοχὰς καὶ ἅτινα, λόγῳ τῆς φύσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀπασχολήσεων αὐτῶν, ἐκτίθενται περισσότερον εἰς τὸν, διὰ βρουκέλλας, κίνδυνον μολύνσεως

I.— ΑΝΟΣΟΒΙΟΛΟΓΙΑ

Ἡ βαθμιαία ἀπόβεσις τῆς βρουκελλώσεως, ἣτις παρατηρεῖται εἰς μέγα ποσοστὸν ζῶων ὑπὸ φυσικᾶς συνθήκας, καὶ ἣτις ἀπεδείχθη ἐργαστηριακῶς, ὀφείλεται εἰς τὴν ἐγκατάστασιν ἀνοσίας· αὕτη ἐγκαθίσταται μετὰ δυσχερείας, ἀναλόγου πρὸς τὴν μορφὴν τῆς λοιμώξεως, ἔξ οὗ ἡ μακρὰ διάρκεια τῆς νόσου.

Ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ἐρευνῶν τῶν P. Verschilova καὶ M. Chernysheva, ἡ ἀνοσία πρὸς τὴν βρουκέλλωσιν δὲν ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατάστασιν προασπίσεως, ἣτις δημιουργεῖται ἐκ τῆς παρουσίας τῆς βρουκέλλας ἐν τῷ ὄργανισμῷ· αὕτη ἀναπτύσσεται ἀκολουθοῦσα δύο φάσεις: κατὰ πρῶτον ἀναπτύσσεται ἡ μικροβιακὴ ἀνοσία καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ στεῖρα ἢ πραγματικὴ ἀνοσία, ἀσθενεστέρη τῆς πρώτης.

Ἡ ἀνοσία πρὸς τὰς βρουκελλώσεις εἶναι σχετικὴ καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ διασπασθῇ, καθ' ὅλα τὰ στάδια αὐτῆς, ἐὰν ἡ μόλυνσις λάβῃ χώραν δι' ἀφθόνου δόσεως τοῦ παθογόνου παράγοντος. Ἀπὸ πρακτικῆς, ὅθεν, ἀπόψεως, ἡ διὰ τῆς χρήσεως ἐμβολίων προφύλαξις κατὰ τῶν βρουκελλώσεων, δὲν ἔχει τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ὁ ἐμβολιασμὸς κατὰ πλείστων ὄξειῶν λοιμωδῶν νόσων. Κατὰ συνέπειαν, ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν ζῶων κατὰ τῆς βρουκελλώσεως δέον νὰ θεωρῆται, ὡς βοηθητικὸν μέτρον, λαμβανόμενον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν λοιπῶν μέτρων καταπολεμήσεως τῆς νόσου. Ἐκ τούτων τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα, ὡς ἡ ἄμεσος ἀπομόνωσις τῶν προσβεβλημένων, ἢ ἀπολύμανσις κλπ. παίζουσι ἀποφασιστικὸν ρόλον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐμβολιασμοῦ, καθότι δι' αὐτῶν ἀποφεύγεται ἡ συσσώρευσις τοῦ παθογόνου παράγοντος εἰς τὸ περιβάλλον καὶ ἡ ἀναμόλυνσις δι' ἀφθόνων δόσεων τούτου, ἱκανῶν νὰ διασπάσουν τὴν ἐδραιωθεῖσαν ἀνοσίαν

εἰς τὰ ἐμβολιασθέντα ζῶα. Ἐν προκειμένῳ, εἶναι εὐνόητον, ὅτι ἡ ἀναστολή τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν, ἀποτελεῖ ἀσύγγνωστον σφάλμα.

Ἡ δυνατότης τῆς ἀναπτύξεως διασταυρουμένης ἀνοσίας ἔναντι τῶν διαφορῶν εἰδῶν βρουκελλῶν, κατεδείχθη διὰ πολυαριθμῶν ἐρευνῶν καὶ παρουσιάζει μεγίστην πρακτικὴν σημασίαν, καθότι εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνοσοποίησις διὰ στελεχῶν εἰδῶν βρουκελλῶν διαφορῶν ἐκείνων, ἅτινα συνήθως προσβάλλον τὰ διάφορα εἶδη τῶν ζῶων.

Αἱ γνῶμαι τῶν σοβιετικῶν εἰδικῶν, ἐπὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν νεκρῶν ἐμβολίων κατὰ τῶν βρουκελλώσεων, διίστανται : οὕτω, οἱ V. Nikolaev καὶ P. Zhovanik καὶ ἄλλοι ὑποστηρίζουν, ὅτι ταῦτα προσδίδουν ἰσχυρὰν ἀνοσίαν, ἐνῶ οἱ E. Orlov, P. Verschilova, M. Chernysheva καὶ ἄλλοι φρονοῦν, ὅτι ἡ ὑπὸ τούτων προσδιδομένη ἀνοσία εἶναι ἀσθενῆς. Ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Κτηνιατρικῶν ἐρευνῶν Χαρκόβου συνεχίζονται αἱ ἐρευναι ἐπὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος, ὑπὸ φυσικὰς συνθήκας, νεκροῦ ἐμβολίου παρασκευαζομένου διὰ θανατώσεως καλλιιεργείας τυπικοῦ λοιμογόνου στελέχους *Br. abortus* καὶ ἐπεξεργασίας διὰ κρυσταλλικοῦ ἰώδους.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν νεκρῶν ἐμβολίων, κρίνομεν σκόπιμον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι τὸ νεκρὸν ἐλαιῶδες ἐμβόλιον *Renoux*, ὡς ἀπέδειξαν πολυτετεῖς ἐρευναι ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Παστέρ Τύνιδος, πολλαπλασιάζει τὴν D.I.50 εἰς τὰ ἐμβολιαζόμενα αἰγοπρόβατα ἐπὶ 140 - 200 φορὰς, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς μάρτυρας, ἐνῶ τὰ συγκριθέντα μετὰ τούτου νεκρὰ ἢ ζῶντα ἐμβόλια : Jones «R», Lisbonne, Carrere, Jones «S» καὶ Elberg, πολλαπλασιάζουν τὴν D.I.50 μόνον ἐπὶ 10 - 15, 29, 40, 50 καὶ 62 - 110 φορὰς ἀντιστοίχως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζώντων ἐμβολίων, αἱ διεξαχθεῖσαι ἐρευναι ὑπὸ τῶν E. Orlov, M. Ivanov, P. Ulasevich, L. Kirillov, N. Sofronov, N. Novayev, E. Zamahaeva, S. Abakin καὶ M. Chernysheva, ἀπέδειξαν : α) ὅτι τὸ ἐμβόλιον *Br. abortus* 19 προσδίδει ἀνοσίαν μακρᾶς διαρκείας εἰς τὰ βοοειδῆ καὶ β) ὅτι τὰ ἐμβόλια *Br. abortus* 19, *Br. melitensis* Rev. I τοῦ Elberg καὶ *Br. abortus* 104-M προσδίδουν ἰκανοποιητικὴν ἀνοσίαν εἰς τὰ αἰγοπρόβατα. Ἐκ παραλλήλου, διὰ τῶν ὑπὸ τῆς P. Verschilova διεξαχθεισῶν ἐρευνῶν ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ ἐμβόλιον *Br. abortus* 19-BA, προφυλάσσει τὸν ἄνθρωπον κατὰ τῆς βρουκελλώσεως.

Σήμερον τὸ ἐμβόλιον *Br. abortus* 19 χρησιμοποιεῖται, εἰς εὐρείαν κλίμακα ἐν τῇ ΕΣΣΔ, διὰ τὸν ἐμβολιασμόν τῶν βοοειδῶν, τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν κατὰ τῆς βρουκελλώσεως μὲ λίαν ἰκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Τὸ ἐμβόλιον ὅμως τοῦτο ἔχει τὸ σοβαρὸν μειονέκτημα τῆς δημιουργίας συγκολλητινῶν καὶ ἀντισωμάτων συνδεόντων τὸ συμπλήρωμα, ἅτινα ἐμμένουν ἐπὶ μακρὸν καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀντιδιασταλλοῦν τῶν ἀντισωμάτων

τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν φυσικὴν λοίμωξιν. Οὕτω, διὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ παρακαλύεται ἡ ἔμπορία τῶν ζώων καί, ἐν τινι μέτρῳ, ἡ ἐφαρμογὴ προγράμματος ριζικῆς καταπολεμήσεως τῆς νόσου, ὅπερ, ὡς γνωστόν, βασίζεται κυρίως εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀντιδρώντων θητικῶς ζώων.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσαρέστων τούτων συνεπειῶν, ἐπεδιώχθη ἡ δημιουργία στελεχῶν μὴ συγκολλητινογόνων. Εἰς τὰ Ἰνστιτοῦτα Κτηνιατρικῶν Ἐρευνῶν Μόσχας καὶ Λένινγκραντ, οἱ E. Orlov καὶ P. Trilenco ἐπέτυχον ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα δι' ἐμβολίων παρασκευασθέντων διὰ τῶν μὴ συγκολλητινογόνων στελεχῶν *Br. abortus* I καὶ *Br. melitensis* 56, τοῦ τελευταίου ἐπιτευχθέντος δι' ἀκτινοβολίας δι' ἀκτίνων Röntgen, καλλιεργείας λοιμογόνου στελέχους *Br. melitensis*· τὰ ἐν λόγῳ ἐμβόλια εὐρίσκονται εἰσέτι εἰς τὸ στάδιον ἐρεῦνης.

A.—Ἐμβολιασμός τῶν βοοειδῶν

Τὸ ἐμβόλιον *Br. abortus* S19 χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν ΕΣΣΔ, ἀπὸ τοῦ 1952 διὰ τὴν ἀνοσοποίησιν τῶν μόσχων, ἀπὸ δὲ τοῦ 1955 καὶ διὰ τὴν ἀνοσοποίησιν τῶν ἐνηλίκων βοοειδῶν.

Ἐμβολιασμός τῶν βοοειδῶν περιλαμβάνεται εἰς τὸ πλαισίον τῶν κατὰ τῶν βρουκελλώσεων μέτρων καὶ λαμβάνει χώραν συμφώνως πρὸς τὸν ἀπὸ 11.4.1958 Κανονισμόν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας «περὶ μέτρων πρὸς πρόληψιν καὶ καταπολέμησιν τῶν βρουκελλώσεων».

Ἐμβολιασμός διενεργεῖται ἐπὶ τῶν μόσχων τῶν προσβεβλημένων ἐκτροφῶν, ὡς καὶ ἐκείνων, αἵτινες ἀπειλοῦνται ὑπὸ τῆς νόσου. Ἐκ παραλλήλου δὲ πρὸς τὸν ἐμβολιασμόν ἐφαρμόζεται καὶ ἡ μέθοδος τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν προσβεβλημένων ἐκτροφῶν, διὰ τῆς συγκροτήσεως μονάδων ἐκ τῶν ἐμβολιασθέντων μόσχων τούτων, ὡς παρακατιόντες, θέλομεν ἐκθεσεῖ.

Ἐμβολιασμός τῶν μόσχων ἐνεργεῖται εἰς ἡλικίαν 6 ἕως 8 μηνῶν καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἅπαξ 1 ἕως 2 μῆνας πρὸ τῆς ὄχρειας.

Πρὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ οἱ μόσχοι ὑποβάλλονται εἰς τὰς δοκιμασίας τῆς συγκολλητιναντιδράσεως καὶ τῆς συνδέσεως τοῦ συμπληρώματος· ἐμβολιάζονται δὲ μόνον ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων αἱ ὀρρολογικαὶ ἀντιδράσεις ἀποβαίνουν ἀρνητικά. Ἡ προσδοκόμενη ἀνοσία διατηρεῖται ἐπὶ 7 περίπου ἔτη.

Ἐμβολιασμός τῶν ἀγελάδων ἐνεργεῖται μόνον κατόπιν ἀδείας τῶν Κτηνιατρικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς τὰς μεμολυσμένας ἐκτροφάς, ὡς καὶ εἰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦνται ὑπὸ τῆς νόσου. Πρὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ αὗται ὑποβάλλονται δὲ, ἐν διαστήματι 15 ἕως 30 ἡμερῶν, εἰς τὰς δοκιμασίας τῆς συγκολλητιναντιδράσεως καὶ τῆς συνδέσεως τοῦ συμπληρώματος, ἐμβολιάζονται δὲ μόνον ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὀρρολογικῶν ἀντιδράσεων εἶναι ἀρνητικόν. Ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐπιτρέπεται ἅπαξ

μόνον· διὰ τὴν ἐπανάληψιν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἔτους μετὰ τὸν πρώτον ἐμβολιασμόν, δὲν ἀπαιτεῖται ἐκ νέου ὀρολογικὴ ἐξέτασις.

Ἐμβολιασμός τῶν βοοειδῶν παρουσιάζει, ὡς προελέχθη, τὸ μειονέκτημα τῆς ἐπὶ τριετίαν καὶ πλέον ἐμμονῆς, εἰς μέγα ποσοστὸν τῶν ἐμβολιαζομένων, τῶν ὑπὸ τοῦ ἐμβολίου δημιουργουμένων ἀντισωμάτων. Δεδομένου δέ, ὅτι σήμερον δὲν ὑφίσταται μέθοδος, δι' ἧς νὰ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἀντιδιαστολὴ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἀντισωμάτων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν φυσικὴν λοίμωξιν, ἢ διακρίσις τῶν ἐπικινδύνων διὰ τὴν ἐκτροφὴν ζῶων εἶναι δυσχερῆς. Πρὸς τούτοις, τὸ πρόβλημα τῆς ἀντιδιαστολῆς τῶν ἀντισωμάτων καθίσταται ἔτι περίπλοκον, ἐκ τῆς δημιουργίας τοιούτων κατὰ τὴν ἐπιμόλυνσιν τῶν ἐμβολιασθέντων.

Τὸ ποσοστὸν τῶν ζῶων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐμμένουν τὰ ἀντισώματα, ἐπὶ μακρόν, μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν, εἶναι ὑψηλότερον εἰς τὰ κατ' ἐπανάληψιν ἐμβολιασθέντα. Ἐξ ἄλλου, τὸ ἐπίπεδον τῶν μετεμβολιακῶν ἀντισωμάτων ὑφίσταται ἐποχικὰς διακυμάνσεις, αὐξανόμενον κατὰ τὴν ἀνοιξιν ὡσαύτως τοῦτο εἶναι ὑψηλότερον κατὰ τὰ τελευταῖα στάδια τῆς ἐγκυμοσύνης. Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἐπανεμφάνισις τῶν μετεμβολιακῶν ἀντισωμάτων εἰς ζῶα, ἅτινα ἀπώλεσαν ταῦτα, εἶναι δυνατὸν νὰ παρατηρηθῇ μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν τούτων δι' ἑτέρων ἐμβολίων, ὡς π. χ. διὰ τοῦ ἐμβολίου κατὰ τοῦ σπληνάνθρακος.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς συγκολλητιναντιδράσεως εἰς τὰ ἐμβολιασθέντα βοοειδῆ, ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς FAO/OMS ἐμπειρογνομόνων ἐπὶ τῶν βρουκελλώσεων, ὅτι : α) προκειμένου περὶ ζῶων ἡλικίας τοῦλάχιστον 30 μηνῶν, ἐμβολιασθέντων εἰς ἡλικίαν 4 ἕως 8 μηνῶν, τὸ ἀποτέλεσμα θεωρεῖται θετικόν, ἐὰν προκύψῃ, ὅτι ὁ ὄρρος τούτων περιέχει 200 μονάδας ἀντισωμάτων καὶ ἄνω κατὰ κυβ. ἐκ., ὑποπτον ἐὰν περιέχῃ ἄνω τῶν 50 ἕως 100 μονάδας καὶ ἀρνητικὸν μέχρι 50 μονάδων, β) προκειμένου περὶ ζῶων ἐμβολιασθέντων εἰς προκεχωρημένην ἡλικίαν, τὸ ἀποτέλεσμα κρίνεται θετικόν, ἐὰν ὁ ὄρρος περιέχῃ 100 μονάδας καὶ πλέον, ὑποπτον ἐὰν περιέχῃ 50 μονάδας καὶ πλέον καὶ ἀρνητικὸν ἐὰν περιέχῃ ὀλιγωτέρας τῶν 50 μονάδων. Ὁ ἐμβολιασμός τῶν βοοειδῶν εἶναι ἀποτελεσματικώτερος εἰς τὰς εἰς μικρὸν βαθμὸν μεμολυσμένας ἐκτροφάς, ὡς καὶ εἰς ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦνται ὑπὸ τῆς νόσου.

Ἐμβολιασμός τῶν ἐνηλίκων βοοειδῶν τῶν ἐκτροφῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑφίσταται βρουκέλλωσις ἐν ἐνεργείᾳ μετ' ἐκτρώσεων καὶ παρατηρεῖται σημαντικὸς ἀριθμὸς προσβεβλημένων ζῶων, δὲν συνιστᾶται, καθότι εἶναι δυνατὸν νὰ προξενήσῃ ἐπιδείνωσιν τῆς πορείας τῆς νόσου καὶ νὰ προκαλέσῃ ἐκτρώσεις.

Συμφώνως πρὸς τὸν προμνησθέντα κανονισμόν τῆς 11.4.58, ἀντενδείκνυται ὁ ἐμβολιασμός : 1) τῶν ζῶων, ἅτινα προορίζονται νὰ μεταφερθοῦν

εἰς Κτηνοτροφικὰς Ἐκθέσεις ἢ νὰ σφαγοῦν ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος, 2) τῶν ἰσχνῶν ἢ τῶν προσβεβλημένων ὑπὸ νόσου τινὸς ζῶων μέχρι τῆς τελείας ἰάσεως αὐτῶν, 3) τῶν ἀρρένων ἀναπαραγωγῆς, 4) τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν τεχνητὴν σπερματέγχυσιν ταύρων καὶ 5) τῶν ἐκ κυοφορίας, πέραν τοῦ ἑβδόμου μηνός, ἀγελάδων· αὐταὶ δέον, ὅπως ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἐμβολιασμόν 20 ἕως 30 ἡμέρας μετὰ τὸν τοκετόν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προφύλαξιν τῶν ἐκτροφῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπηλλαγμένοι βρουκελλώσεως ἀλλ' ἀπειλοῦνται ὑπὸ τῆς νόσου, ὡς καὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ προστασία εἶναι δυσχερῆς, ὁ ἐμβολιασμός τῶν μόσχων καὶ ἐνηλίκων βοοειδῶν συγχρόνως δίδει, κατὰ τοὺς σοβιετικoὺς εἰδικoὺς, ἄριστα ἀποτελέσματα.

Τὸ χρησιμοποιούμενον ἐμβόλιον Br. abortus S19 παρασκευάζεται, ὑπὸ ἀπεξηραμένην μορφήν, ἣτις ἐπιτρέπει τὴν διατήρησιν τῆς ζωικότητος αὐτοῦ καὶ ἐπομένως τῆς ἀποτελεσματικότητος ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα, εἰς φύσιγγας τῶν 25 ἕως 40 δόσεων. Ἡ δόσις διὰ τὸν ἐμβολιασμόν τῶν μόσχων καὶ τῶν ἐνηλίκων βοοειδῶν, ἀνέρχεται εἰς 5 κυβ. ἐκ. τοῦ διαλύματος τοῦ ἐμβολίου, περιέχουσα συνολικῶς 60 ἕως 70 × 10⁹ ζῶσας βρουκέλλας. Διὰ τὸν προσδιορισμόν τῆς πυκνότητος τοῦ ἐμβολίου εἰς ζῶντας μικροοργανισμοὺς ἐφαρμόζεται ἡ ὑπὸ τῶν Μ. Ivanov καὶ L. Datsevich ἐπινοηθεῖσα ἀπλῆ καὶ εὐχερῆς χημικὴ μέθοδος, τῇ χρήσει τῶν χρωστικῶν κυανοῦ τοῦ μεθυλενίου καὶ σαφρανίνης.

Τὸ ἐμβόλιον Br. abortus S19 παρασκευάζεται ὑπὸ τῶν Ἐπιστημονικῶν Ἐργαστηρίων Kachintseff τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἅτινα ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν παραγωγὴν βιολογικῶν προϊόντων κατὰ τῶν βρουκελλώσεων. Τοῦτο διατηρεῖται εἰς θερμοκρασίαν + 8° K. καὶ χρησιμοποιεῖται ἐντὸς 2 ἕως 4 ὡρῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεώς του διὰ φυσιολογικοῦ ὄρου. Ἡ μὴ χρησιμοποιηθεῖσα ποσότης τοῦ ἐμβολίου, ὡς καὶ τὸ ὑλικόν, ὅπερ ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ διαλύματος καὶ τὴν ἔγχυσιν ἀποστειροῦνται διὰ βρασμοῦ ἐπὶ 30'.

Τὸν ἐμβολιασμόν ἐπακολουθεῖ σήμανσις τῶν ζῶων, ἣτις εἶναι ὁμοίομορφος καθ' ἅπασαν τὴν χῶραν.

B.—Ἐμβολιασμός τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν

Ἐκ τῶν ζώντων ἐμβολίων : Br. abortus 19, Br. melitensis Rev. I τοῦ Elberg καὶ Br. abortus 104-M, ἅτινα, ὡς ἀπέδειξαν πολυτετεῖς ἔρευνοι, προσδίδουν ἱκανοποιητικὴν ἀνοσίαν εἰς τὰ πρόβατα καὶ εἰς τὰς αἰγας, χρησιμοποιεῖται σήμερον, ἐν τῇ ΕΣΣΔ, εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, μόνον τὸ πρῶτον διὰ τὸν ἐμβολιασμόν τῶν αἰγοπροβάτων. Τοῦτο ἀνοσοποιεῖ τὰ 80 ἕως 100 %, τῶν ἐμβολιαζομένων ζῶων· ἡ ἀνοσία διαρκεῖ ἐπὶ 6 ἕως 7 μῆνας καὶ εἶτα ἐλαττοῦται βαθμιαίως.

Παρά τὴν περιορισμένην διάρκειαν τῆς προσδιδομένης ἀνοσίας, ὁ κατὰ τῆς βρουκελλώσεως ἐμβολιασμός τῶν αἰγοπροβάτων ἔχει μεγίστην σημασίαν, καθότι προφυλάσσει ταῦτα ἐκ τῆς μολύνσεως ὑπὸ μικρῶν δόσεων βρουκελλῶν, διὰ τῶν ὁποίων μολύνονται συνήθως τὰ ἐν μεμολυσμένῳ περιβάλλοντι διαβιοῦντα.

Ἡ ἀνάλυσις τῶν ἀποτελεσμάτων, εὐρείας χρησιμοποίησεως τοῦ ἐμβολίου Br. abortus S19 διὰ τὸν ἐμβολιασμὸν προβάτων μεμολυσμένων ἐκτροφῶν, ἀποδεικνύει, ὅτι, μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτρώσεων ἐλαττοῦται σημαντικῶς, οἱ γεννώμενοι ἄμνοι, κατὰ κανόνα, εἶναι ὑγιεῖς καὶ ἡ νόσος ἀποσβέννυται βαθμιαίως. Σημειωτέον, ὅτι μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν, πλὴν τῆς μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκτρώσεων, παρατηρεῖται καὶ μείωσις τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἐκ τῶν ἐκτρωμάτων ἐπιτυγχανομένων ἀπομονώσεων τοῦ παθογόνου μικροοργανισμοῦ.

Εἰς ποίμνια ἐντόνως προσβεβλημένα, εἶναι δυνατὸν νὰ παρατηρηθοῦν σποραδικὰ περιστατικὰ ἐκτρώσεων μετὰ ἐν ἡ δύο ἔτη ἀπὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ· συνιστᾶται, ὅθεν, ὅπως εἰς τὰς προσβεβλημένας ἐκτροφὰς ὁ ἐμβολιασμός ἐνεργεῖται ἐπὶ δύο ἢ τρία συνεχῆ ἔτη.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐξαρτῶνται, κατὰ μέγα ποσοστὸν, ἐκ τῆς, πρὸ τῆς διενεργείας τούτου, ἐπιμελοῦς ἀπομακρύνσεως τῶν προσβεβλημένων ζώων καὶ ἐκ τῆς ἐγκαίρου ἐφαρμογῆς τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, ἰδίᾳ, κατὰ τὴν πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετὸν περιόδον.

Τὸ ἐμβόλιον S19 δημιουργεῖ ἀντισώματα εἰς τὰ ἐμβολιαζόμενα ζῶα· ὁ ἀριθμὸς τῶν, συνεπείᾳ τῆς παρουσίας τούτων, ἀντιδρώντων ζώων εἰς τὴν ἀλλεργικὴν καὶ ὀρρολογικὰς δοκιμασίας, μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ βαθμοῦ προσβολῆς τοῦ ποιμνίου καὶ ἐκ τῆς ἡλικίας τῶν ἐμβολιασθέντων· οὕτω, ἐν ἔτος μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν, τὸ ποσοστὸν τῶν ἀντιδρώντων εἶναι χαμηλότερον εἰς τὰ ἐμβολιασθέντα κατὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν, ἔναντι τῶν ἐμβολιασθέντων ἐνηλίκων. Σημειωτέον, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιδρώντων ποικίλλει ἀπὸ ποιμνίου εἰς ποίμνιον καὶ ὅτι μετὰ τὸν ἐπανεμβολιασμὸν τὰ δημιουργούμενα ἀντισώματα ἐμμένουν ἐπὶ μακρότερον.

Ὁ ἐμβολιασμός τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν μέτρων καταστολῆς τῶν βρουκελλώσεων καὶ ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὸν ἀπὸ 11.4.1958 Κανονισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Οἱ ἄμνοι καὶ τὰ εἰρῖφια τῶν προσβεβλημένων ποιμνίων, μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν, ἀπομακρύνονται τῶν ἐνηλίκων καὶ 1 ἕως 3 μῆνας, μετὰ τὸν διαχωρισμὸν, ἐξετάζονται διὰ τῶν μεθόδων τῆς δερματαντιδράσεως καὶ τῆς συνδέσεως τοῦ συμπληρώματος. Ἐκ τούτων, τὰ ἀντιδρῶντα θετικῶς σφάζονται καὶ τὸ κρέας τῶν χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν παρασκευὴν ἀποστειρωμένων εἰδῶν ἀλλαντοποιίας· τὰ ἀντιδρῶντα ἀρνητικῶς συγκεντροῦνται εἰς ἓν ποίμνιον, μὴ ἐρχόμενον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐνηλίκων καὶ ὑποβάλλονται εἰς

τὸν ἐμβολιασμόν, ὅστις ἐπαναλαμβάνεται 1 ἕως 2 μῆνας πρὸ τῆς προσεχοῦς ὀχείας.

Ἡ ἐμβολιασμὸς τῶν ἐνηλίκων προβάτων καὶ αἰγῶν τῶν προσβεβλημένων ἐκτροφῶν, καὶ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦνται ὑπὸ τῆς νόσου, ἐνεργεῖται μόνον κατόπιν ἀδείας τῶν Κτηνιατρικῶν Ὑπηρεσιῶν. Ταῦτα πρὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐξετάζονται διὰ τῶν μεθόδων τῆς δερματαντιδράσεως καὶ τῆς συνδέσεως τοῦ συμπληρώματος· τὰ ἀντιδρῶντα θετικῶς σφάζονται, ἵνα χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν ἀποστειρωμένων κρεατοπαρασκευασμάτων, ἐνῶ τὰ ἀντιδρῶντα ἀρνητικῶς ἐμβολιάζονται 1 ἕως 2 μῆνας πρὸ τῆς ὀχείας, ἐπανεμβολιάζονται δὲ ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη, κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον. Κατὰ τὸν κανονισμόν, ἀντενδείκνυται ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν προοριζομένων νὰ σφαγοῦν ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος, τῶν ἀρρένων, ἅτινα προορίζονται νὰ χρησιμοποιηθοῦν δι' ἀναπαραγωγὴν ἢ τεχνητὴν σπερματέγχυσιν, τῶν ἐν καταστάσει κυφορίας, τῶν ἰσχνῶν καὶ τῶν προσβεβλημένων ὑπὸ νόσου τινὸς μέχρι τῆς ἰάσεως.

Τὸ ἐμβόλιον Br. abortus S19, τὸ χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν ἀνοσοποίησιν τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν, παρασκευάζεται ὑπὸ τῶν Ἐπιστημονικῶν Ἐργαστηρίων Kachintseff, ὑπὸ ἀπεξηραμένην μορφήν, καὶ χορηγεῖται εἰς δόσιν 2,50 κυβ. ἐκ. τοῦ διαλύματος διὰ φυσιολογικοῦ ὄρου, περιέχουσαν, ἐν συνόλῳ, 30 ἕως 35×10⁹ ζῶσας βρουκέλλας.

Κατὰ τοὺς εἰδικοὺς σοβιετικοὺς, διὰ τοῦ, εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, ἐμβολιασμοῦ τῶν αἰγοπροβάτων τῶν μεμολυσμένων περιοχῶν, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐστηρῶν ὑγιεινομικῶν μέτρων καὶ τῆς μεθόδου ἐξυγιάνσεως τῆς ἐκτροφῆς, διὰ τῆς συγκροτήσεως μονάδων ἐκ ζώων νεαρᾶς ἡλικίας, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἐκθέσει, ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπόσβεσις τῆς νόσου ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος.

Γ.—Ἐμβολιασμὸς τοῦ ἀνθρώπου

Αἱ Ὑγιεινομικαὶ Ὑπηρεσίαι τῆς ΕΣΣΔ, ἐφαρμόζουν, εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, προληπτικὸν ἐμβολιασμόν κατὰ τῆς βρουκελλώσεως ἐπὶ ἀτόμων, τὰ ὁποῖα διαβιοῦν εἰς περιοχάς, ἐνθα σημειοῦνται ἐστὶν βρουκελλώσεως ἐπὶ ζώων καὶ τὰ ὁποῖα, λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, ἐκτίθενται εἰς τὸν κίνδυνον τῆς μολύνσεως.

Ἡ ἐμβολιασμὸς ἐνεργεῖται διὰ ζῶντος ἐμβολίου παρασκευαζομένου διὰ τῶν στελεχῶν Br. abortus 19 ἢ Br. abortus 19-BA.

Τὸ στέλεχος Br. abortus 19-BA τοῦ ὁποίου ἡ λοιμογόνος δύναμις εἶναι λίαν ἠλαττωμένη, ἐπετεύχθη ὑπὸ τῆς P. Verschilova, δι' ἐπιλογῆς ἐκ τοῦ στελέχους Br. abortus 19.

Τὸ διὰ τοῦ στελέχους Br. abortus 19-BA παρασκευαζόμενον ἐμβόλιον ἐχρησιμοποίηθη, ἀπὸ τοῦ 1952 εἰς δόσιν 1 κυβ. ἐκ. ὑποδορίως, περιέχουσαν 4 ἕως 5×10⁹ ζῶσας βρουκέλλας. Ἀπὸ τοῦ 1958 ὁ ἐμβολιασμὸς ἐνεργεῖ-

ται διὰ σκαριφισμοῦ, δι' ἔμβολίου πυκνότητος 5×10^9 ζώντων μικροοργανισμῶν κατὰ κυβ.έκ. Διὰ τῆς μεθόδου τοῦ σκαριφισμοῦ ὁ ἔμβολιασμός ἠπλουστεύθη καὶ κατέστη δυνατὴ ἡ εὐρεία ἐφαρμογὴ τούτου, καθότι, κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην, δὲν ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἔλεγχος δερματαντιδράσεως πρὸς τὴν βρουκέλλαν. Ὡς δὲ ἀπεδείχθη, τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διὰ σκαριφισμοῦ ἔμβολιασμοῦ εἶναι ἐφάμιλλα τοῦ δι' ὑποδορίου ἐγγύσεως ἐνεργουμένου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ ἔμβολίου, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τῆς P. Verschilova ἐπιδημιολογικῶν στοιχείων τῆς περιόδου 1952-1959, ἡ συχνότης βρουκελλώσεως μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ, ἐμειώθη, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἔμβολιασμοῦ, κατὰ 59,5%. Κατὰ τὸ 1961, ὡς ἀναφέρει ὁ S. Smirnov, παρατηρήθη περαιτέρω μείωσις τοῦ ποσοστοῦ νοσηρότητος· μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ διαβιοῦντος εἰς λίαν μεμολυσμένας περιοχάς, μόνον μεμονωμένα τινὰ περιστατικὰ βρουκελλώσεως ἐσημειώθησαν.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἔμβολιασμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, δὲν κρίνομεν σκόπιμον νὰ ἐπεκταθῶμεν, καθότι αἱ ὁδηγίαι καὶ οἱ κανόνες, οἱ ὁποῖοι ἀφοροῦν τὴν παραγωγὴν τοῦ ἔμβολίου καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἔμβολιασμοῦ καὶ τοῦ ἐπανεμβολιασμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, περιγράφονται λεπτομερῶς ὑπὸ τῆς P. Verschilova εἰς τὰ δελτία ἐνημερώσεως ἐπὶ τῶν βρουκελλώσεων τοῦ Παγκοσμίου Ὄργανισμοῦ Ὑγείας, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν βιβλιογραφίαν τῆς παρούσης μελέτης.

II.— ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ ΚΑΙ ΕΞΥΓΙΑΝΣΙΣ

Διὰ τὴν προφύλαξιν καὶ ἐξυγίανσιν τῶν ἔκτροφῶν, ἐφαρμόζονται ὑποχρεωτικῶς τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς 24-2-1955 προβλεπόμενα μέτρα.

Τόσῳ στιγμή ἐξυγιάνσεως τῶν μεμολυσμένων ἔκτροφῶν, βασιζέται κυρίως ἐπὶ τῶν δεδομένων τῆς ἀνθεκτικότητος τῶν νεαρῶν ζῶων κατὰ τῶν βρουκελλώσεων. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἐνήλικα, τὰ ζῶα νεαρᾶς ἡλικίας παρουσιάζουν μεγαλυτέραν ἀντοχὴν εἰς τὴν νόσον· ταῦτα καθίστανται λίαν ἐπιδημικὰ εἰς τὴν λοίμωξιν κατὰ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν καὶ ἰδίᾳ τὰ θήλαα μετὰ τὴν ὀχείαν.

Ἡ διὰ τοῦ πύατος ἢ τοῦ γάλακτος ἢ δι' ἑτέρας ὁδοῦ εἴσδυσις τῶν βρουκελλῶν εἰς τὸν ὄργανισμὸν τῶν μόσχων, κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των, δὲν προκαλεῖ λοίμωξιν οὐδὲ δημιουργεῖ ἀντισώματα. Οἱ ἐκ προσβεβλημένων ἀγελάδων προερχόμενοι μόσχοι καὶ διατηρούμενοι ἐν ἐπαφῇ μετ' αὐτῶν δὲν ἀντιδροῦν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας εἰς τὰς δοκιμασίας τῆς συγκολλητιναντιδράσεως, τῆς συνδέσεως τοῦ συμπληρώματος καὶ εἰς τὰ ἀλλεργιογόνα.

Εἰς τὰς περιπτώσεις μόλυνσεως τῶν ζῶων νεαρᾶς ἡλικίας, δι' ἀφθόνων δόσεων βρουκέλλας, ταῦτα ἢ ἀπαλλάσσονται τῆς λοιμώξεως, λόγω τῆς ἠΰξη-

μένης ἀντιστάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν, ἢ ἡ λοίμωξις ἐξελίσσεται ὑπὸ λανθάνουσαν μορφήν μέχρι τῆς ἐφηβείας, ἀναζωπυρουμένη κατὰ τὴν περίοδον τῆς κυφορίας· αἱ ὀρρολογικαὶ ἀντιδράσεις τούτων καθίστανται θετικαί, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μόνον μετὰ τὸν τοκετὸν ἢ τὴν ἔκτρωσιν.

Ἡ κατὰ τῆς βρουκελλώσεως ἠϋξημένη ἀντοχὴ τῶν ζῶων, κατὰ τὴν περίοδον τῆς νεαρᾶς ἡλικίας, ἔχει μεγίστην πρακτικὴν σημασίαν. Οἱ ἐκ τῶν προσβεβλημένων ἀγελάδων προερχόμενοι μόσχοι, ἐὰν ἀπομακρυνθοῦν ἐκ τοῦ μεμολυσμένου περιβάλλοντος ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι μετὰ τὸν τοκετὸν, παραμένουν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὑγιεῖς. Διὰ τῶν, ἐκ τοιούτων ζῶων, συγκροτουμένων μονάδων, ἐπιτυγχάνονται ἡ ἐξυγιάνσεις καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις τῶν προσβεβλημένων ἐκτροφῶν.

Α.—ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ ΤΩΝ ΥΓΙΩΝ ΕΚΤΡΟΦΩΝ ΚΑΙ ΕΝΤΟΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΤΙΩΝ

Ἡ εἰς τὰς ὑγιεῖς ἐκτροφὰς εἴσοδος ζῶων ἐπιδεκτικῶν εἰς τὴν βρουκέλωσιν ἀπαγορεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας, ὅτι προέρχονται ἐξ ὑγιοῦς ἐκτροφῆς καὶ ὅτι εἶναι ἀπηλλαγμένα βρουκελλώσεως.

Τὰ εἰσαγόμενα ζῶα τίθενται ὑπὸ κάθαρσιν, ἐπὶ ἓνα μῆνα καὶ ὑποβάλλονται εἰς ἐξέτασιν διὰ τῶν μεθόδων τῆς συγκολλητιναντιδράσεως καὶ τῆς ουνδέσεως τοῦ συμπληρώματος· τὰ ἀντιδρῶντα ἀρνητικῶς γίνονται ὀριστικῶς ἀποδεκτὰ εἰς τὴν ἐκτροφὴν.

Τὰ ἐν καταστάσει κυφορίας εἰσαγόμενα ζῶα ἀπομονοῦνται μέχρι τοῦ τοκετοῦ, μετὰ τὸν ὅποιον ὑποβάλλονται εἰς ὀρρολογικὴν ἐξέτασιν· ἡ ἐπικοινωνία τούτων μετὰ τῶν ὑγιῶν ζῶων τῆς ἐκτροφῆς ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ἀποβῆ ἀρνητικόν.

Τὰ θήλα εἰς τὰ ὁποῖα παρατηροῦνται ὑποπτα συμπτώματα βρουκελλώσεως, ὡς πρόωρος τοκετός, ἔκτρωσις, ἐπίσχεσις τοῦ πλακοῦντος, μητρίτις κλπ. ἀπομονοῦνται καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἐνδεδειγμένας βιολογικὰς ἐξετάσεις. Ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μικροβιολογικῶν καὶ ὀρρολογικῶν ἐξετάσεων ἀποβῆ ἀρνητικόν, αἱ ὀρρολογικαὶ ἐξετάσεις ἐπαναλαμβάνονται μετὰ 15 ἡμέρας.

Ἐν περιπτώσει θετικοῦ ἀποτελέσματος μιᾶς τῶν βιολογικῶν ἐξετάσεων, ἐφαρμόζονται αὐστηρὰ ὑγειονομικὰ μέτρα πρὸς ἐντόπισιν τῆς ἐστίας τῆς νόσου. Τὰ προσβεβλημένα ζῶα ἀπομονοῦνται, σιτίζονται καὶ ποτίζονται εἰς τὸν ἴδιον χῶρον. Ἐπιβάλλεται ὁ ἀποκλεισμός τῆς μεμολυσμένης ἐκτροφῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ εἴσοδος ζῶων εὐπαθῶν εἰς τὴν βρουκέλωσιν. Ἡ ἀπολύμανσις τῶν χώρων τῆς ἐκτροφῆς ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ὁδηγίας καὶ ὑπὸ συνεργείων τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κτηνιατρικοῦ Ἰνστιτούτου. Εἰς τὰς μεμολυσμένας ἐκτροφὰς ἐπιβάλλεται ἡ ὑποχρεωτικὴ παστερίωσις τοῦ γάλακτος, ἡ δὲ ἀναπαραγωγὴ λαμβάνει χῶρον ὑποχρεωτικῶς διὰ τεχνητῆς σπερματεγγύσεως.

B.—ΕΞΥΓΙΑΝΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΒΕΒΛΗΜΕΝΩΝ ΕΚΤΡΟΦΩΝ

Αὕτη ἐπιτελεῖται, κυρίως, διὰ τῆς συγκροτήσεως μονάδων ἐκ ζώων νεαρᾶς ἡλικίας τῆς ἐκτροφῆς, ἅτινα ὑποβάλλονται εἰς ἐμβολιασμόν καὶ ἐκτρέφονται κεχωρισμένως τῶν ἐνηλίκων. Αἱ μονάδες αὗται εἶναι προωρισμέναι διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ ζωϊκοῦ κεφαλαίου τῶν προσβεβλημένων ἐκτροφῶν.

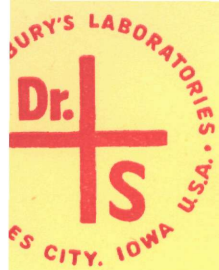
Μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῶν μεμολυσμένων ἐκτροφῶν ἔχουν, ἢ ἔγκαιρος ἀπομάκρυνσις τῶν προσβεβλημένων ζώων καὶ ἢ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῶν ἐνδεδειγμένων ὑγειονομικῶν μέτρων, ἰδίᾳ κατὰ τὴν περίοδον τῶν τοκετῶν. Οὗτοι δέον ὅπως μὴ λαμβάνουν χώραν εἰς τὸν κοινὸν σταῦλον, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διασπορᾶς τοῦ παθογόνου παράγοντος. Τὰ ἐν κυοφορίᾳ ζῶα δέον ὅπως ἐνσταυλίζονται, κατὰ τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς ἐγκυμοσύνης, εἰς χῶρον χρησιμοποιοῦμενον ἀποκλειστικῶς, ὡς μαιευτήριον τῆς ἐκμεταλλεύσεως· ὁ χῶρος οὗτος δέον, ὅπως ἀπολυμαίνεται ἐπιμελῶς εὐθὺς μεθ' ἕκαστον τοκετόν. Τὰ ζῶα, τὰ ὅποια ἐμφανίζουν πρὸδρομα συμπτώματα ἐκτρέψεως, ἢ κλινικὰς ἐκδηλώσεις ὑπόπτους βρουκελλώσεως, ὡς κολπικὰς ἐκκρίσεις, ἐπίσχεσιν πλακοῦντος κλπ., δέον ὅπως ἀπομονοῦνται πάραυτα καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἐνδεδειγμένας βιολογικὰς ἐξετάσεις.

Εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῶν προσβεβλημένων ἐκτροφῶν συμβάλλουν μεγάλως, ὁ ἐνσταυλισμὸς καὶ ἡ διατήρησις, ἐν γένει, τῶν ζώων ὑπὸ ἀρίστους ὑγιεινοὺς ὅρους, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀναμολύνσεως ἐκ τῆς συσσωρεύσεως τοῦ παθογόνου παράγοντος εἰς τὸ περιβάλλον, ἢ χορήγησις ζωοτροφῶν ἐκλεκτῆς ποιότητος καὶ ἡ βόσκησις τῶν ζώων εἰς πλουσίους λειμῶνας.

Ἐν προκειμένῳ, αἱ σχετικαὶ ἔρευναι τοῦ Ε. Οργλον εἶναι λίαν ἀποδεικτικαί. Ἀγέλη ἐκ 240 ἀγελάδων, προσβεβλημένων ὑπὸ βρουκελλώσεως, διεχωρίσθη εἰς δύο ὁμοειδεῖς ομάδας, ἕξ ὧν ἡ μία διετηρήθη ὑπὸ ἀρίστας συνθήκας καὶ διετράφη καλλίτερον τῆς ἐτέρας, εἰς πλούσιον λειμῶνα: 30% τῶν ζώων τῆς πρώτης ομάδος ἀπώλεσαν σταθερῶς τὰ ἀντισώματα αὐτῶν, ἐνῶ εἰς τὴν δευτέραν ομάδα ἡ ἀπώλεια τούτων παρατηρήθη μόνον εἰς ποσοστὸν 2%. Εἰς ἐτέραν, ἕξ ἄλλου, ἀγέλην συγκροτηθεῖσαν ἕξ ἀγελάδων προσφάτως προσβληθεισῶν ὑπὸ βρουκελλώσεως καὶ διατηρηθεῖσαν ὑπὸ ἀρίστους ὅρους ἐνσταυλισμοῦ καὶ διατροφῆς, διεπιστώθη, ὅτι 40% τῶν ζώων αὐτοαπεσειρώθησαν μετὰ ἕν καὶ ἡμισυ ἔτος. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐρευνητοῦ, τὸ ποσοστὸν τῆς ἰάσεως, τῶν οὕτω διατηρουμένων ζώων, δύναται νὰ φθάσῃ μέχρις 60%.

1.—Ἐξυγίανσις τῶν ἐκτροφῶν βοοειδῶν

Εἰς τὰς προσβεβλημένας ἐκτροφὰς τῶν βοοειδῶν, ἅπαντα τὰ ζῶα ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσιν διὰ τῶν μεθόδων τῆς συγκολλητιναντιδράσεως καὶ τῆς

ΠΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ
ΚΑΙ ΕΜΒΟΛΙΑ

DR. SALSBURY'S LABORATORIES

CHARLES CITY, IOWA - U.S.A.

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ ΣΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ :

- **MEDIC-AID:** Βιταμινοϋχο-άντιβιοτικό παρασκεύασμα (Φόρμουλα), τονωτικό, όρεκτικό, θεραπευτικό.
- **SALSTREP:** Μοναδικό για τη Χρονία Άναπνευστική νόσο (Αίρ-Σάκ).
- **SULQUIN:** Για την Κοκκιδίαση, όξεία χολέρα και τύφο.
- **WAZINE:** Ύγρo πιπεραζίνη, για τo κοινά σκουλήκια.
- **WORMAL:** Μοναδικό για όλα τo εσωτερικά παράσιτα. (Σκουλήκια, σκουληκάκια τών τυφλών έντέρων, ταινίες).
- **AR-SULFA:** Μοναδικό για τη Μολυσματική Κόρυζα (Κρυολογήματα).
- **AVI-TAB:** Για τo φύραμα. Όρεκτικό, δυναμωτικό, καταπραϋντικό τού πεπτικού συστήματος.
- **GERMEX:** Γενικό άπολυμαντικό.
- **ΕΜΒΟΛΙΑ:** Τά πιό ευχρηστα, πρακτικά και άποτελεσματικά έμβόλια ψευδοπανώλους, διαλυτά στο πόσιμο νερό και διφθερίτιδος με πηρουνάκι. Μεγάλης διαρκείας και για οποιαδήποτε ηλικία.

“**BIT-A-MIN**”

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΒΙΤΑΜΙΝΟΥΧΑ ΦΥΡΑΜΑΤΑ :

ΟΡΝΙΘΩΝ - ΔΙΑΝΩΝ - ΑΓΕΛΑΔΩΝ - ΑΙΓΟΠΡΟΒΑΤΩΝ - ΧΟΙΡΩΝ
ΔΡΟΜΩΝΩΝ ΙΠΠΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΚΑΤΟΙΚΙΔΙΩΝ ΖΩΩΝ

(Είς χαρτόσακκους σφραγισμένους τῶν 35 γρ. μὲ ἐτικέ-
τες ἀναγράρονσες ὁδηγίες χρήσεως καὶ πλήρη ἀνάλυση).

ΓΕΩΡ. Μ. ΠΑΠΠΑΣ & ΥΙΟΙ Α.Ε.

(ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1920)

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΑΠΟΘΗΚΗ: ΑΘΗΝΑΙ, ΕΡΜΟΥ 124 - ΤΗΛ. 532.528/535.673

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΕΛΕΥΣΙΣ, ΘΗΒΩΝ 24 - ΤΗΛ. 076.655

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΑΘΑΝ. Σ. ΤΣΟΛΙΑΚΟΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ-ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΟΣ

συνδέσεως τοῦ συμπληρώματος· αἱ ἐξετάσεις ἐπαναλαμβάνονται ἀνὰ 15 ἕως 30 ἡμέρας, συχνότερον δὲ εἰς τοὺς σταίλους, εἰς τοὺς ὁποίους παρατηροῦνται πολυάριθμα περιστατικά ἐκτρώσεων. Αἱ ὄρολογικαὶ ἐξετάσεις τῶν ἐν κιοφορία ζῶων δέον, ὅπως ἐνεργοῦνται 5 ἕως 10 ἡμέρας μετὰ τὸν τοκετόν.

Τὰ ἀντιδρῶντα θεικῶς, ἐὰν μὲν εἶναι μικρᾶς ἀξίας σφάζονται, ἵνα χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν ἀποστειρωμένων εἰδῶν ἀλλαντοποιΐας, ἐὰν δὲ εἶναι μεγάλης ἀξίας ἀπομονοῦνται καὶ ὑποβάλλονται εἰς δευτέραν ὄρολογικὴν ἐξέτασιν. Ἐκ τούτων, τὰ ἀντιδρῶντα ἐκ νέου θεικῶς συγκεντροῦνται καὶ τίθενται ὑπὸ παρατήρησιν ἐπὶ ἕξ μῆνας, κατὰ τὴν περίοδον δὲ ταύτην ὑποβάλλονται εἰς δύο ὄρολογικὰς ἐξετάσεις, ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν. Τὰ ἀντιδρῶντα ἀρνητικῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐξετάσεις θεωροῦνται ὑγιῆ, ἐὰν εἰς τὴν ὑπὸ παρατήρησιν ὁμάδα δὲν παρατηρήθῃσαν, ἐν τῷ μεταξὺ, περιστατικά ἐκτρώσεων ὀφειλομένων εἰς βρουκέλλωσιν.

Εἰς τὰς ἐκτροφάς, ἔνθα πλέον τῶν 40 % τῶν ζῶων ἀντιδρῶν θεικῶς καὶ παρατηροῦνται πολυάριθμα περιστατικά ἐκτρώσεων, ἀναστέλλεται ἡ περαιτέρω παρακολούθησις τούτων δι' ὄρολογικῶν ἐξετάσεων καὶ ἐφαρμόζεται ἡ μέθοδος τῆς ἐξυγιάνσεως, διὰ τῆς ἐκτροφῆς τῶν νεαρῶν ζῶων κεχωρισμένως τῶν ἐνηλίκων.

Οἱ νεογέννητοι μόσχοι διατηροῦνται κεχωρισμένως τῶν ἐνηλίκων καὶ διατρέφονται διὰ τοῦ γάλακτος τῶν μητέρων τῶν ἐπὶ 10 ἕως 15 ἡμέρας, ἀκολούθως δὲ ὀδηγοῦνται εἰς τὴν ὑπὸ συγκρότησιν μονάδα καὶ διατρέφονται διὰ γάλακτος ὑγιῶν ἀγελάδων. Οἱ μόσχοι τῆς συγκροτηθείσης, οὕτω, μονάδος, ἐξετάζονται εἰς ἡλικίαν 5 ἕως 8 μηνῶν διὰ τῶν μεθόδων τῆς συγκολλητιναντιδράσεως, τῆς συνδέσεως τοῦ συμπληρώματος καὶ τῆς δερματαντιδράσεως· οἱ ἀντιδρῶντες ἀρνητικῶς εἰς τὰς δοκιμασίας κρίνονται ὑγιεῖς καὶ ὑποβάλλονται εἰς ἐμβολιασμόν, ὅστις ἐπαναλαμβάνεται 1 ἕως 2 μῆνας πρὸ τῆς ὀχείας. Ἡ ἐκ τῶν ὑγιῶν μόσχων, τελικῶς, συγκροτηθεῖσα μονὰς διατηρεῖται αὐστηρῶς κεχωρισμένως τῶν ἐνηλίκων, ἅτινα ἀποστέλλονται βαθμιαίως εἰς τὰ σφαγεῖα, καὶ προορίζεται διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς, ὑπὸ ἐξυγιάνσιν, ἐκμεταλλεύσεως.

Ἐτέρα μέθοδος ἐξυγιάνσεως τῶν προσβεβλημένων ἐκτροφῶν, συνίσταται εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν μόσχων, εὐθὺς μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμόν αὐτῶν καὶ τὴν περαιτέρω ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτέρω ἀγωγῆς.

Εἰς τὰς ὑπὸ ἐξυγιάνσιν ἐκμεταλλεύσεις, ἐπιβάλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς τεχνητῆς σπερματεγχύσεως.

2. Ἐξυγιάνσις τῶν ἐκτροφῶν προβάτων καὶ αἰγῶν

Τὰ πρόβατα καὶ αἱ αἰγες τῶν, ὑπὸ ἐξυγιάνσιν, ἐκτροφῶν ὑποβάλλονται εἰς τὰς δοκιμασίας τῆς συνδέσεως τοῦ συμπληρώματος καὶ τῆς δερματαντιδράσεως. Τὰ ἀντιδρῶντα θεικῶς ἀπομονοῦνται καὶ σφάζονται, ἵνα χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν ἀποστειρωμένων κρεατοπαρασκευασμάτων.

Τὰ ἀντιδρῶντα ἀρνητικῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς δοκιμασίας συγκεντροῦνται εἰς ἴδιον ποίμνιον, τὸ ὁποῖον τίθεται ὑπὸ παρατήρησιν μέχρι τῆς προσεχοῦς περιόδου τῶν τοκετῶν· κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὑποβάλλονται ἐκ νέου εἰς ὀρολογικὴν καὶ ἀλλεργικὴν δοκιμασίαν· τὰ ἀντιδρῶντα ἀρνητικῶς εἰς ἀμφοτέρας κρίνονται ὑγιῆ, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅτι κατὰ τὴν περίοδον τῆς παρατηρήσεως, δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸ ποίμνιον περιστατικὰ ἐκτροπῶν ὀφειλομένων εἰς βρουκέλλωσιν. Ἄπαντα τὰ ἄτομα τοῦ οὗτω συγκροτηθέντος ποιμνίου ἐμβολιάζονται ἕνα ἕως δύο μῆνας πρὸ τῆς ὀχείας, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου, ἐφαρμόζονται αὐστηρὰ ὑγειονομικὰ μέτρα.

Οἱ ἀμνοὶ καὶ τὰ ἐρίφια, τῆς ὑπὸ ἐξυγίανσιν ἐκμεταλλεύσεως, μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἀπομακρύνονται, διατηροῦνται κεχωρισμένως τῶν ἐνηλίκων καὶ μετὰ ἕνα ἕως τρεῖς μῆνας ἐξετάζονται διὰ τῶν μεθόδων τῆς συνδέσεως τοῦ συμπληρώματος καὶ τῆς δερματαντιδράσεως. Τὰ ἀντιδρῶντα ἀρνητικῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς δοκιμασίας συγκεντροῦνται εἰς ἴδια ποίμνια καὶ τίθενται ὑπὸ παρατήρησιν ἐπὶ 6 μῆνας. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, ὑποβάλλονται, ἐκ νέου, εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω δοκιμασίας· τὰ ἀντιδρῶντα ἀρνητικῶς εἰς ἀμφοτέρας κρίνονται ὑγιῆ, συγκεντροῦνται εἰς ἰδίαν ὁμάδα, ἣτις διατηρεῖται αὐστηρῶς κεχωρισμένως τῶν ἐνηλίκων, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν, ὅστις ἐπαναλαμβάνεται 1 ἕως 2 μῆνας πρὸ τῆς ὀχείας. Ἡ οὗτω τελικῶς συγκροτηθεῖσα μονάς, ἐξ ὑγιῶν ζώων νεαρᾶς ἡλικίας, προορίζεται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ ἐνήλικα τῆς ὑπὸ ἐξυγίανσιν ἐκτροφῆς, ἅτινα ὀδηγοῦνται εἰς τὰ σφαγεῖα τὸ συντομώτερον.

Ἐκ παραλλήλου, εἰς τὰς ὑπὸ ἐξυγίανσιν ἐκτροφὰς ἐφαρμόζεται ἡ τεχνητὴ σπερματέγχυσις.

3.—Ἐξυγίανσις τῶν ἐκτροφῶν τῶν χοίρων

Ἄπαντες οἱ χοῖροι τῆς ὑπὸ ἐξυγίανσιν ἐκμεταλλεύσεως ὑποβάλλονται εἰς ἐξέτασιν διὰ τῶν μεθόδων τῆς συγκολλητιναντιδράσεως καὶ τῆς συνδέσεως τοῦ συμπληρώματος. Οἱ ἀντιδρῶντες θετικῶς ἀπομονοῦνται, ὑποβάλλονται εἰς πάχυνσιν, καὶ σφάζονται, ἵνα χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν ἀποστειρωμένων εἰδῶν ἀλλαντοποιίας, ἐνῶ οἱ ἀντιδρῶντες ἀρνητικῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς δοκιμασίας, συγκεντροῦνται εἰς ἰδίαν ὁμάδα καὶ τίθενται ὑπὸ παρατήρησιν ἐπὶ ἕξι μῆνας. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, οἱ ὑπὸ παρατήρησιν χοῖροι ἐξετάζονται διὰ τῶν αὐτῶν μεθόδων δις, ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν· οἱ ἀντιδρῶντες θετικῶς ἀπομακρύνονται, ἵνα χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν ἀποστειρωμένων κρεατοπαρασκευασμάτων, ἐνῶ οἱ ἀντιδρῶντες ἀρνητικῶς εἰς ἀπάσας τὰς δοκιμασίας κρίνονται ὑγιεῖς, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅτι κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς παρατηρήσεως, οὐδεὶς ἐκ τῶν χοίρων τῆς ὁμάδος ἐνεφάνισε κλινικὰς ἐκδηλώσεις βρουκελλώσεως.

Τὰ χοιρίδια, εἰς τὰς ὑπὸ ἐξυγίανσιν ἐκτροφὰς, μετὰ τὸν ἀπογαλακτι-

Χάθηκε πάλι ένα προβατάκι

Άκόμη μιὰ μεγάλη ζημιὰ

Τὰ σκουλήκια τοῦ στομάχου καὶ τοῦ ἐντέρου σκοτώνουν ἓνα ἀρνάκι στὰ 20, ἐν ᾧ τὰ ἄρρωστα εἶναι 5 φορές περισσότερα.

Τὶς ζημιές αὐτές τῶν κοπαδιῶν σας ἔμπορεῖτε νὰ τὶς ἀποφύγετε δίδοντας τὸ μοναδικὸ στὸ εἶδος τοῦ φάρμακο

'ΦΑΙΝΟΒΙΣ'

(Παράγωγον τῆς PHENOTHIAZINE)

- Ἐξαιρετικὰ ἀποτελεσματικὸ
- Εὐκόλη ἢ χρησιμοποίησις του
- Εὐδηνὸ κόστος, συγκρίνοντάς το μὲ τὶς ζημιές πού προκαλεῖ ἡ ἀρρώστεια.

Σώσατε τὸ κοπάδι σας

δίδοντας **'ΦΑΙΝΟΒΙΣ'**. Προφυλάσσει καὶ θεραπεύει, ὅπως τὸ ἀπέδειξε ἡ χρησιμοποίησις του ἐπὶ πολλὰ χρόνια. Κυκλοφορεῖ σὲ σκόνη γιὰ προπότισμα καὶ σὲ χάπια πού ἔμπορεῖτε νὰ τὰ δίδετε εὐκολώτερα μὲ ἓνα εἰδικὸ ἐπαναληπτικὸ πιστολάκι.

Προϊὸν τοῦ Οἴκου :

IMPERIAL CHEMICAL INDUSTRIES LIMITED
WILMSLOW CHESHIRE ENGLAND
PHARMACEUTICALS DIVISION

Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα : Κ. ΚΑΝΑΡΟΓΛΟΥ
Ἴπποκράτους 12 — Ἀθῆναι 143 — Τηλ. 612.421

Φ Α Ι Ν Ο Β Ι Σ

(Φ α ι ν ο θ ε ι α ζ ί ν η)

Ἐξολοθρεύει τὰ σκουλήκια τῶν αἰγοπροβάτων.

Σὲ ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου κάθε χρόνο οἱ ζημιές ἀπὸ τὰ σκουλήκια τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἔντερων εἶναι τεράστιες καὶ ὑπολογίζονται σὲ πολλὰ ἑκατομμύρια.

Καμμιά ἄλλη ἀρρώστεια δὲν προκαλεῖ τόσες μεγάλες καταστροφές στὸν προβατοτρόφο ὅταν δὲν καταπολεμοῦμε τὰ σκουλήκια, μὲ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ προξενοῦνε μεγάλες ζημιές, γιατί ἐλαττώνεται ἡ ἀξία τοῦ ζώου.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρρώστειας εἶναι ὑπουλή καὶ περνᾷ ἀπαρατήρητη ἀπὸ τὸν προβατοτρόφο καὶ ἔτσι ἐξαπλώνεται μέσα στὸ κοπάδι μὲ μιὰ πολὺ μεγάλη ταχύτητα.

Τὰ σκουλήκια ζοῦνε μέσα στὸ στομάχι καὶ στὰ λεπτὰ ἔντερα τοῦ ζώου, ὅπου καὶ γεννῶνε πάμπολλα αὐγά. Τὰ αὐτὰ αὐτὰ βγαίνουν μὲ τὰ κόπρανα καὶ πέφτουν ἐπάνω στὸ χορτάρι ἢ βοσκῆς ὅπου ξεπουλιάζον καὶ γίνονται μικρὰ σκουλήκια. Αὐτὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος γιὰ τὸ γερὸ κοπάδι.

Οἱ βοσκὲς μένουν ἔτσι μολυσμένες γιὰ πολλοὺς μῆνες. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀπαλλαγοῦνε ἀπὸ τὰ σκουλήκια καὶ ἔτσι ἡ μόλυνσις ἐξακολουθεῖ συνεχῶς.

Εἶναι λοιπὸν λογικὸ νὰ πάρωμε τὶς μεγαλύτερες προφυλάξεις γιὰ νὰ μὴ διασπαρῆ ἡ ἀρρώστεια καὶ ὁ καλύτερος τρόπος εἶναι νὰ θεραπεύσωμε τὰ ζῶα δίνοντας τὸ ΦΑΙΝΟΒΙΣ. Ἐρχίζομε νὰ δίνωμε στὰ ἀρνιά λίγες βδομάδες μετὰ τὴ γέννησί τους καὶ ἐπαναλαμβάνομε μὲ τὴν ἴδια δόσι τὸν ἐπόμενον μῆνα.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ καταστρέψωμε τὰ σκουλήκια, πὺ ἀπειλοῦνε διαρκῶς τὴν υγείαν τοῦ ζώου.

Τὸ «ΦΑΙΝΟΒΙΣ», δίνει δυὸ σπουδαῖα καὶ ἀξιόλογα ἀποτελέσματα :

1. Ὅταν πρόκειται γιὰ βαρεῖα ἀρρωστημένα ζῶα, σκοτώνει τὰ παράσιτα καὶ καθαρίζει τὸν ὀργανισμό τοῦ ζώου ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἔτσι ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐγῶν πὺ πέφτουν στὸ χορτάρι μὲ τὰ κόπρανα ἐλαττώνεται σὲ μεγάλο βαθμό.

2. Προφυλάσσει τὰ γερὰ ζῶα ὅταν καταπιοῦν, στὴ βοσκῆ τους, μικρὰ σκουληκάκια.

Ὁ χειρότερος ἐχθρὸς ἐνὸς προβάτου εἶναι ἓνα ἄλλο πρόβατο. Ὁ καλύτερος βοσκότοπος εἶναι ὁ πιὸ ἐπικίνδυνος, γιατί μπορεῖ νὰ ἔχη μολυνθῆ ἀπὸ ζῶα πὺ βόσκησαν προηγουμένως. Ἄρα αὐτὸ εἶναι λογικὸ νὰ μὴ βοσκᾶνε, γιὰ λίγον καιρὸ, στὸν βοσκότοπο ἀρνάδες καὶ μικρὰ ἀρνιά.

Γιὰ τὰ ζῶα πὺ δὲν ἐδώσαμε φάρμακο, ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη ἐποχὴ εἶναι τὸ Φθινόπωρο. Ἰτε οἱ βοσκὲς εἶναι πολὺ φτωχεῖες καὶ τὰ ἀρνιά παίρνουν μαζί μὲ τὴν τροφή τους περισσό- ρα σκουληκάκια, σὲ ἐποχὴ πὺ τὰ ζῶα εἶναι καὶ ἀδύνατα. Ἄν καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἀρρώ- στειας εἶναι μεγαλύτερος γιὰ τὰ νέα ἀρνιά, ὅμως ὑπάρχει πάντα καὶ γιὰ τὰ μεγάλης ἡλικίας ζῶα.

ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

Τὸ φάρμακο αὐτὸ δίνεται εἴτε σὲ διάλυσι ἀπὸ τὸ στόμα μὲ μπουκάλι, εἴτε σὲ χάπια. Ἄνακα- λῶμε τὴ σκόνη μὲ τὴν ἀνάλογη ποσότητα νεροῦ καὶ τὸ δίνωμε στὰ πρόβατα μὲ τὸ μπουκάλι, προσέ- νοντας νὰ μὴ χύνεται στὸ μαλλί τους, γιατί τὸ κοκκινίζει καὶ ἔπειτα φεύγει δύσκολα τὸ χρῶμα αὐτὸ.

Λεπτομερεῖς ὁδηγίες ὑπάρχουν σὲ κάθε κουτί σκόνης.

Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὴν ἔχομε καὶ τὰ χάπια, πὺ μποροῦμε νὰ δώσωμε μὲ ἓνα εἰδικὸ ἐπαναληπτικὸ πιστολάκι. Μὲ τὰ χάπια αὐτὰ ἀποφεύγομε νὰ λερώσωμε τὸ μαλλί.

Τὸ «ΦΑΙΝΟΒΙΣ» δὲν πρέπει νὰ δίνεται σὲ ἀρνιά κάτω τῶν 2 μηνῶν ὡς καὶ σὲ ἔγκυες ἀρνάδες.

ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

Σκόνη σὲ κουτιά τῆς 1 λίβρας καὶ τῶν 3 χ/μων. Χάπια τῶν 5 γραμ. σὲ κουτιά τῶν 50.

Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα : Κ. ΚΑΝΑΡΟΓΛΟΥ

Ἰπποκράτους 12 — Τηλ. 612.421 — Ἀθῆναι 143

σμών απομακρύνονται και διατηρούνται κεχωρισμένως, από τής ηλικίας δὲ 4 μηνῶν υποβάλλονται δις εἰς τὰς ἀνωτέρω ὀρολογικὰς ἐξετάσεις· τὰ ἀντιδρῶντα ἀρνητικῶς εἰς ἀπάσας τὰς δοκιμασίας κρίνονται ἀπηλλαγμένα βρουκελλώσεως και ἐκτρέφονται κεχωρισμένως τῶν ἐνηλίκων χοίρων, τοὺς ὁποίους προορίζονται νὰ ἀντικαταστήσουν.

Ἐάν, παρὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω μέτρων, παρατηροῦνται περιστατικὰ ἐκτρώσεων, ὀφειλομένων εἰς βρουκέλλωσιν, ὡς και περιπτώσεις θετικῶν ἀντιδράσεων, ἐνδείκνυται, ἀπὸ ἐπιζωοτολογικῆς και οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ἡ πάχυνσις και ἡ σφαγὴ ὄλων τῶν χοίρων τῆς ἐκτροφῆς. Ἡ ἀνασυγκρότησις ταύτης, δι' ὑγιῶν χοίρων, συνιστᾶται μετὰ παρέλευσιν χρονικοῦ διαστήματος 2 ἕως 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπολυμάνσεως τῶν χοιροστασίων. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου ἐπετεύχθη ἡ ταχεῖα ἐκρίζωσις τῆς βρουκελλώσεως τῶν χοίρων εἰς μέγα ἀριθμὸν περιοχῶν τῆς ΕΣΣΔ.

B I B Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

- 1) Abakin S. V., Zamahaeva E. I. et Chernysheva M. I.: Étude de la souche vaccinale 104-M de Br. abortus, expérimentée sur des ovins. Veterinariya, 1962, 3, 50-53.
- 2) Alton G. G.: Essai pratique de vaccination de chèvres par du vaccin vivant atténué préparé avec la souche REV. I de Br. melitensis. Document WHO/Bruc/219, 1961.
- 3) Chernysheva M. I.: A morphological and cytochemical analysis of the vaccinal process in brucellosis. FAO/Bruc./Semin./URSS, 1962, 1-6.
- 4) Comité Mixte FAO/OMS de la Brucellose.: Troisième Rapport. Org. Mond. Santé. Ser. Rapp. Tech., 1958, 148.
- 5) Elberg S. S. and Faunce K. Jr.: Immunization against Brucella infection. VI. Immunity conferred on goats by a non dependent mutant from a streptomycin - dependent mutant strain of Br. Melitensis. Jour. Bact., 1957, 73, 211-217.
- 6) Golubeva A. A.: Prophylaxis of brucellosis in man. FAO/Bruc./Semin./URSS 1962, 1-6.
- 7) Ivanova V. I.: Skins, pelts and wool as a source of Brucella infection, their sanitary treatment and disinfection. FAO/Bruc./Semin./URSS, 1962, 1-8.
- 8) Ivanov M. M.: Method of estimating the quantity of active brucellae bacteria in brucellosis vaccine. FAO/Bruc./Semin./URSS, 1962, 1-10.
- 9) Ivanov M. M. et Datsevich L. I.: Méthode de détermination du nombre de brucella vivantes des vaccins antibrucelliques. Journ. Microb. Epidem. Immun., Moscou, 1962, 3, 46 - 50.
- 10) Ivanov M. M. et Kirillov L. V.: L'immunité à la brucellose, en particulier chez les brebis vaccinées. Trudy nauchno-Kontrol. Inst. vet. Preparatov, 1962, 10, 136 - 144.
- 11) Karvounaris P. A.: Séminaire de la FAO, de 1962, sur les brucelloses en URSS. Rapp. Org. Nat. Un. Alim. et Agriculture, Athènes, Décembre 1962, 1 - 43.
- 12) Karvounaris P. A.: État actuel des brucelloses en Grèce. Document Comité FAO/OMS Experts Bruc., Genève Dec. 1963, 1 - 9.

- 13) Karvounaris P. A. : Bref exposé de l'activité du centre FAO,OMS de la brucellose d'Athènes au point de vue du diagnostic de la maladie chez les animaux et de la préparation des produits biologiques en 1962 et 1963 et des techniques utilisées. Document Comité FAO/OMS Experts Bruc., Genève Dec. 1963, 1 - 14.
- 14) Ministère de l'Agriculture de l'URSS. : Instructions du 24-2-1955 sur les mesures de prophylaxie contre les brucelloses. Moscou, 1955, 1 - 15.
- 15) Ministère de l'Agriculture de l'URSS : Instructions du 11-4-1958 sur la vaccination des animaux par le vaccin S19. Moscou, 1958, 1 - 5.
- 16) Ministère de l'Agriculture de l'URSS : Les brucelloses des animaux domestiques. Moscou, 1959, 1 - 252.
- 17) Nikolayev V. A. : Brucelloses. Ed. Litter. Agric., Moscou, 1954, 1 - 270.
- 18) Organisation Mondiale de la Santé : Expériences récentes de vaccination d'ovins et de caprins contre l'infection à Br. melitensis. Document WHO/Bruc/ 240, 1963.
- 19) Orlov E. S. : Brucellosis in farm animals. FAO/Bruc./Semin./URSS., 1962, 1-19.
- 20) Orlov E. S. : Brucellosis vaccination in animals. FAO/Bruc./Semin./URSS., 1962, 1 - 19.
- 21) Orlov E. S. : Measures for brucellosis control. FAO/Bruc./Semin./URSS., 1962, 1 - 11.
- 22) Orlov E. S. : Méthodes de lutte contre la brucellose chez les animaux d'élevage. Veterinariya, 1962, 5, 40 - 44.
- 23) Orlov E. S. et Ivanov M. M. : Résultats de la vaccination des moutons contre la brucellose dans des conditions expérimentales et d'élevage. Off. Intern. Epiz., 1959, 52, 302 - 313.
- 24) Orlov E. S., Ulasevich P. S. et Ivanov M. M. : L'immunité chez des brebis vaccinées au moyen de diverses souches de Brucella. Trudy vsesoyuz. Inst. Eksp. Vet., 1962, 29, 31 - 37.
- 25) Pervouschin B. P. : Microbiologie, immunologie et diagnostic de la brucellose humaine. Ed. Litter. Médic., Moscou, 1962, 1 - 246.
- 26) Poliakova A. A. : Disinfection of brucellosis. FAO/Bruc./Semin./URSS., 1962, 1-8
- 27) Renoux G. : Études sur la brucellose ovine et caprine. XX.-Vaccination des brebis contre l'infection à Br. melitensis. Comparaison de trois vaccins. Arch. Inst. Pasteur Tunis, 1958, 35, 251 - 274.
- 28) Renoux G. : Études sur la brucellose ovine et caprine. XXII.-Vaccination contre la brucellose de chèvres soumises aux conditions naturelles de l'infection. Arch. Inst. Pasteur Tunis, 1959, 36, 143 - 155.
- 29) Renoux G. : Immunisation des ovins et caprins contre la brucellose au moyen d'un vaccin tué, incorporé à une huile minérale. Ann. Inst. Pasteur, 1962, 103, 786 - 801.
- 30) Renoux G., Alton G. et Amarasinghe A. : Études sur la brucellose ovine et caprine. XI.-Comparaison, chez la chèvre suédoise de la valeur immunisante d'un vaccin tué en excipient irrésorbable et de deux vaccins vivants. Arch. Inst. Pasteur Tunis, 1957, 34, 3 - 17.
- 31) Smirnov S. M. : Vaccination percutannée de l'homme contre la brucellose par une souche BA-19 vivante de Brucella abortus. Document WHO/Bruc./ 212, 1961.

- 32) Sofronov N. V. and Novayen N. N. : Our experience in immunizing sheep with strain 19 vaccine. Document WHO/Bruc/197, 1958. Veterinariya, 1958, 35, 28 - 31.
- 33) Uzkovetz M. K. : Brucelloses des animaux domestiques. Ed. Litter. Agric. Moscou, 1960, 1 - 495.
- 34) Verschilova P. A. : Utilisation de vaccin vivant en URSS pour la vaccination contre la brucellose chez l'homme. Document WHO/Bruc./202, 1959.
- 35) Verschilova P. A. : Instructions concernant la vaccination et la révacination cutanée de l'homme contre la brucellose à l'aide d'un vaccin vivant desseché. Document WHO/Bruc./206, 1961.
- 36) Verschilova P. A. : Normes et instructions concernant la production et le contrôle du vaccin antibrucellique vivant desseché pour application cutanée. Document WHO/Bruc./213, 1961.
- 37) Verschilova P. A. : Brucelloses. Ed. Littér. Med., Moscou, 1961, 1 - 414.
- 38) Verschilova P. A. : Immunity against brucellosis. FAO/Bruc./Semin./URSS , 1962, 1 - 10.
- 39) Voloskov P. A. : Les infections contagieuses des organes génitaux des bovins et les moyens de lutte. Off. Intern. Epiz., 1957, 50, 1 - 9.
- 40) Voloskov P. A. : Introduction of artificial insemination in cattlebreeding and its importance in preventing sexual infection: Brucellosis, Vibriosis and Trichomonosis. FAO/Bruc./Semin./Urss, 1962, 1 - 5.
- 41) World Health Organization : A review of experiments and problems on vaccination of sheep and goats against *Br. melitensis* infection. Document WHO/Bruc./214, 1961.
- 42) Zamahaeva E. I., Abakin S. V. et Chernysheva M. I. : Essais de vaccination d'ovins par un vaccin vivant de souche 104-M de *Br. abortus*. Document WHO/Bruc./266, 1963.

R E S U M É

CONTRIBUTION A L'ÉTUDE DES MÉTHODES DE PROPHYLAXIE ET DE LUTTE CONTRE LES BRUCELLOSES

P a r

Dr. P. A. KARVOUNARIS

Sous - directeur de l'Institut d'État de Microbiologie Vétérinaire (Athènes)
Chef du Laboratoire des Brucelloses

Les méthodes de la prophylaxie et de la lutte contre les brucelloses, appliquées en URSS, sont étudiées, après un bref exposé sur l'immunologie.

L'immunité envers la brucellose se développe en deux phases : d'abord se développe l'immunité infectieuse et ensuite l'immunité

stérile. L'immunité est relative et peut être vaincue dans tous ses stades, si l'animal s'infecte avec des doses massives de l'agent pathogène. Le développement de l'immunité croisée a été démontrée.

Les avis sur l'efficacité des vaccins tués contre les brucelloses sont partagés. Parmi les vaccins vivants, le vaccin Br. abortus 19 est préféré et utilisé largement pour l'immunisation des bovidés, des moutons et des chèvres.

Les veaux sont vaccinés à l'âge de 6 à 8 mois, après examen par les méthodes de SA et de F.C.; la vaccination est répétée une seconde fois 1 à 2 mois avant l'accouplement. Les bovidés adultes sont vaccinés après permission des Services Vétérinaires; avant la vaccination ils sont soumis deux fois à 30 jours d'intervalle aux épreuves de SA et de F. C.; la vaccination peut être répétée une fois. La vaccination des vaches des étables où la maladie évolue en forme aiguë doit être évitée. La vaccination simultanée des veaux et des bovidés adultes est recommandée pour la prophylaxie des exploitations exemptes de brucellose et menacées d'être envahies. La dose vaccinale doit contenir 60 à 70×10⁹ de brucella vivantes; l'immunité conférée dure 7 mois.

La vaccination des moutons et des chèvres fait partie de l'ensemble des mesures de la lutte contre la brucellose. Les agneaux et les chevreaux sont vaccinés 1 à 3 mois après le sevrage et après examen par les méthodes allergique et de F.C.; la seconde vaccination s'effectue 1 à 2 mois avant la saillie. La vaccination des moutons et des chèvres adultes d'effectue 1 à 2 mois avant l'accouplement, après examen par les mêmes méthodes et elle est répétée les deux années suivantes. La dose vaccinale doit contenir 30 à 35×10⁹ de cellules vivantes. L'immunité est conférée à 80 à 100 % d'animaux, elle dure seulement 6 à 7 mois, mais elle a une signification positive pour la prophylaxie.

Les données sur la vaccination de l'homme par du vaccin vivant Br. abortus 19-BA, contenant par ml 5×10⁹ de brucella vivantes, par voie cutanée, plaident en faveur de son efficacité.

La prophylaxie contre les brucelloses et l'assainissement des fermes infectées est réalisée par l'application opportune des mesures vétérinaires sanitaires, la vaccination et la création des troupeaux sains à partir des jeunes animaux des exploitations infectées, élevés séparément des animaux adultes, de la façon suivante :

Les veaux nouveau-nés sont tenus séparément et nourris du lait

de leurs mères pendant 10 à 15 jours et ensuite avec du lait des vaches saines ; à l'âge de 5 à 8 mois sont soumis aux épreuves de SA, de F.C. et allergique. Les non réagissants sont vaccinés et réunis en un troupeau, qui est élevé à part des animaux adultes infectés et qui est destiné à reconstituer le cheptel de l'exploitation.

Les agneaux et les chevreaux, après le sevrage sont tenus séparément des adultes et 1 à 3 mois après sont examinés par les méthodes allergique et de F.C. Les non réagissants sont réunis en un troupeau, mis en observation pendant 6 mois et soumis, durant cette période, aux mêmes épreuves ; les non réagissants sont vaccinés et réunis en un troupeau, élevé séparément des animaux adultes et destiné à reconstituer le cheptel.

Les porcelets sont séparés de leurs mères après le sevrage et à partir de l'âge de 4 mois sont soumis aux épreuves de SA et de F.C. ; les non réagissants constituent le troupeau qui est élevé séparément des adultes.

La riche nourriture, l'insémination artificielle et la pasteurisation du lait sont recommandées.

ΚΟΚΚΙΔΙΑΣΙΣ ΩΤΟΚΩΝ ΟΡΝΙΘΩΝ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΕΙΜΕΡΙΑ ΜΙΝΑΤΙ*

Υπό

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ — Κ. ΤΑΤΣΙΡΑΜΟΥ — Α. ΤΣΑΓΚΛΗ

(Έκ του Κτηνιατρικού Μικροβιολογικού Ίνστιτούτου
Διευθ. κ. Γεωρ. Ζαριφόπουλος)

Γ Ε Ν Ι Κ Ο Τ Η Τ Ε Σ

Ἡ κοκκιδίασις τῶν ὀρνίθων ὡς γνωστὸν εἶναι μίᾱ ἀπὸ τὰς πλέον γνω-
στὰς ὡς καὶ ἀρκετὰ καταστροφικὰς νόσους τῆς Ἑλληνικῆς Πτηνοτροφίας·
παίξουσα πολλὰκις σοβαρὸν ρόλον εἰς τὴν καλὴν ἀπόδοσιν μιᾶς πτηνοτρο-
φικῆς ἐπιχειρήσεως. Τὸ θέμα τῶν κοκκιδιάσεων τῶν ὀρνίθων εἶναι ἀπέραν-
τον, ἔχουν δὲ γραφεῖ πολυάριθμοι ἐργασίαι καὶ βιβλία μέχρι σήμερον, ἔχουν
ἀνακαλυφθεῖ πόλλα φάρμακα προληπτικά, θεραπευτικά χωρὶς ὅμως νὰ
ὑπάρχη πρὸς τὸ παρὸν μίᾱ ἀπόλυτος καὶ ἱκανοποιητικὴ ἀντιμετώπισις αὐ-
τῶν. Διὰ τῆς παρουσίας ἐργασίας μας δὲν φιλοδοξοῦμεν νὰ προτείνωμεν λύ-
σεις ἢ νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν προβληματικὴν θεραπείαν αὐτῶν, ἀλλὰ ἀπλῶς
νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὸν Κτηνιατρικὸν καὶ πτηνοτροφικὸν κόσμον τῆς χώρας
μας τὴν ὑπαρξίν μιᾶς νέας μορφῆς κοκκιδιάσεως ἣ ὁποία μέχρι σήμερον
μόνον εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἶχεν ἀνευρεθεῖ EDGAR 1961. (Alabama). SIMS
1962 (Harrisonburg - Virginia) ὡς καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη τῶν Η.Π.Α.
τοῦτο δὲ συνάγεται ἐκ τῆς διαδόσεως τῆς χρήσεως τῆς *E. mivati* ἐντὸς τῶν
μικτῶν ἐμβολίων ἐναντίον τῶν συνηθῶν μορφῶν τῆς κοκκιδιάσεως (*Coccinac*).

Στοιχεῖα συστηματικῆς καὶ ἐπιζωοτολογίας

Εἰς τὰς Η.Π.Α. σήμερον παραδέχονται τὴν ὑπαρξίν τῶν κάτωθι ἐν-
νέα εἰδῶν κοκκιδίων (*Eimeria*) τῶν ὀρνίθων μὲ διαφορετικὴν παθογόνον
ἐνέργειαν ἐπ' αὐτῶν. *E. tenella*, *E. necatrix*, *E. maxima*, *E. acervulina*,
E. brunetti, *E. hageni*, *E. mitis*, *E. praecox*, *E. mivati*.

Ἐκ τῆς παθολογίας καὶ παρασιτολογίας τῶν ὀρνίθων εἶναι γνωστὰι
αἱ ὑπάρχουσαι μορφολογικαὶ καὶ βιολογικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν διαφό-

* Πρώτη ἀνακοίνωσις εἰς τὴν Ε.Κ.Ε. κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9-1-1964.

Πρώτη ἀνακοίνωσις ἐπὶ μίας νέας μορφῆς κοκκιδιάσεως ἀνευρισκομένης διὰ
πρώτην φοράν εἰς Ἑλλάδα.

ρων ειδών *Eimeria* ώστε να μην έχουν ανάγκη να αντιμετωπισθούν εις την παρούσαν έργασίαν μας.

Εις την Ελλάδα εν τή πράξει αντιμετωπιζόμεν γενικώς και κατά μέγιστον ποσοστόν δύο σοβαράς μορφάς κοκκιδίασεως, την όφειλομένην εις την *E. tenella* ή αιμορραγικήν κοκκιδίασιν τοῦ τυφλοῦ έντέρου ήτις και παρατηρεΐται σχεδόν πάντοτε εις νεοσσούς από 1-3 μηνών και την όφειλομένην εις την *E. necatrix* ή έντερικήν κοκκιδίασιν ή όποία παρατηρεΐται εις μεγαλυτέρας ήλικίας και εις πολύ μέγáλον ποσοστόν. Η παρατήρησις και ή πείρα τών τελευταίων έτών έπι τής συστηματικής πτηνοτροφίας μάς έδίδαξεν ότι ή ήλικία τοῦ πτηνοῦ είναι άσχετος διá την εμφάνισιν τής νόσου διότι κατά 90 % τών περιπτώσεων ή εμφάνισις και ή σοβαρότης τής νόσου όφειλονται εις διαφόρους συνθήκας και αιτίας ώς και εις την άπειρίαν τών πτηνοτρόφων να χρησιμοποιήσουν όρθολογικώς τás διαφόρους νέας προληπτικás ή θεραπευτικás άντικοκκιδιακás ούσιás.

Εις την Ελλάδα και διή εις τás περιφερείας Ἀττικῆς, Κορινθίας, Ἀργολίδος και Εὔβοίας, όπου και όσον εΐμεθα βέβαιοι να γνωρίζωμεν, υπάρχουν τá έξῆς τέσσαρα είδη κοκκιδίων : *E. tenella*, *E. necatrix*, *E. maxima*, *E. acervulina*. Τά άνωτέρω πολλάκις έχουν διαπιστωθῆ ύφ' ήμῶν αλλά και ύπό άλλων κτηνιάτρων, δέν άνεκινώθησαν όμως ποτέ διότι έθεωρήθησαν ώς κοινά περιστατικά.

Η διαπίστωσις και ή ταυτοποίησις τοῦ είδους τής κοκκιδίασεως έπι πλείστων γενομένων έξετάσεων έγένετο συμφώνως με την κλασσικήν μέθοδον (Lab. Nat. Rech. Alfort), ή όποία βασίζεται εις τá έξῆς δεδομένα :

- α) Ἐντοπισμὸς παρασίτου.
- β) Ἡλικία τῆς ὀρνιθοῦς ή νεοσσοῦ.
- γ) Χρόνος μόλυνσεως.
- δ) Pre patent period.
- ε) Βλάβαι έντέρου.
- στ) Νοσηρότης και σοβαρότης νόσου.
- ζ) Θνησιμότης.
- η) Εὔαισθησία εις μίαν συγκεκριμένην άντικοκκιδιακήν θεραπείαν.
- θ) Μικρομέτρησιν ωοκύστεως.

ΗΜΕΤΕΡΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ

Καθ' όλην την διάρκεια τοῦ έτους 1963 διεγνώσαμεν πλήθος περιπτώσεων κοκκιδίασεως διαφόρων μορφών, ιδίως δέ πολλάς άτυπικás τοιαύτας, όπου οὐδεμία θεραπεία έπιτυγχάνει και τὸ σμήνος ύφίσταται σοβαράς άπώλειας, ή δέ έκτροφή καθίσταται άντιοικονομική. Κατά την άνωτέρω διάρκεια τοῦ έτους 1963 πολλάκις άνεύρομεν περιπτώσεις γνωστás εκ τής

διεθνοῦς βιβλιογραφίας ὡς «Coccidiose sans coccidies» καὶ «coccidies sans coccidiose». Τὰ ἀνωτέρω φαινόμενα παρουσιάζονται εἴτε ἐκ τοῦ ἐθι-
σμοῦ τῶν κοκκιδίων εἰς πλείστας ἀντικοκκιδιακὰς οὐσίας, εἴτε ἐκ τῆς ἀνα-
τροπῆς ὠρισμένων βιολογικῶν δεδομένων θεωρουμένων ὡς κανόνων μέχρι
σήμερον εἰς τὰ θέματα αἰτιοπαθογενείας καὶ ἐπιζωοτολογίας τῶν κοκκιδιά-
σεων.

Τὰ ἀνωτέρω ἂν καὶ συνηθέστατα εὐρήματα τῆς ἐποχῆς μας δυστυχῶς
πολλὲς φορὲς δὲν κατανοοῦνται ὑπὸ ἐνίων ἀμαθῶν ἢ ἡμιμαθῶν δοκιμησό-
φων καὶ φέρουν τὸν κτηνίατρον σὲ δύσκολον θέσιν καὶ τὴν καταστροφὴν
εἰς τὸν πτηνοτρόφον.

Ἐξ ὄλων τῶν διαπιστωθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος περιπτώσεων
κοκκιδιάσεων θὰ ἀναφέρωμεν τέσσαρας μόνον ἐνδεικτικῶς καὶ μόνον διὰ
τὴν καλυτέραν ἀντίληψιν καὶ κατανόησιν τοῦ θέματος τῆς κοκκιδιάσεως
τῶν ὠτοκόκων ὄρνιθων ὀφειλομένων εἰς *E. mivati*. Εἰς τὰς περιπτώσεις
αὐτὰς ἐπεβεβαιώθη πλήρως ἡ παθογόνος δράσις τῆς *Eimeria mivati*.

Περίπτωσης πρώτη. Ὁ πτηνοτρόφος Κ. Γ. ἐκτρέφει εἰς τὴν μείζο-
να περιφέρειαν τῶν Ἀθηνῶν 1000 περίπου ὄρνιθας ὠοπαραγωγῆς *Leghorn*
ἡλικίας 6 μηνῶν.

Συνθῆκαι ἐκτροφῆς μέτρια. Συνωστισμὸς κατὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν.
Οὗτος παραπονεῖται δι' ἀπίσχανσιν ἐνίων ὄρνιθων, διάρροιαν ἀρκετῶν ὄρ-
νιθων καὶ καθόλου ἀνύψωσιν τοῦ ποσοστοῦ τῆς ὠοπαραγωγῆς. Κατὰ τὸ
ἱστορικόν, ἔχει χορηγήσει ἀντικοκκιδιακὰ φάρμακα προληπτικῶς καὶ θερα-
πευτικῶς. Κατόπιν ἐπισταμένης ἀναλύσεως τοῦ ἱστορικοῦ, κλινικῆς, ἀνατο-
μοπαθολογικῆς μακροσκοπικῆς καὶ ἐργαστηριακῆς ἐξετάσεως ἀνακαλύπτον-
ται εἰς ἀρκετὰς ὄρνιθας βλάβαι κοκκιδιάσεως εἰς τὸ λεπτὸν ἔντερον (ἄνω
τμήμα) ἐνῶ εἰς ἄλλες εὐρέθησαν περὶ τὸν τράχηλον τῶν τυφλῶν καὶ εἰς τὸ
εὐθὺ ἔντερον, τὰς ἀνωτέρω βλάβας ὡς καὶ ὑπαρξιν κοκκιδίων σπανίως εἴ-
χομεν ἀνεύρη πρότερον. Ἡ πλήρης διερεύνησις τῆς περιπτώσεως ἀπέδειξεν
ὑπαρξιν *E. mivati*.

Περίπτωσης δευτέρα. Ὁ πτηνοτρόφος Μ.Π. εἰς Μέγαρα ἐκτρέφει
περίπου 2000 ὄρνιθας ὠοπαραγωγῆς *Leghorn* ἡλικίας 5 μηνῶν. Συνθῆκαι
ἐκτροφῆς ὑποφέρει χάρις εἰς τὴν προληπτικὴν χορῆσιν ἐνδεδειγμένου ἀντι-
κοκκιδιακοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ζωῆς των χωρὶς διακοπὴν μέχρι
τὸν τέταρτον μῆνα δὲν εἶχεν ἀσχοληθεῖ μὲ θεραπείας κοκκιδιάσεως. Σήμε-
ρον παραπονεῖται ὅτι ἔχει καθυστέρησιν ἀναπτύξεως καὶ οἱ ὄρνιθές του δὲν
ἤρχισαν ἀκόμη ὠοτοκίαν ἐνῶ πρόκειται μᾶλλον περὶ πρωίμου ποικιλίας ὄρ-
νιθων. Οἱ ἀπώλειες, ἐλάχιστες κατόπιν ἀπίσχνανσεως καὶ συνεχοῦς ἐντερί-
τιδος. Ἡ ἐπιτόπιος κλινικὴ ἐξέτασις ἀπέδειξεν πράγματι τὴν ὑπαρξιν ἀρ-
κετοῦ ποσοστοῦ ἰσχνῶν ἢ μειωμένης θρέψεως καὶ ἀναπτύξεως ὄρνιθων ὡς

καί διαρροϊκά περιττώματα τὰ όποία ύγραινόν τήν ύπάρχουσαν στρωμνήν. Η άνατομοπαθολογική και έργαστηριακή έξετάσις άπέδειξεν ύπαρξιν χα-
 ρακτηριστικών άλλοιώσεων κοκκιδιάσεως εις τὸ λεπτόν και εϋθύ έντερον ή μορφή δέ ήτο κάθε άλλο παρά συνήθης, εκ του συνόλου δέ τών έξετάσεων και παρατηρήσεων άπεδείχθη όφειλομένη εις *E. mivati*.

Περίπτωσης τρίτη. Ο πτηνοτρόφος Δ. Π. εις Μέγαρα εκτρέφει περίπου 2.800 όρνιθας ώοπαραγωγής *Leghorn* ήλικίας 8 μηνών, συνήθικα μάλλον καλά. Ως μās έδήλωσεν έχει χορηγήσει συνεχώς μέχρι τόν τέταρτον μήνα τής ζωής των προληπτικόν άντικοκκιδιακόν, μίαν δέ μόνον φοράν διαπιστώσας ό ίδιος προσβολήν κοκκιδιάσεως περί τās αρχάς του τρίτου μηνός έχορήγησεν θεραπευτικώς επί 7 ήμέρας εις τὸ πόσιμον ύδωρ άντικοκκιδιακήν οϋσίαν (*Nitrofurazone*) φαινομενικώς δέ ειδεν άποτέλεσμα. Δευτέραν προσβολήν από *E. necatrix* υπέστη τὸ σμήνος μεταξϋ του πέμπτου και του έκτου μηνός τής ήλικίας του, εϋτυχώς όμως έγένετο εκκαίρως διάγνωσις και θεραπεία και ή νόσος παρήλθεν άνευ πολλών άπωλειών.

Σήμερον παραπονείται δι' ένα συνεχές «σκάρτεμα» τών όρνίθων του. Πραγματικώς ένϋ οι όρνιθές του μέχρι τόν 7ον μήνα τής ζωής των ειχόν άναβιβάσει τὸ ποσοστὸν τής ώοτοκίας των εις 70 - 75% άποτόμως ήρχισαν νά εμφανίζωνται κρούσματα άσθενούντων όρνίθων αι όποια παρουσιάζουν γενικήν άσθενικήν όψιν (συρίκνωσις καλεών και λοφίων, λανθάνουσα περύρροριαν, υπερερεθιστικότητα, άνορεξίαν ή βουλιμίαν, διάρροριαν και τὸ χειρότερον σταθεράν πτώσιν ώοτοκίας) άμεσον σχέσιν έχουσα με τόν αριθμόν τών άσθενούντων ως άνωτέρω όρνίθων. Οι άπώλειες ήσαν ελάχιστα έντός μηνός 0,6% ή περίπου 20 εκληφθεισών υπό του πτηνοτρόφου ως φυσιολογικών άπωλειών λαμβανομένου υπ' όψιν του αριθμοϋ τών όρνίθων τής εκτροφής. Κατόπιν επιτοπίου σφαγής και έξετάσεως μερικών ύπόπτων άχρηστων όρνίθων ως και μετέπειτα έργαστηριακής έξετάσεως διεγνώσαμεν ως αίτιαν τής παραδόξου αυτής νόσου ή όποία ήτο κοκκιδίαισις από *E. mivati*.

Επειδή γνωρίζομεν ότι ή κοκκιδίαισις αυτή είναι σχεδόν άνιάτος, δια τήν θεραπείαν τής άνωμαλίας συστήσαμεν εις τόν πτηνοτρόφον συντονισμόν πτηνοτροφικών και κτηνιατρικών συστημάτων θεραπείας ως και βιταμινικήν ένίσχυσιν τής τροφής εις βιταμίνην Α. και τουτο δια νά αποφύγωμεν οίκονομικήν καταστροφήν εκ τής συνεχούς μειώσεως τής ώοπαραγωγής.

Περίπτωσης τετάρτη. Ο πτηνοτρόφος Γ. Κ. εκτρέφει 1200 όρνιθες εις περιοχήν Μεγάρων. Παραπονείται δια σοβαράς άνωμαλίας εις τὸ σμήνος του, πτώσιν ώοπαραγωγής, άπωλείας κλπ.

Η περίπτωσης αυτή έμελετήθη κατά τήν διάρκειαν μās μάλλον υπό μορφήν επιζωοτίας εμφανισθείσης νόσου του κυανού λοφίου (*blue comb disease*) ή όποια ειχεν ως άποτέλεσμα τήν προσβολήν του έντέρου τών πτηνών υπό

τῆς *E. mivati* καὶ τὴν ἔξοδον αὐτῆς εἰς τὸν ἔντερικὸν σωλήνα ἐνίων ἔξετασθέντων ὀρνίθων οἱ ὁποῖες παρουσίασαν ἐκτὸς τῶν γνωστῶν συμπτωμάτων τῆς νόσου τοῦ *K. A.* καὶ βλάβας κοκκιδιάσεως εἰς τὸ λεπτὸν ἔντερον, τὰ τυφλά καὶ τὸ εὐθὺ ἔντερον ὅπου εὐρέθη *E. mivati*.

Αἱ ἀλλοιώσεις ὁμῶς δὲν ἦσαν τόσον σοβαραὶ. Ἡ διάγνωσις ὑπῆρξεν εὐκολοτάτη ἢ δὲ προκληθεῖσα ζημία ἐκ τῆς μειώσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν θανάτων δὲν νομίζομεν νὰ προῆλθεν τόσον ἐκ τῆς κοκκιδιάσεως ὅσον ἐκ τῆς ἐτέρας προϋπαρχούσης νόσου (*blue-comb disease*).

ΚΛΙΝΙΚΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΑΓΝΩΣΕΩΣ

Διὰ τὴν διάγνωσιν πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους βιολογικὰς ιδιότητας καὶ διαφορὰς τῶν κοκκιδίων καὶ βασιζόμενοι στὸ σύνολον τῶν κλινικῶν, ἀνατομοπαθολογικῶν καὶ ἐργαστηριακῶν χαρακτηριστικῶν ὁδηγούμεθα εἰς τὴν διάγνωσιν καὶ χαρακτηρισμὸν τοῦ κοκκιδίου. Ἡ περιοχὴ τοῦ ἔντερικοῦ σωλήνος ἢ σοβαρώτερον ἐκτεθειμένη εἰς τὴν μόλυνσιν ὑπὸ τῆς *E. mivati* εἶναι κατ' ἀρχὴν μὲν τὸ ἀνώτερον τρίτον τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου βραδύτερον δὲ αἱ ἀλλοιώσεις αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζονται εἰς τοὺς τραχήλους τῶν τυφλῶν ὡς καὶ εἰς τὸ εὐθὺ ἔντερον. Αἱ μακροσκοπικαὶ βλάβαι ἐμφανίζονται ἔξωτερικῶς μὲν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου, τὸ ὅποιον δυνατὸν νὰ εἶναι ἢ ὄχι συμπεφορημένον, κατ' ἀρχὴν ὡς μικραὶ ξυθροπωπὶ κηλίδες γενόμεναι μετ' ὀλίγον χρόνον λευκαὶ χαρακτηριστικαὶ τῆς κοκκιδιάσεως ταύτης. Τὰ αὐτὰ παρουσιάζονται ἐπίσης καὶ εἰς τὰ ἔτερα προσβαλλόμενα τμήματα τοῦ ἐντέρου. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ μολυσμένου τμήματος τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου ἢ τῶν ἄλλων παρουσιάζει ἀλλοιώσεις χρονίας καταροϊκῆς ἐντερίτιδος, συμφόρησιν καὶ λευκὰς κηλίδας νεκρώσεως, τὸ δὲ ὑπάρχον ἐξίδρωμα ὁμοιάζει μὲ ρευστοποίησιν τῆς βλεννογόνου καὶ τῶν λαχνῶν. Ἡ θέσις τῶν παρασίτων (σχιζόνται καὶ γαμετοκύτται) ἐντὸς τῶν κυττάρων τῶν ἰστῶν εἶναι ὑπεράνω τῶν πυρήνων αὐτῶν. Μέχρι 5 γαμετοκύτται δύνανται νὰ ὑπάρχουν εἰς κάθε κύτταρον. Ἡ ὠκύστις εἶναι συνήθως ἑλλειψοειδῆς ἕως ἐντόνως ὠοειδῆς. Τὸ μέγεθος αὐτῆς εἶναι πολὺ μικρὸν καὶ εἰς τὴν μέτρησιν διὰ τοῦ μικρομέτρου τοῦ *zeiss* στηρίζεται οὐσιωδῶς ἢ ταυτοποίησις τοῦ εἴδους αὐτοῦ ἐν συνδυασμῷ βεβαίως μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων δεδομένων. Χρειαίεται προσοχῆ διὰ νὰ γίνῃ ὁ διαχωρισμὸς ἀπὸ τὴν *acervulina*.

Ἡ διαφορική διάγνωσις τῆς *E. mivati* καὶ τῆς *E. acervulina* βασιζέται εἰς τὰς ἑξῆς διαφορὰς.

Τὰ μεγέθη τῶν δύο ἀξόνων τῆς ἑλλειψοειδοῦς ὠκύστεως εἶναι $a^M = 11,6 - 19,7$ καὶ $a^m = 10,5 - 16,1$ microns. Ἦτοι κατὰ μέσον ὄρον τὸ μέγεθος τῆς ὠκύστεως εἶναι $15,5 \times 13,1$ microns.

Ο χρόνος τής σχιζογονίας είναι πολύ μικρός 12 - 14 ώρες ή περίοδος από τής μολύνσεως μέχρι τής στιγμής που μολύνει, (prepatent period) είναι 4 ήμέρες, ή διάρκεια τής μολύνσεως 6-8 ήμέρες. Η πορεία τής νόσου είναι μάλλον συνήθης ή όρνις άχρηστεύεται διά πολλόν χρόνον δι' τήν ώοπα-

Χαρακτηριστικά	Eimeria acervulina	Eimeria mivati
Μέγεθος ώοκύστεως	16,3 × 13	15,5 × 13,1
Σχήμα	ώειδές	έλλειψοειδές
Χρόνος σπορογονίας	21 h	12 - 14 h
Έδρα	Τò πρώτον τμήμα του λεπτού έντέρου	α) Τò άνω βον του λεπτού έντέρου. β) Εύθú έντερον β) Τράχηλοι των τυφλών
Σοβαρότης νόσου	μηδαμινή	μεγάλη ως προς την ώοτοξίαν μετρία ως προς τους θανάτους
Μακροσκοπικαί άλλοιώσεις	ούδεμία	Χρόνια καταροϊκή έντερίτις έξίδρωμα, λευκαί κηλίδες νεκρώσεως
Γαμετοκύττα έντός κυττάρων	μέχρι 9 σέ κάθε κύτταρον	5 μόνον σέ κάθε κύτταρον
Prepatent period	96 h	96 h
Ταχύτης προσβολής και «σακατέματος»	βραδεία	ταχυτάτη
Θνησιμότης	σχεδόν ούδεμία	έλαφρά

ραγωγήν ή νοσηρότης είναι μετρία μέχρι σοβαρά ή θνησιμότης μάλλον έλαφρά. Τάς ήμετέρας περιπτώσεις διεγνώσαμεν διά συνδυασμού πάντων τών έκτεθέντων χαρακτηριστικών. Δέν θεωρούμεν σκόπιμον άλλα ούτε και είναι δυνατόν να πραγματοποιηθί ή εις τήν χώραν μας ή πειραματική άναπαγωγή νόσου όρνίθων έλλείπει ειδικού κτηνιατρικού πειραματικού σταθμού. Δέν έγένετο ίστοπαθολογική εξέταση έλλείπει τεχνικών μέσων.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Δέν θά έπεκταθώμεν εις θεραπευτικάς θεωρίας έπί του θέματος τών κοκκιδιάσεων και ιδίως τής άνωτέρω μορφής, διότι είναι γνωσταί εις όλους τούς άσχολουμένους με την πτηνοτροφίαν, με την έξηξ μόνον ουσιώδη παρατήρησιν, ότι έν τή πράξει τά πάντα άνατρέπονται εις τέτοιον σημείον ώστε να όμλωμεν περί δυσχερούς ή προβληματικής θεραπείας τών κοκκιδιάσεων και του άνιάτου αυτών. Εις όλας τάς ήμετέρας περιπτώσεις έφηρ-

μόσθη πρὸ τῆς κυρίας διαγνώσεως μία θεραπευτικὴ ἀγωγή, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην ἐπειδὴ ἐκάστη περίπτωση ἐκρίθη ὡς ἰδιάζουσα ἢ θεραπευτικὴ καὶ ἢ πτηνοτροφικὴ ἀγωγή ἦτο κάθε φορὰ διάφορος καὶ προσηρμοσμένη εἰς τὰς γενικὰς καὶ εἰδικὰς συνθήκας τῆς ἐκτροφῆς καὶ τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τοῦ πτηνοτρόφου οὐδέποτε δὲ ἦτο μονομερῶς ἰατρικὴ διότι ἐκ πείρας γνωρίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἡ μόνη ἐνδιαφέρουσα καὶ συχνὰ ἄνευ ἀποτελέσματος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ

Ὅπως σχεδὸν τὰ περισσότερα νοσήματα τῶν ὀοιόκων ὀρνίθων ἀνάγονται περισσότερο εἰς τὴν οἰκονομικὴν σφαῖραν ἢ παρὰ εἰς τὴν ἰατρικὴν, οὕτω καὶ ἡ κοκκιδίασις αὕτη ἐνέχει μεγίστην οἰκονομικὴν σημασίαν καὶ ἔτι πλέον, ἐνέχει πολλὰκις ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν βιωσιμότητα τῆς ἐκτροφῆς ἕνεκα τοῦ ψυχολογικοῦ κλίματος ἀπογοητεύσεως τὸ ὁποῖον δημιουργεῖται καὶ προκαλεῖ πανικὸν εἰς τὸν πτηνοτρόφον τὸν ὁποῖον προτρέπει εἰς παντοειδεῖς σπασμωδικὰς ἐνεργείας, ὡς πολυδαπάνους καὶ ἀσκόπους θεραπείας, δικαστικοὺς ἀγῶνας ἐναντίον ἐκκολαπτῶν, δυσφημίσεις κ.λ.π. ἄνευ ἀποτελέσματος. Σὲ παρόμοιες περιπτώσεις εἶναι πρωταρχικῆς καὶ ὑψίστης σημασίας, κατὰ πρῶτον ἡ ὀρθὴ διάγνωσις ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐξετάσαντος κτηνιάτρου, ἡ πίστις τοῦ πτηνοτρόφου πρὸς τὸν ὀρθὸν τῆς διαγνώσεως καὶ δεύτερον ἡ ἀντιμετώπισις τῆς περιπτώσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κτηνιάτρου ὑπὸ τὸ γενικότερον πρῶσιμα ἐξυπηρητήσεως τοῦ πτηνοτρόφου καὶ οὐχὶ μόνον ὡς θεράποντος ἰατροῦ ἀλλὰ ὡς εἰδικοῦ τεχνικοῦ συμβούλου τῆς πτηνοτροφίας.

R E S U M É

SUR QUELQUES CAS DE COCCIDIOSE A *Eimeria mivati* EN GRÈCE

Première communication sur une nouvelle forme de coccidiose due à *E. mivati* trouvé pour la première fois en Grèce

Par

A. PAPADOPOULOS et K. TATSIRAMOS
D. M. V. - poultry - pathologists

Les auteurs décrivent quelques cas signalés par eux de coccidiose des poules pondeuses à *Eimeria mivati* pour la première fois de couverte en Grèce, presque toutes les espèces de *Eimeria* existent en Grèce où l' aviculture systematique prend chaque année une expansion enorme et de novels horizons s'ouvrent pour les veterinaires grecs non seulement sur les sujets seulement médicaux mais aussi bien dans le domaine economique de l' aviculture.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

N. ΑΣΠΙΩΤΗ: Φαρμακολογία, Γενική και Κτηνιατρική. 1963, 2 τόμοι, 1082 σελ. 271 εικόνες. Έκδοσις Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Αισθητόν κενόν τῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι, ὅπως ἀναφέρει εἰς τὸν πρόλογόν του ὁ συγγραφεύς, ἐπληρώθη μὲ τὴν ἐκδοσιν τῆς Φαρμακολογίας τοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Ἀσπιώτη. Πρόκειται περὶ κορυφαίου ἀποκτηήματος τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς βιβλιογραφίας, τὸ ὁποῖον θὰ προσπαθήσωμεν νὰ παρουσιάσωμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Λελτίου τῆς Ἑλλην. Κτην. Ἐταιρείας. Εἰς τὰ 48 κεφάλαια τοῦ συγγράμματος ἐκτίθενται, μὲ τὴν ἰδιάζουσαν εἰς τὸν συγγραφέα μαεστρίαν, ὅλα τὰ νεότερα δεδομένα ἐκ τῆς φαρμακολογίας φαρμακοδυναμικῆς καὶ θεραπευτικῆς μετὰ συνταγολογίας. Ἐκάστου τῶν πλέον ἐνδιαφερόντων κεφαλαίων, ὅπως εἶναι π.χ. ἡ γενικὴ ἀναισθησία, τὰ δρῶντα ἐπὶ τοῦ Α.Ν.Σ. φάρμακα, τὰ ἀντικετονωτικά φάρμακα, ἡ ἐπίδρασις τῶν ἰόντων ἐπὶ τοῦ μεταβολισμοῦ, τὰ δρῶντα ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας τῶν ὑγρῶν φάρμακα, δηλητηριάσεις καὶ ἀντίδοτα, φάρμακα κυκλοφοριακοῦ συστήματος διουρητικά, ἐνδοκρινεῖς ἀδένες, γεννητικὸν σύστημα, διὰ νὰ ἀναφέρωμεν τινὰ ἐξ αὐτῶν, προτάσσεται περιληπτικὴ, ἐνίοτε ἐκτενής, πλήρης καὶ σαφὴς περιγραφή τῶν ἀνατομοφυσιολογικῶν καὶ φυσιοπαθολογικῶν γνώσεων τῶν ἀντιστοιχῶν ὀργάνων, διὰ τὴν πλήρη ἐνημέρωσιν καὶ προπαρασκευὴν τοῦ ἀναγνώστου πρὸς κατανόησιν τοῦ τρόπου ἐνεργείας τῶν φαρμακευτικῶν οὐσιῶν καὶ τῶν ἐνδείξεων ἐκάστης τούτων.

Τὰ τρία τελευταῖα κεφάλαια τοῦ 2ου τόμου εἶναι ἀφιερωμένα εἰς τὰ αὐξάνοντα τὰς ἀποδόσεις τῶν ζῶων (κρέας, γάλα) φάρμακα, εἰς τὰς βιολογικὰς θεραπευτικὰς μεθόδους καὶ τὴν εὐθανασίαν. Ἀκολουθοῦν κλειῖδες ἐξηγήσεως τῶν χημικῶν ὀνομάτων, πίναξ δόσεων καὶ ὁδῶν χορηγήσεως τῶν συνηθεστέρων φαρμάκων καὶ τέλος, ἀλφαβητικὸν εὐρετήριον περιεχομένων, ἑλληνικὸν καὶ ξενόγλωσσον (ἀγγλικὴ καὶ γαλλικὴ). Συστηματικὴ ἐρευνητικὴ ἐργασία ἐπέτρεψε προσέτι εἰς τὸν συγγραφέα τὴν συγκέντρωσιν μεγάλου ἀριθμοῦ ἐκλεκτῶν εἰκόνων (φωτογραφία, σχηματογραφήματα κλπ.) αἵτινες κοσμοῦν τὸ σύγγραμμα, κυρίως ὅμως συμβάλουν ἐπιτυχῶς διὰ τὴν καλυτέραν καὶ εὐκολωτέραν κατανόησιν τοῦ κειμένου.

Τὸ ἔργον τοῦτο περιποιεῖ μεγάλην τιμὴν εἰς τὸν συγγραφέα, μαρτυρεῖ ἐναργῶς περὶ τῆς εὐρυμαθείας αὐτοῦ καὶ τῆς καταβληθείσης ἐπιμελείας εἰς τὴν διάρθρωσιν, ταξινομήσιν καὶ σύνταξιν τῆς ὕλης πρὸς χρῆσιν ὄχι μόνον τῶν φοιτητῶν ἀλλὰ καὶ εὐρύτερου κοινοῦ ἐπιστημόνων: κτηνίατροι, φαρμακοποιοὶ καὶ ἰατροὶ τοὺς ὁποίους ἐνδιαφέρει ἡ συγκριτικὴ παθολογία. Ἐκτύπωσις ἐκ τῶν καλυτέρων ἐν Ἑλλάδι, χωρὶς τὸν γνωστὸν εἰς τὰ ἑλληνικὰ βιβλία πίνακα διορθώσεως παρορραμάτων, ἐξ οὗ διαφαίνεται ἡ δοθεῖσα ἰδιαιτέρα προσοχὴ κατὰ τὴν διόρθωσιν τῶν δοκιμῶν ὥστε νὰ παρουσιασθῇ κατὶ τὸ τέλος.

Καρπὸς δεκαετοῦς καὶ πλέον προσπαθείας, μελέτης, ἐρεύνης διδασκαλίας κλπ., τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο σύγγραμμα δέον νὰ ἀποτελέσῃ τὸν ἀχώριστον σύντροφον καὶ σύμβουλον ὄλων τῶν ἐλλήνων κτηνιάτρων καὶ τὸ κόσμημα κάθε ἐπιστημονικῆς βιβλιοθήκης. Τοῦ εὐχόμεθα νὰ ἀξιωθῇ πλειόνων ἐκδόσεων.

E. M.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΩΝ - ΑΣΤΥΚΤΗΝΙΑΤΡΩΝ

(I.A.V.F.A.) εις Νίκαιαν τῆς Γαλλίας ἀπὸ 27-5-62 ἕως 2-6-62.
'Εκ τοῦ Deutsche Tierärztliche wochenschrift 69,377 (1962).

Κατωτέρω δίδεται συντομοτοτάτη περίληψις τῶν σπουδαιοτέρων ἀνακοινώσεων τοῦ 3ου συμποσίου τῆς I.A.V.F.A. τὸ ὁποῖον συνῆλθεν εἰς Νίκαιαν τῆς Γαλλίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Καθ. M. Lerche.

ἘΟ Sinell (Βερολῖνον) περιγράφει ὄρρολογικὴν μέθοδον προσδιορισμοῦ τοῦ εἴδους τοῦ κρέατος εἰς τὰ κρεατοπαρασκευάσματα τὰ ὅποια ὑπέστησαν κατεργασίαν διὰ θερμάνσεως. Οἱ Mazzaracchio καὶ Ravaioli (Ἰταλία) ἀνακοινοῦν ὅτι ἐπέτυχον διὰ καθιζήσεως τῇ βοηθείᾳ ὄρρων, νὰ διαχωρίσουν κρέατα νωπά, κατεψυγμένα καὶ καπνισμένα, εὐρισκόμενα ἐν ἀναμίξει. Οἱ πρὸς τοῦτο χρησιμοποιοῦμενοι ὄρροι δέον νὰ εἶναι κεκαθαρμένοι. Οἱ Guinee καὶ Willems (Οὐτρέχτη) τῇ βοηθείᾳ καθιζήσεως προσδιορίζουν τὴν ὑπερξιν μυϊκοῦ λευκώματος μετουσιωθέντος διὰ θερμάνσεως. Καθιζητικοὶ ἀντι-ὄρροι παρουσιάζουν τίτλον 1 : 640 ἔναντι ὁμολόγων ἐκχυλισμάτων καὶ 1 : 25'00 ἔναντι ὁμολόγων ὄρρων. Διὰ τῆς προσροφήσεως μὲ ὁμολόγους ὄρρους παραμένει εἰς τὸν καθιζητικὸν ἀντι-ὄρρον ἓνα ὑπόλοιπον τίτλου ἀπὸ 1 : 40 ἕως 1 : 80 τὸ ὁποῖον τελικῶς μόνον μὲ τὸ ἐκχύλισμα καὶ οὐχὶ μὲ τὸν ὄρρον καθιζάνεται. Οἱ τίτλοι τῶν προσροφομένων ὄρρων εἶναι πολὺ χαμηλοί, ἐν τούτοις ὅμως δίδουν κανονικὰς καὶ σαφεῖς καθιζήσεις χωρὶς νὰ ἐπιρεάζωνται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ὄρροι αὐτοὶ εἶχον παρασκευασθῆ ἀπὸ ἀντιγόνον θερμοανθὲν εἰς 75° C, 115° C ἢ 160°. ἘΟ Radan (Ἰσραήλ) εὔρεν ὅτι προσθήκη 0,5% πολυφωσφορικῶν ἀλάτων εἰς τοὺς ἀλλάντας, ὀδηγεῖ εἰς οὐχὶ εἰδικὰς ἀντιδράσεις συγκολλήσεως. ἘΟ Postma (Ὀλλανδία) ἀνακοινεῖ, ὅτι ὁ κίνδυνος τῆς αὐξήσεως τῆς μόλυνσεως τοῦ δέρματος τῶν χοίρων διὰ σαλμονελλῶν κατόπιν αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν ἰχθυαλευρῶν ἐκ τῶν τροπικῶν χωρῶν, δύναται νὰ καταπολεμηθῆ διὰ τοποθετήσεως διαλύματος χλωραμίνης 0,3% εἰς κοῖλα σημεῖα τῆς ὁδοῦ, ἢ ὅποια ὀδηγεῖ εἰς τὸ σημεῖον σφαγῆς, ἰσχυρᾶς πλύσεως τῶν σφαγίων πρὶν αὐτὰ ριφθοῦν εἰς τὴν δεξαμενὴν θερμοῦ ὕδατος πρὸς ἀπόξεσιν, ἀνανέωσιν τοῦ θερμοῦ ὕδατος πολλάκις, ἐπιμελῆ καθαρισμόν, ἀνάφλεξιν καὶ ἀπολύμανσιν τῶν μηχανῶν ἀποξέσεως καὶ τέλος βασικὴν ἀνάφλεξιν ὀλοκλήρου τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος τοῦ κρεμαμένου καὶ μὴ εἰσέτι διανοιχθέντος χοίρου. Κατὰ τὸν Dapples (Ἑλβετία) ἡ βασικὴ ἀνάφλεξις διὰ χοῖρον 110 γλγρ. δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἐντὸς 2 λεπτῶν. Οἱ Takacs, Mehes καὶ Simonely (Οὐγγαρία) ἐξετάζουν τὸ μικρο-

βιακὸν φορτίον ὑγιῶν σφαγίων καὶ εὐρίσκουν ὅτι ἐκ τῶν μὴ παθογόνων μικροβίων συχνότερον ἀπαντῶνται ἀντιπρόσωποι τῆς οἰκογενείας *Bacillaceae*. Ἀκολουθοῦν τῆς οἰκ. τῶν *Micrococaceae* καὶ ἔπονται οἱ τῆς οἰκ. *Lactobacteriaceae*. Ἐξετάσεις ἐπὶ ὑγιῶν σφαγίων χοίρων διὰ τὴν ἀνεύρεσιν σαλμονελλῶν, διεξήγαγον οἱ *Kampelmacher*, *Guinee*, *Van Kenlen* καὶ *Hofsta* (Ὀυῖντρεχτη) διεπίστωσαν δὲ διαφορὰς μεταξὺ χοίρων σφαγέντων ἐπὶ τόπου καὶ ἐτέρων μεταφερθέντων πρὸς σφαγίην. Οἱ *Kotter* καὶ *Terplan* (Μόναχον) φρονοῦν ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς ἑνὸς σφαγίου ὡς καταλλήλου πρὸς βρωσιν, πρέπει νὰ τίθεται μόνον ἐφ' ὅσον πληροῦνται καὶ οἱ ὄροι ὑγιεινῆς σφαγῆς. Ἐν σχέσει μὲ τὰς μολύνσεις τῶν χοίρων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπεξεργασιῶν μὲ ζέον ὕδωρ, ἀσχολεῖται ὁ *Gisske* (Κούλμπαχ), ὁ ὁποῖος ὅμως φρονεῖ ὅτι αἴται συνεχῶς θὰ συμβαίνουν ἔστω καὶ ἂν ἐφαρμοσθοῦν ἄλλαι ἀνάλογοι μέθοδοι, ὡς δι' ἀτμῶν ἢ καταιονίσεως θερμοῦ ὕδατος ἢ δι' ὑπεριωδῶν ἀκτίνων. Ἐξ ἴσου μεγάλης σημασίας εἶναι καὶ ἡ βελτίωσις τῶν μεθόδων ὑγιεινῆς σφαγῆς τῶν βοοειδῶν, ὅπως τονίζουσιν οἱ *Bartels* καὶ συν. (*Γκίεσσεν*), οἱ ὅποιοι διεπίστωσαν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μικροβίων εἰς τὴν ράχην, τὴν κοιλίαν καὶ τὰ ὀπίσθια σκέλη βοοειδῶν κειμένων ἐπὶ τοῦ δαπέδου πρὸς ἐκδοράν, εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλύτερος ἀπὸ ὅτι ἐπὶ τῶν βοοειδῶν, τὰ ὁποῖα κρεμῶνται. Οἱ *Ginsberg* καὶ *Lerche* προτείνουν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς κυστικίρκους, ὅπως ἐπακολουθῆ ἑξέτασις τῆς ζωτικότητός των, καθ' ὅσον κατὰ κανόνα ἀνευρίσκονται καὶ ζῶντες κυστικίρκοι. Ὁ *Gisske* προτείνει μεθόδους ἐξετάσεως τοῦ μικροβιακοῦ φορτίου τοῦ δέρματος τῶν χοίρων καὶ συζητεῖται ἡ σπουδαία ἐρώτησις περὶ τοῦ τρόπου παραλαβῆς τῶν μικροβίων τῶν κειμένων εἰς τὰ βαθύτερα στρώματα τοῦ δέρματος. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς αὐξήσεως τῶν σαλμονελλῶν εἰς τὰ ὑγιή σφάγια τῶν χοίρων, ὁ *Kampelmacher* τονίζει ὅτι ἀνευρέθησαν σαλμονέλλαι εἰς τὰ βαθύτερα στρώματα τῶν μυῶν, φρονεῖ δὲ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ καθορισθοῦν διεθνεῖς μέθοδοι ἐξετάσεων. Ὁ ἴδιος ἀνακοινεῖ ὅτι εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, εἰς 50 - 60% περίπου τῶν περιπτώσεων ἀνευρίσκεται ἡ *Sal. Typhimurium*. Προτείνει τὴν ἀποστείρωσιν τοῦ χορηγομένου εἰς τοὺς χοίρους κρεαταλεύρου, τὴν ἀπολύμανσιν τοῦ θερμοῦ ὕδατος τοῦ χρησιμοποιουμένου διὰ τὴν ἀπόξιν τῶν χοίρων καὶ τὴν ἐντονωτέραν καταπολέμησιν τῶν μυῶν. Ὁ *Kraus* (Ἀννόβερον) προτείνει διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀναεροβίων καὶ διὰ τῶν κλωστηριδίων ἕνα νέον ὑπόστρωμα μὴ θερμοινόμενον καὶ περιέχον σορβονικὸν ὀξύ. Ὁ *Pantaleon* (Γαλλία) ἀναφέρει ὁμαδικὰς τροφοδηλητηριάσεις εἰς τὴν Γαλλίαν, αἱ ὁποῖαι ἀπεδόθησαν εἰς τὸ *Cl. Perfringens* τύπ. Α. Ἀπὸ τὸ Ἰσραὴλ ὁ *Cantor* πληροφορεῖ ὅτι τὸ κρέας τῶν καμήλων χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα πρὸς διατροφήν, εἶναι δὲ κατὰ 35% εὐθνήτερον τῶν ἄλλων κρεάτων. Ἡ σύνθεσις του εἶναι : Λεύκωμα 30 - 18%, λίπος 1,8 - 18,3%, ὕδωρ 76 - 62,5% καὶ PH 6,2 - 6,0. Αἱ συχνότερον ἀπαντώμενα ἀλλοιώ-

σεις εἶναι παρασιτικῆς φύσεως. Ὁ Blomquist (Δανία) ἀπέδειξεν ὅτι οἱ χοῖροι, οἱ ὁποῖοι μεταφέρονται ἀπὸ τὸν τόπον παραγωγῆς τῶν εἰς τὰ σφαγεῖα καὶ ταλαιπωροῦνται καθ' ὁδόν, παρέχουν κατὰ κανόνα κρέας ἐνέχον μεγαλύτερας ποσότητας ὕδατος. Ὁ Csiszor (Οὐγγαρία) ἀνακοινῶν τὴν ἐπιτόνησιν ἐνὸς νέου τύπου θερμομέτρου, τοῦ «θερμοηλεκτρικοῦ ταχέως θερμομέτρου», μὲ τὸ ὁποῖον δύναται κανεὶς ἐντὸς μιᾶς ὥρας νὰ θερμομετρήσῃ 130 - 140 βοοειδῆ. Ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ἐπαφῆς τοῦ θερμομέτρου μετὰ τοῦ ἀπευθυσμένου τοῦ ζώου εἶναι 2'. Τοῦτο δοκιμασθὲν ἐπὶ 7.000 βοοειδῶν ἀπέδειξεν ὅτι 1,6 % τούτων παρουσίαζον ἠΰξημένην ἐσωτερικὴν θερμοκρασίαν, ἦσαν δὲ προσβεβλημένα ὑπὸ διαφόρων νόσων ὡς πλευρίτιδος, πνευμονίας, μητρίτιδος, ἀρθρίτιδος, ἐντερίτιδος ἢ ὀξείας αἱματογενοῦς φυματιώσεως. Οἱ Pantaleon καὶ Bouton (Γαλλία) ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῶν ἐρυθροκυττάρων διαπιστοῦν τὸν βαθμὸν ἀφαιμάξεως εἰς τοὺς ἵππους, ἐνῶ ὁ Morre ἐπιτυγχάνει τὸν αὐτὸν σκοπὸν διὰ προσδιορισμοῦ τοῦ περιεχομένου σιδήρου. Ὁ Mantovani (Ἰταλία) τονίζει τὴν σημασίαν τῆς μεταφορᾶς τῶν ζώων καὶ ὅτι ἡ χορήγησις κατὰ τὴν μεταφορὰν ἡρεμιστικῶν φαρμάκων ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ κατέροχεται τὸ PH τοῦ κρέατος.

Ὡς πρὸς τὴν μικροβιολογικὴν χλωρίδα τῶν μαλακοστράκων, διάφοροι ἐρευνηταὶ ἀναφέρουν ὅτι ἀνευρέθησαν κυρίως Esch Coli καὶ σαλμονέλλαι. Ἐπίσης ὅτι εἰς τοὺς ἰχθυεῖς κατὰ 90 - 99 % ἡ ἐπιφάνεια τοῦ δέρματος εἶναι μολυσμένη, ἐνῶ ἡ μυϊκὴ μάζα μόνον κατὰ 62 %.

Ὁ Basille (Γαλλία) προτείνει διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς προθερμάνσεως τοῦ γάλακτος καὶ τῶν προϊόντων του, τὴν διεθνοποίησιν τῆς δοκιμασίας τῆς φωσφατάσης, διὰ δὲ τὴν ὑγιεινὴν ἐκτίμησιν τὸν κολοβακτηριδιακὸν δείκτην. Διὰ τὴν ἀπόδειξιν γάλακτος μεμιγμένου μετὰ θερμοκέντου, ὁ Münchberg (Βιέννη) προτείνει τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ἀντιδράσεως Sulfhydryl. Ὁ Skirka (Βελιγράδιον) ἀνακοινεῖ ἀποτελέσματα μικροβιολογικῶν ἐξετάσεων ἐπὶ τοῦ βουτύρου μετὰ χρόνον παραμονῆς 30 ἡμερῶν εἰς θερμοκρασίας 11°-15°C καὶ 2-5°C. Οὗτος εὗρεν ὅτι βούτυρον παραγόμενον ὑπὸ συνθήκας ἐλεγχόμενης δὲν παρουσίασεν οὐδεμίαν τάγγισιν. Ἡ ὀλικὴ μικροβιακὴ χλωρίς ἦτο πολὺ μικρὰ καὶ δὲν ὑπῆρχον κολοβακτηρίδια ἐν ἀντιθέσει πρὸς βούτυρον παρασκευαζόμενον ὑπὸ μὴ ἐλεγχόμενης συνθήκας, ἔστω καὶ ἂν τὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρησιμοποιηθῆν γάλα ἦτο παστεριωμένον.

Τὸ συμπόσιον ἔληξεν ἀφοῦ προηγουμένως συνέστησεν ἐπιτροπὰς αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιληφθοῦν ὀρισμένων θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν ὑγιεινὴν τῶν τροφίμων ζωϊκῆς προελεύσεως.

Τὸ ἐπόμενοιον συμπόσιον ἀπεφασίσθη ὅπως πραγματοποιηθῆ τὸ 1965 ἐκτὸς Εὐρώπης.

Σπ. Γεωργάκης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ 31η Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ διεθνοῦς γραφείου ἐπιζωοτιῶν ἔλαβε χώραν εἰς Παρισίους ἔδραν τοῦ ὡς ἄνω Γραφείου ἀπὸ τῆς 13ης ἕως τῆς 18ης Μαΐου 1963.

Ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως ἀποστολαὶ ἕξ 60 χωρῶν καὶ παρατηρηταὶ τῶν ἑξῆς διεθνῶν ὀργανώσεων: Ὀργάνωσις τῶν Η. Ἐθνῶν διὰ τὴν Γεωργίαν καὶ διατροφὴν (Ο.Α.Α.), Διεθνὴς ὀργάνωσις Ὑγείας (Ο.Μ.Σ.), Ἐπιτροπὴ τεχνικῆς συνεργασίας εἰς Ἀφρικὴν (C.C.T.A.) Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης (C.E.E.), Διεθνὴς Ἰνστιτούτον τοῦ ψύχους (I.I.F.), Παγκόσμιος Ἐταιρεία προστασίας τῶν ζώων (F.M.P.A.), Διεθνὴς ὀργάνωσις πολιτικῆς ἀεροπορίας (Ο.Α.Κ.Ι.), Διεθνὴς ἔνωσις ἀεροπορικῶν μεταφορῶν (I.A.T.A.), Διεθνὴς ὀργάνωσις Ναυτιλίας (I.M.C.O.).

Τῆς Γεν. Συνελεύσεως προήδρευσε ὁ Δρ. Α. Franca e Silva, πρόεδρος τοῦ Ο.Ι.Ε., γενικὸς διευθυντῆς τῶν κτηνιατρικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Πορτογαλίας, ὁ ὁποῖος ὑπεγράμμισε εἰς τὸν ἑναρκτήριον λόγον του τὴν σπουδαιότητα τῶν γενομένων ἐργασιῶν ὑπὸ τοῦ Ο.Ι.Ε., κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, εἰς παγκόσμιον κλίμακα.

Ὁ Δρ. R. Vittoz, διευθυντῆς τοῦ Ο.Ι.Ε. περιέγραψε τὰς τεχνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς δραστηριότητας τοῦ Ο.Ι.Ε. ὡς καὶ τὰ λίαν οὐσιαστικὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐπιτευχθέντα ὑπὸ τοῦ Ο.Ι.Ε., κατὰ τὴν περίοδον Μαΐου 1962 ἕως Μαΐου 1963, εἰς τοὺς τομεῖς τῶν πληροφοριῶν, τῆς στατιστικῆς τῆς βιβλιογραφίας τῶν μελετῶν καὶ τῶν ἐρευνῶν.

Ἀπεδόθη ἡ ἰδιάζουσα σπουδαιότης ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ὀμιλητοῦ εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ ὑγιεινομικοῦ ἐλέγχου τῶν διεθνῶν μεταφορῶν ζώων σιδηροδρομικῶς, ὀδικῶς, θαλασσίως καὶ ἑναερίως.

Ὁ καθηγητῆς P. Lepine διευθυντῆς τοῦ τμήματος ἰολογίας τοῦ Ἰνστιτούτου Pasteur τῶν Παρισίων ἠγήθη συζητήσεων σχετικῶν μὲ τὴν ἐπιζωοτολογίαν, τὴν διάγνωσιν τῆς λύσσης καὶ τὸν ἐμβολιασμὸν ἐναντίον ταύτης, κύριον θέμα ἐγγεγραμμένον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐπὶ τοῦ ὁποίου 25 ἐργασίαι ἀνεκοινώθησαν. Ἐπὶ τοῦ 2ου θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἀποβολὰς τῶν βοοειδῶν (ἐκτὸς τῆς βρουκελλώσεως), ἀνεκοινώθησαν 7 ἐργασίαι. Αἱ συζητήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὠδηγήθησαν ὑπὸ τοῦ Sir John Ritchie (Μ. Βρεταννία).

Παρουσιάσθησαν ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα πρωταρχικῆς σημασίας ἐπὶ τῆς δοκιμασίας τῆς ἐκτροπῆς τοῦ συμπληρώματος εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς βρουκελλώσεως. Τὸ τρίτον θέμα, αἱ μικροβιακαὶ μαστίτιδες τῶν βοοειδῶν, ἐγένετο ἀντικείμενον ἐνδιαφερουσῶν συζητήσεων αἵτινες ὠδηγήθησαν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Dieruhöfer (Αὐστρία).

Τέλος πλείστα ὅσα ἀνακοινώσεως ἐγένοντο ἐπὶ τῆς ὑγιεινομικῆς κατα-

στάσεως καὶ τῶν ἐφαρμοσθεισῶν μεθόδων προφυλάξεως εἰς διαφόρους χώ-
ρας, λίαν ἐνδιαφέρουσαι διότι ἀπεικονίζουν τὴν μεθοδικὴν προσπάθειαν τὴν
ἀναπτυχθεῖσαν εἰς τὰ κράτη - μέλη διὰ τὴν συνεχῆ καταπολέμησιν τῶν ἐπι-
ζωοτιῶν καὶ διὰ τὴν πραγματοποιήσιν προγραμμάτων βαθμιαίας ἐκλείψεως
καὶ ἐξαφανίσεως αὐτῶν. Ἐπίσης ἐγένοντο πολυάριθμοι ἀνακοινώσεις αἱ ὁποῖαι
ἐπιβεβαιοῦν τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν ἐρευνητῶν νὰ ἐπιστήσουν τὴν προσοχὴν
τῶν γενικῶν συνελεύσεων τοῦ Ο.Ι.Ε. εἰς ἐπίκαιρα προβλήματα. Κατὰ τὴν
31ην Γεν. Συνέλευσιν ἐδικαιώθη ἡ ἐπιτροπὴ ἀποδίδουσα μεγαλύτεραν σπου-
δαιότητα εἰς τὰς δραστηριότητας τῶν διαρκῶν ἐξειδικευμένων ὑποεπιτροπῶν.
Ἡ ἐπὶ τοῦ ἀφθώδους ὑποεπιτροπῆ με πρόεδρον τὸν Dr R. Willems
(Belgique) συνεχίζει νὰ ἀναπτύσῃ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα ὀργανώσασα
τὴν 10ην συνεδρίασιν (conference) λαβοῦσα χώραν τὸν Μάϊον 1963 τὴν ἔκ-
τακτον συνεδρίασιν εἰς Βιέννην τὸν Ὀκτώβριον 1962 καὶ παρακολουθοῦσα
μετ' ἐπαγρυπνήσεως καὶ προσοχῆς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιζωοτίας, τοῦ ἀφθώδους
πυρετοῦ, τύπου S.A.T. 1 εἰς Μέσην Ἀνατολήν.

Ἡ διαρκὴς ὑποεπιτροπὴ διὰ τὰς νόσους τὰς προκαλουμένας ὑπὸ ἀναε-
ροβίων ὀργάνωσε συνέδριον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γεν. Συνελεύσεως, εἰς
τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος ἐξέχοντες εἰδικοὶ οἵτινες παρουσίασαν ἐργασίας με-
γάλου ἐπιστημονικοῦ καὶ πρακτικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ
ὑπὸ τὸν καθηγητὴν R. Kattitch (Yougoslavie) προπαρασκευάζει τὸ συμ-
πόσιον ἐπὶ τῶν νόσων τῶν προκαλουμένων ὑπὸ τῶν ἀναεροβίων, τὸ ὁποῖον
θὰ λάβῃ χώραν τὸν Σεπτέμβριον εἰς Λονδίνον. Ἀξίον μνείας ἐπίσης τυγ-
χάνει τὸ Εὐρωπαϊκὸν συμπόσιον ἐπὶ τῶν ἀσθενειῶν τῶν ἰχθύων τὸ συνελθὸν
εἰς Τουρίνον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθ. I. Altara κατὰ τὸν τελευταῖον
Ὀκτώβριον :

Ἡ διαρκὴς ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς μελέτης τῶν ὑγιεινομικῶν κανονισμῶν ἐπὶ
τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν ζῶων καὶ προϊόντων ζωϊκῆς προελεύσεως συ-
νεδρίασε μετὰ τῆς διαρκοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς μελέτης τῆς ὑπάρξεως ἰῶν εἰς
τὰ κρέατα. Ὀδηγομένη ὑπὸ τοῦ Dr. H. Gasse (France), ἀντιπροέδρου
ἀπουσία τοῦ προέδρου K F. Wells (Canada), καὶ ὑπὸ τοῦ H. Jacotot
(France) ἡ μικτὴ συνεδρίασις ἐμελέτησε ἐπιζωοτολογικὰ καὶ ζωο-οικονο-
μικὰ προβλήματα ὑψίστης σπουδαιότητος.

Ἡ ἐπὶ τῆς ὕδατιδώσεως ἐπιτροπὴ καὶ ἡ διαρκὴς ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς χρη-
σιμοποιήσεως καὶ τῶν ἐφαρμογῶν τῶν βιολογικῶν προϊόντων συνέχισαν τὰς
ἐργασίας των.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις ἤκουσε μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ἀναφορὰν τοῦ Dr.
G. Fritschī ἐπὶ τῆς δραστηριότητος τῆς διαρκοῦς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Εὐρώ-
πην ἣτις ἐπραγματοποίησε τὴν πρώτην περιφερειακὴν συνεδρίασιν εἰς Βιέν-
νην τὸν Ὀκτώβριον 1962 ἀφιερθεῖσαν εἰς τὸν περιφερειακὸν ἀγῶνα κατὰ
τῆς κλασσικῆς πανώλους τῶν χοίρων καὶ τῆς νόσου τοῦ Teschen. Ἡ ἴδια

ἐπιτροπὴ προπαρασκευάζει ἤδη τὴν προσεχῆ τῆς συνεδρίασιν ἣτις θέλει λάβῃ χώραν εἰς Λισαβῶνα κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1963. Ὁ Dr. Y. Tanaka (Ἰαπωνία) ἀντιπρόσωπος τοῦ Ο.Ι.Ε. εἰς τὴν Ἀσίαν ἀνήγγειλε εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τὴν προσεχῆ περιφερειακὴν συνεδρίασιν ἐπὶ τῶν ἐπιζωοτιῶν εἰς Ἀσίαν. Τέλος ὁ Dr. Carlos Ruiz Martinez, ἀντιπρόεδρος τοῦ Ο.Ι.Ε. περιέγραψε τὴν ἐπιτυχῶς δινεξαχθεῖσαν πρώτην Ἀμερικανικὴν συνεδρίασιν τοῦ Ο.Ι.Ε. εἰς Μεξικὸν τὸν Νοέμβριον 1962. Ἡ συνεδρίασις αὕτη κατέστρωσε πρόγραμμα περιφερειακῆς ἐργασίας.

Τοιουτοτρόπως ἡ ἀνάπτυξις τῆς δραστηριότητος τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν λίαν ἐξειδικευμένων, καὶ τῶν περιφερειακῶν τοιούτων ἀυξάνει κατὰ πολὺ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ο.Ι.Ε. ἐπιτρέπουσα συνάμα τὴν κατὰ βάθος μελέτην ἐνίων προβλημάτων ἅτινα ἀπαιτοῦν διαρκὴν διεθνή συνεργασίαν. Ὑπὸ τῆς Γ. Συνελεύσεως ἐθεσπίσθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν ἐπιτυχεῖς συστάσεις ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Αὗται θὰ γνωστοποιηθοῦν λίαν προσεχῶς εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν 79 κρατῶν μελῶν τοῦ Ο.Ι.Ε. Ἐξ ἄλλου αἱ συστάσεις αὗται θὰ κοινοποιηθοῦν πληροφοριακῶς, δι' ἐνδεχομένην χρησιμότητα, εἰς τὰς διεθνεῖς ὀργανώσεις μὲ τὰς ὁποίας τὸ Ο.Ι.Ε. συνεργάζεται.

Ἡ προσεχῆς (32α) Γ. Συνέλευσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ο.Ι.Ε. θὰ λάβῃ χώραν εἰς Παρισίους ἀπὸ τῆς 18ης ἕως τὴν 23ην Μαΐου 1964.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Συνεδρία τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1964

Προεδρία, ΕΜΜ. ΜΑΤΘΑΙΑΚΗ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισιν τῶν Πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, λαβὼν τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος εἶπε τὰ ἀκόλουθα :

Ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων μου ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς ὅλους τοὺς κ. συναδέλφους. Ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ ἐκφράσω τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐταιρείας τὰ ὁποία μὲ ἐτίμησαν διὰ τῆς ψήφου των καὶ μὲ ἀνέδειξαν Πρόεδρον τῆς Ε.Κ.Ε. Ἀξίωμα τιμητικὸν ἀλλὰ καὶ ἀξίωμα ὑποχρεώσεων καὶ εὐθυνῶν. Αἱ εὐθύναι μάλιστα εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν εἶναι μεγάλαι, ἐὰν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖ σήμερον ἡ Ἐταιρεία, συνθῆκαι πολὺ γνωσταὶ εἰς ὅλους σας. Δέν πρόκειται νὰ ἐνδιατρίψω ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ. Διότι μοναδικός μου σκοπὸς εἶναι ἡ ἐπιδίωξις ἀυξήσεως καὶ συμπυκνώσεως τῶν με-

λῶν τῆς Ἑταιρείας καὶ προσανατολισμοῦ τῆς προσπάθειας ὅλων πρὸς ἓνα κοινὸν καὶ ἀνώτερον σκοπὸν: τὴν βελτίωσιν τῆς Ἑταιρείας καὶ τὴν ἐξύψωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς στάθμης τῶν ἐργασιῶν τῆς ἓνα δυναθῆ ἄυτη νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν δι' ὃν συνεστήθη, ἦτοι τὴν προαγωγὴν τῆς Κτηνιατρικῆς ἐπιστήμης ἐν γένει, διὰ ἀνακοινώσεων, δημοσιεύσεων, διαλέξεων ἐκδόσεως τοῦ Δελτίου τῆς Ε.Κ.Ε. κ. λ. π., κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς.

Ἡ Ἑταιρεία πᾶσχει σήμερον ἀπὸ ἐπιστημονικὸν ὑποσιτισμὸν. Περιμένομεν νὰ παρουσιασθῆ μία ἀνακοίνωσις Ἑταίρου διὰ νὰ συνεδριάσωμεν. Τὸ Δ.Σ. τῆς Ἑταιρείας θὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης. Ἡ ἐργασία ὅμως τοῦ Δ. Σ. μόνον, δὲν ἀρκεῖ. Χρειάζεται ἡ θερμὴ συμπαράστασις καὶ βοήθεια ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν συναδέλφων. Χρειάζεται δουλειὰ ἀπὸ ὅλους μας ἐὰν θέλωμεν νὰ ὀρθοποδήσῃ ἡ Ἑταιρεία. Διότι ἀπὸ μᾶς τοὺς ἰδίους θὰ εὕρωμεν τὴν ἐπιστημονικὴν τροφὴν τῆς ὁποίας ἔχομεν ἀνάγκην. Ὅλοι καλούμεθα νὰ δουλέψωμεν με ὄρεξιν, με σύστημα καὶ ὑπομονήν. Χάριν τῆς ἐπιστήμης τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦμεν. Πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἑταιρείας μας. Πρὸς τὸ καλὸν ἡμῶν τῶν ἰδίων.

Ὡς πρῶτον μέτρον βελτιώσεως τῆς λειτουργίας τῆς Ἑταιρείας ἀπεφασίσθη ἡ καθιέρωσις μιᾶς τουλάχιστον τακτικῆς συνεδριάσεως κατὰ μῆνα. Πρὸς τοῦτο θὰ καθορίσωμεν ἡμεῖς καὶ τὰς συνεδριάσεις καὶ τὰ θέματα τῶν τακτικῶν τούτων συνεδριάσεων. Δυνατὸν νὰ συγκαλοῦνται καὶ ἔκτακτοι συνεδριάσεις, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ θέματα θὰ τὰ ἐξασφαλίσωμεν ὅχι μόνον διὰ πρωτύπων ἐργασιῶν, αἱ ὁποῖαι σπανίζουσι ἀλλὰ καὶ διὰ διαλέξεων καὶ ἐνημερωτικῶν μελετῶν ἐπὶ ποικίλων κτηνιατρικῶν ἀντικειμένων. Οὐδεὶς, κύριοι, εἶναι σοφός, οὐδεὶς εἶναι παντογνώστης, ὅλοι ἔχομεν ἀτελείας γνώσεων καὶ ὅλοι ἔχομεν ἀνάγκην μαθήσεως. Οἱ μαθηταὶ θὰ γίνουσι ἐκ περιτροπῆς καὶ διδάσκαλοι. Ὑπάρχουσι ἀρκετοὶ μεταξὺ μας ἱκανοὶ νὰ ἀναλάβουσι διαλέξεις καὶ μελέτας, διὰ νὰ ἐνημερώσουσι τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας ἐπὶ τῶν νέων ἐξελίξεων τῆς ἐπιστήμης. Οὗτοι θὰ κληθοῦσι νὰ δώσουσι τὸ παρὸν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἑταιρείας.

Θὰ γίνῃ δηλ. ἓνα εἶδος μετεκπαιδεύσεώς μας. Καὶ ἔχομεν ὅλοι ἀνάγκην μετεκπαιδεύσεως. Παλαιοὶ καὶ νέοι διὰ νὰ ἐνημερωθοῦσι ἀπὸ ἐιδικευμένους ἐκλεκτοὺς συναδέλφους ἐπὶ τῶν νέων προσκλήσεων τῆς Ἑπιστήμης, ἡ ὁποία ἔχει σημειώσῃ ἀλματώδη πρόοδον καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρακολουθῆται ἄυτη ἀπὸ ὅλους τοὺς κτηνιάτρους. Οἱ νεώτεροι διὰ νὰ διδασκῶσι ἀπὸ τὴν πείραν τῶν παλαιωτέρων. Διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν ταύτην, ἡ ὁποία θὰ εἶναι μακρᾶς πνοῆς, θὰ πρέπει νὰ παρακληθοῦσι νὰ διδάξουσιν καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Κτηνιατρικῆς μας Σχολῆς καὶ ἄλλοι καθηγηταὶ Πανεπιστημίου. Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως τοῦτο πρέπει ἡ Ἑταιρεία μας νὰ ἐξασφα-

λίση ἀξιοπρεπή στέγην, θέμα βασικὸν δι' ἓνα ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ πραγματοποίησις εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑταιρείας, οὐχὶ καὶ τόσον εὐχάριστον. Τὸ σημεῖον τοῦτο θὰ μᾶς ἀπασχολήμη εἰς χρόνον ἀπώτερον καὶ ἀφοῦ πρῶτον μελετήσωμεν καλῶς τὸ θέμα καὶ καταλήξωμεν εἰς συμπεράσματα τὰ ὁποῖα θὰ ἀνακοινώσωμεν εἰς τὴν Ἑταιρείαν διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων.

Τὰ ἀντικείμενα τῶν τακτικῶν μηνιαίων συνεδριάσεων, ὅπως καὶ οἱ ὀμιληταί, θὰ καθορισθοῦν ἀπὸ σήμερον δι' ὅλον τὸ ἀρξάμενον ἔτος 1964, τὸ δὲ σχετικὸν πρόγραμμα θὰ κοινοποιηθῆ εἰς ὅλους τοὺς κ. συναδέλφους εἴτε οὗτοι τυγχάνουν μέλη, εἴτε ὄχι, τῆς Ε.Κ.Ε. Τοιουτοτρόπως ἡ μὲν Ἑταιρεία θὰ ἀπαλλαγῆ τῆς προσθέτου ἐργασίας καὶ τῶν γραφικῶν καὶ ταχυδρομικῶν ἐξόδων, οἱ δὲ Ἑταῖροι θὰ εἶναι ἐνήμεροι ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ τοῦ θέματος ἐκάστης τακτικῆς συνεδριάσεως καὶ θὰ ἔχουν ἐπαρκῆ χρόνον εἰς τὴν διάθεσίν των νὰ μελετήσουν τὸ θέμα καὶ νὰ παρασκευασθοῦν νὰ λάβουν ἐνδεχομένως μέρος εἰς τὴν σχετικὴν συζήτησιν ἣτις ἀκολουθεῖ συνηθῶς μεθ' ἐκάστην ἀνακοίνωσιν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς πολλῶν Ἑταίρων, ἐλπίζεται νὰ καταστοῦν περισσότερον ἐνδιαφερόντως, ὠφελιμότεραι καὶ καρποφόροι αἱ συνεδριάσεις τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ Ε.Κ.Ε. πρέπει, κύριοι, νὰ ἀποβῆ ὁ ναὸς τῆς Κτηνιατρικῆς ἐν Ἀθήναις. Εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν καλλιεργεῖται αὕτη λίαν ἐπιτυχῶς καὶ ἀποδοτικῶς εἰς τὴν μεγάλη βήματα προόδου σημειώσασαν, ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, Κτηνιατρικὴν Σχολήν. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ διακονία τῆς Κτηνιατρικῆς ἀνήκει εἰς τὴν Ε.Κ.Ε., ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ὁποίας θὰ ἀκούονται ἐλευθέρως καὶ θὰ διαφωτίζουσιν τοὺς κ. συναδέλφους αἱ ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐρευνῶν τῶν ἐπιστημονικῶν Κτηνιατρικῶν Ἰδρυμάτων, Ἰνστιτούτου Μικροβιολογίας, Ἐργαστηρίου Ἀφθώδους, Ἐργαστηρίου Κτηνιατρικῶν Ἐρευνῶν Στρατοῦ καὶ ὄλων τῶν ἐχόντων ἔφεσι πρὸς μελέτην καὶ ἔρευναν κ. συναδέλφων. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ εὐχάριστον τοῦτο σημεῖον.

Ἡ ἐπιστήμη, κύριοι, εὐρίσκειται, ὡς γνωστόν, εἰς κατάστασιν διαρκοῦς ἐξελίξεως. Δὲν ὑπάρχει τέρμα, δὲν ὑπάρχει στάδιον ἐξελίξεως ὅπου φθάνοντες μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι θὰ ἡσυχάσωμεν. Σὲ κάθε ὅμως σκαλοπάτι προόδου, τὸ ὁποῖον ἀνεβαίνομεν μοχθοῦντες καὶ ἀγωνιζόμενοι, σὲ κάθε ἐνδιάμεσον σταθμὸν ἐξελίξεως, μᾶς περιμένει ἓνα ἐνδύμυχον μειδίωμα ἱκανοποιήσεως, ὅτι ἐπράξαμεν τὸ καθήκον μας. Εὐχομαι νὰ δοκιμάσουν τὸ αἶσθημα τοῦτο ψυχικῆς εὐφορίας πολλοὶ Ἑταῖροι ἐργάται τῆς ἐπιστήμης, διὰ νὰ ἀντίση συντόμως καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας.

Ἀκολουθῶς γίνεται παμψηφεί δεκτὸν, προτάσει τοῦ Προέδρου, τὸ κατωτέρω πρόγραμμα ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρείας διὰ τὸ 1964.

α/α	Χρονολ.	Ἀντικείμενον	Ὁμιληταὶ
1	23-1-65	Βρουκελλώσεις. Ἐπιδημιολογία, τρόπος ἀνιχνεύσεως καὶ καταστολῆς.	Π. Καρβουνάρης
2	6-2-64	Ἐκ τῆς προσφάτου ἐκδηλώσεως τῆς μολυσματικῆς παραπληγίας τῶν ἱπποειδῶν παρ' ἡμῖν.	Ε. Ματθαϊάκης
3	5-3-64	Διδάγματα ἐκ τῆς καταπολεμήσεως τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ παρ' ἡμῖν.	Ι. Καρδάσης
4	9-4-64	Τὸ πρόβλημα ἐξαλείψεως τῆς φυματιώσεως τῶν βοοειδῶν ἐν Ἑλλάδι	Μ. Στυλιανόπουλος
5	21-4-64	Θέσις τῆς Ἑλληνικῆς κτηνοτροφίας ἐντὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.	Σ. Κολάγης
6	14-5-64	Ἡ λύσσα ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ πρόβλημα καταστολῆς αὐτῆς.	Π. Δραγῶνας καὶ Ε. Στοφόρος
7	28-5-64	Στείροτης ἀγελάδων	Θ. Ρώσης
8	4-6-64	Ἡ ψευδοπανώλης τῶν πουλερικῶν ἐν Ἑλλάδι.	Α. Χριστοδουλόπουλος Γ. Βέϊμος
9	2-7-64	Ὁ ρόλος τοῦ κτηνιάτρου εἰς τὴν παθολογίαν τῶν μελισσῶν.	Γ. Ζαριφόπουλος
10	3-9-64	Ἐπὶ τῶν ἐνδημούντων ἐσωτερικῶν παρασιτικῶν νοσημάτων τῶν ζώων καὶ τῶν μέσων περιστολῆς αὐτῶν	Κ. Δοντᾶς
11	17-9-64	Μέθοδοι ἐρεῦνης καὶ τηρητέας ἀγωγῆς μικροβιολογικοῦ ἐλέγχου σφαγίων.	Α. Κωνσταντινίδης Κ. Πέτρης
12	1-10 64	Συντήρησις κατεψυγμένων κρεάτων καὶ μέθοδοι μακροσκοπικοῦ καὶ ἐργαστηριακοῦ ἐλέγχου αὐτῶν.	Δ. Καραμαρίας Γ. Ντρίνιας
13	15-10-64	Προσθετικά πτηνοτροφῶν.	Α. Χριστοδουλόπουλος Λ. Εὔσταθίου
14	5-11-64	Συντήρησις κατεψυγμένων ἰχθύων καὶ μέθοδοι μακροσκοπικοῦ καὶ ἐργαστηριακοῦ ἐλέγχου αὐτῶν.	α) Δ. Λιάρος-Κ. Πέτρης β) Π. Χαλακατεβάκης- Α. Πολυμενίδης
15	3-12-64	Χαρακτηριστικά γνωρίσματα κατεψυγμένων ἰχθύων μετὰ τὴν ἀπόψυξιν καὶ τρόπος διακρίσεως τούτων ἀπὸ τῶν νωπῶν.	α) Δ. Λιάρος-Κ. Πέτρης β) Δ. Καραμαρίας- Α. Πολυμενίδης

Διεξάγεται κατόπιν συζήτησις εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνει μέρος ὁ κ. Ε. Στοφόρος, ὁ ὁποῖος προτείνει ὅπως γίνουν ἀνακοινώσεις γενικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ὁ κ. Κολάγγης παρακαλεῖ νὰ τῷ ἀνατεθῆ τὸ θέμα τῆς θέσεως τῆς Ἑλληνικῆς κτηνοτροφίας ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ε.Ο.Κ. Γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις του.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ταμίας τῆς Ε.Κ.Ε. καταθέτει ἰσοσκελισμένον προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1964 μὲ ὕψος ἐσόδων - ἐξόδων δραχμ. 50.000 καὶ τονίζει τὴν οἰκονομικὴν καχεξίαν τῆς Ε.Κ.Ε.

Ὁ κ. Λιᾶρος παρακαλεῖ τὸν Δ)ντὴν Κτηνιατρικῆς Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Τσιτσιγιάννην ὅπως διὰ τῆς ἐπιτροπῆς του ἀυξηθῆ ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν πρὸς τὴν Ε.Κ.Ε.

Ὁ κ. Τσιτσιγιάννης λέγει ὅτι θ' ἀυξηθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν Κτηνιατρείων-συνδρομητῶν.

Θίγεται ἐν συνεχείᾳ τὸ θέμα τῶν ἀνατύπων καὶ ἀποφασίζεται ὅπως τὸ Δ.Σ. ρυθμίση τὸ θέμα.

Ὁ κ. Τριαντόπουλος ὀμιλεῖ ἐπὶ τοῦ ὀργανωτικοῦ καὶ τονίζει τὴν ἀνάγκην τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ε.Κ.Ε. Ἀποφασίζεται τὸ θέμα νὰ ἀχθῆ εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἐκλέγεται κατόπιν ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρησιν τοῦ 1963 ἐκ τῶν κ.κ. Καρβουνάρη, Ταρλατζῆ καὶ Δραγῶνα.

Ἀναγιγνώσκονται μετὰ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν κ.κ. Ε. Ἀρτοποιοῦ, Α. Πολυμενίδη, Η. Τσερεγκούνη, Α. Τσαγκλῆ, Σπ. Παντελιοῦ, Α. Παπαστεριάδη, Π. Χαλακατεβάκη, Π. Γιαννούση, Ἀθ. Τσολιάκου, Β. Καίλα, Μιχ. Λογοθέτη καὶ Κ. Τατσιράμου, οἵτινες αἰτοῦσιν ἐγγραφὴν τῶν εἰς τὴν ΕΚΕ.

Αἱ αἰτήσεις ὅλων γίνονται ἀποδεκταί.

Κατόπιν ὁ κ. Α. Παπαδόπουλος προβαίνει εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς μετὰ τοῦ Κ. Τατσιράμου ἐργασίας τῶν ὑπὸ τὸν τίτλον: «ἐπὶ κοκκιδιάσεως ὀρνίθων, ὀφειλομένης εἰς Eimeria Minati διὰ πρῶτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι ἀνευρισκομένη».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακοινώσεως διεξάγεται εὐρεῖα συζήτησις εἰς ἣν λαμβάνουν μέρος οἱ κ.κ. Δοντᾶς, Ἀρτοποιός, Καρδάσης, Μπαλωμένος, Στοφόρος, Περακάκης, Λιᾶρος, Τσιτσιγιάννης, Καρβουνάρης, Χριστοδουλόπουλος.

Ὑπὸ τοῦ κ. Περακάκη θίγεται τὸ θέμα τῶν πτηνοτροφῶν καὶ ἀποφασίζεται ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Χριστοδουλοπούλου καὶ Εὐσταθίου πρὸς μελέτην τοῦ θέματος.

Ὁ κ. Καραβαλάκης εἰσηγεῖται τὴν σύγκλησιν Πανελληνίου Συνεδρίου Κτηνιάτρων, μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἀπευθύνει συγχαρητηρίους λόγους εἰς τοὺς κ.κ. Παπαδόπουλον καὶ Τατσιράμον διὰ τὴν ἐργασίαν τῶν καὶ λύει τὴν συνεδρίασιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Κατὰ τὸ ἔτος 1963 ἐπραγματοποιήθησαν 3 συνελεύσεις τῆς Ε.Κ.Ε.

Ἐκ τούτων ἡ πρώτη ἀφιερώθη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1963 καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ, ὀρισθείσης πρὸς τοῦτο ἑμελοῦς ἐπιτροπῆς.

Ἡ δευτέρα συνέλευσις κατηναλώθη εἰς τὸν διοικητικὸν καὶ οἰκονομικὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1962 καὶ εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ἐργασίας τῶν κ.κ. Φ. Παπαχριστοφίλου — Ι. Καρδάση ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ ἀγὼν ἐναντίον τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ τύπου S.A.T. (1) εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Ἐξελέγησαν τέσσαρες νέοι ἑταῖροι.

Κατὰ τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν, καθ' ἣν ἔλαβον χώραν καὶ αἱ ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Δ.Σ. διὰ τὸ ἔτος 1964, παρευρέθησαν 55 μέλη ἐκ τῶν μονίμως διαμενοντῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐστάλησαν 13 ψηφοδέλτια ἐκ τῶν ἑταίρων τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐπιτευχθεῖσας οὕτω ἀπαρτίας, διεξήχθησαν αἱ ἀρχαιρεσίαι ὀρισθέντων ψηφολεκτῶν τῶν κ.κ. Θ. Παλλάσκα, Ν. Γαλάνη καὶ Δ. Μπρόβα.

Ἐπὶ 68 ψηφισάντων ἔλαβον ψήφους ἀντιστοίχως διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Γεν. Γραμματέως, Εἰδ. Γραμματέως καὶ Ταμίου.

Ἐμμ. Ματθαϊάκης 36, Βασ. Κοῦκος 34, Ἰω. Καρδάσης 30, Κ. Μ. Σωτηρόπουλος 60, Ἀγγ. Παπαδόπουλος 63.

Διὰ τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Δελτίου ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ἀδ. Φραγκόπουλος, Π. Δραγῶνας, Ἀγγ. Παπαδόπουλος, Π. Καρβουνάρης καὶ Γ. Ντρίνας.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ Π.Ε.Κ.Δ.Υ.

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Κτηνιάτρων Δημοσίων Ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Δ.Σ. διὰ τὸ ἔτος 1964 ἐξελέγησαν τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. οἱ κ.κ. Ἰ. Περακάκις, Κ. Μοναστηριώτης, Ι. Καρδάσης, Κ. Μ. Σωτηρόπουλος, Ι. Καραβαλάκης, Π. Δραγῶνας καὶ Θ. Παλλάσκα.

Τὰ μέλη τοῦ νέου Δ.Σ. συνελθόντα τὴν 30-12-63 εἰς πρώτην συνεδρίασιν, κατόπιν μυστικῆς ψηφοφορίας, συνεκροτήθησαν εἰς σῶμα ὡς κάτωθι :

Πρόεδρος Ἰωάννης Περακάκις, Ἀντιπρόεδρος Κ. Μοναστηριώτης, Γεν. Γραμματεὺς Κ. Μ. Σωτηρόπουλος, Ταμίας Ἰωάν. Καραβαλάκης.

Μέλη: Ι. Καρδάσης, Π. Δραγῶνας, Θ. Παλλάσκα.

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ ΝΕΑ

Προαγωγαί : I. Προήχθησαν εις τὸν ἕον βαθμὸν οἱ κάτωθι Κτηνίατροι :

1) Γεώρ. Ραυτόπουλος, 2) Λ. Μανδρατζῆς, 3) Γ. Πουκαμισᾶς, 4) Γεορ. Πνευματικᾶτος, 5) Γεώρ. Πιτσινίδης, 6) Λουκᾶς Εὐσταθίου, 7) Γεώρ. Καλδῆς, 8) Χρ. Εὐαγγελόπουλος, 9) Ἄλεξ. Γεωργιάδης, 10) Βασ. Δανιάς, 11) Σωκρ. Λιούπη, 12) Ἄστερ. Δεσποτόπουλος, 13) Ἐλευθ. Ἐλευθερίου, 14) Κων. Περδίκης, 15) Ἄντ. Παπαδόπουλος, 16) Βασ. Οἰκονομίδης, 17) Ἄντ. Μετασσαράκης, 18) Γεώρ. Στρούλιας, 19) Ἰωάν. Σιάργκας, 20) Γεώρ. Σακελλαρίου, 21) Νικ. Ἀνδρεάδης, 22) Εὐάγγ. Βήττας, 23) Ἄνδρ. Ζαμπούνης, 24) Εὐστρ. Ἀρτοποιός, 25) Ἰωάν. Νηλιᾶς, 26) Βασ. Χατζῆς, 27) Κων. Παπαδόπουλος, 28) Γεώρ. Ξένος, 29) Ἀναστ. Γκῶγκος, 30) Μηνᾶς Σαββουκίδης, 31) Πασχ. Ἐλληνοῦδης, 32) Δημ. Δημητρίου, 33) Νικ. Μαγκανάρης, 34) Εὐάγγ. Σίμος, 35) Ἄθων. Κάρρας, 36) Γεώρ. Πρίκας, 37) Παναγ. Μπέγκας.

II. **Διορισμοί :** Διορίσθησαν οἱ κάτωθι Κτηνίατροι :

1) Ἄνδρ. Δόνος, 2) Ἀχιλ. Ἀσπρέας, 3) Σπυρ. Ἀρταβάνης, 4) Δημ. Τσίμπουρης, 5) Ἦλ. Στάμου, 6) Δημ. Καραφῆδης, 7) Μιχ. Ἀγγέλης, 8) Γεώρ. Πατίλας, 9) Θεόδ. Καζαντζῆς, 10) Ἄθων. Τσατσαγιάννης, 11) Ἦλ. Κωστίκος.

III. **Μεταθέσεις :** Μετετέθησαν οἱ κάτωθι Κτηνίατροι :

1) Κων. Δοντᾶς ἐκ Πύργου (Ἡλείας) εἰς Δ)σιν Κτηνιατρικῆς, 2) Μιχ. Σιγανός ἐξ Ἰστιαίας εἰς Κτην. Ὑπηρ. Ἀττικῆς, 3) Ἰωαν. Μαρίνος ἐκ Χαλκίδος εἰς Κτην. Μικρ. Ἰνστ. 4) Μαρία Μαστρογιάννη ἐκ Πέλλης εἰς Κτην. Μικρ. Ἐργ. Θ)κης, 5) Γεώργ. Στρούλιας ἐξ Ἀρκαδίας εἰς Ν)κὴν Ὑπ. Λαρίσης, 6) Ἐλευθ. Τριαντόπουλος ἐκ Καρπενησίου εἰς Κ.Μ.Ι.

Συμμετοχὴ εἰς Διεθνή Συνέδρια

1) Ἄδ. Φραγκόπουλος εἰς συνέδριον Ἀναεροβίων εἰς Λονδῖνον.
2) Ἄπ. Χριστοδουλόπουλος εἰς συνέδριον ἀναπνευστικῶν νόσων πτηνῶν εἰς Λισσαβῶνα.

I. **Μεταθέσεις :** Μετετέθησαν οἱ κάτωθι Κτηνίατροι :

1) Ναπολ. Χαρισιάδης ἐκ Λαρίσης εἰς Ν)κὴν ὕπηρ. Ἀρτης, 2) Ἰωάν. Σκόδρας ἐκ τοῦ Ἄγρ. Κτ)τρείου Λαρίσης εἰς Ν)κὴν ὕπηρ. Λαρίσης, 3) Ἦλιος Ράσιος ἐκ τῆς Ν)κῆς ὕπ. Κιλκίς εἰς Ἔδεσσαν ἔνθα ὕπηρετεῖ, 4) Δημ. Γκουλιάμας ἐκ τῆς Ν)κῆς ὕπηρ. Δράμας εἰς Ἄγρ. Κτηνιατροεῖον Δράμας, 5) Παν. Δεμερτζῆς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κτην. ὕπηρ. Λήμνου εἰς Ἄγρ. Κτην. Λαρίσης, 6) Ἰωάν. Πορπόρης ἐκ τῆς Ν)κῆς ὕπηρ. Θ)νίκης εἰς ὕπ. ἔλεγχ. ἔδωδ. πρ. ζ. προελ. Θ)νίκης, 7) Χρῆστος Παπποῦς ἐκ τοῦ Ἄγρ.

Κτην. Μεγάρων εἰς Κτην. Μ. Ἰνστ. Ἀφ. Πύρ., 8) Γεώρ. Βέιμος ἐκ Ν)κῆς ὑπηρ. Ἀχαΐας εἰς Κτ. Ἰνστ. Βοτανικόν, 9) Ἀντ. Τσιπουράκης ἐξ Ἀγρ. Κτην. Κορθίου εἰς Ν)κὴν ὑπηρ. Κυκλάδων.

II. Παράτασις ἀποσπάσεως.

Παρετάθη ἐπὶ ἐξάμηνον ἢ ἀπόσπασις τοῦ Κτηνιάτρου Γ. Καλαμποκᾶ ἐκ τοῦ Ἀγρ. Κτηνιατρείου Τριπόλεως εἰς Ν)κὴν ὑπηρ. Ἀττικῆς.

III. Διορισμοί :

Διωρίσθη καὶ ἐτοποθετήθη εἰς Ἀγρ. Κτηνιατρεῖον Μακρρακόμης ὁ Κτηνίατρος Θεμ. Φιλιππίδης.

IV. Ἐτοποθετήθη ὡς ὑπο)τῆς Κ.Μ.Ι. ὁ Κτηνίατρος Παν. Καρβουνάρης.

Κτηνιατρικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης

Ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ὁ καθηγητὴς τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς κ. Νίκος Ἀσπιώτης.

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

I. Μόνιμοι

A'. Προαγωγαί

Οἱ Κτηνίατροι κ. κ. Ἰ. Καλλιγέρης, Εὐστορ. Λαμπράκης καὶ Ἀθ. Πολυμενίδης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπικτηνιάτρου.

Οἱ Ἐποκτηνίατροι κ. κ. Εὐστ. Καραθανάσης, Νικ. Βλαϊκίδης, Νέρ. Παναγιωτόπουλος καὶ Γεώργ. Σαφλέκος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Κτηνιάτρου.

B'. Ὄνομασία Ἀνθυποκτηνιάτρων

Οἱ κ. κ. Θεόδωρος Ἀντικατζίδης καὶ Λάζαρος Τσιπουρίδης ἀποφοιτήσαντες εὐδοκίμως τῆς Σ. Ι. Σ. (Τμῆμα Κτηνιατρικόν) ὠνομάσθησαν ἀνθυποκτηνίατροι.

Γ'. Μεταθέσεις

Οἱ κάτωθι Κτηνιατρικοὶ Ἀξι]κοὶ μετετέθησαν ὡς ἀκολούθως :

Ὁ Γεν. Ἀρχ]τρος Γρηγόριος Τσαγγάρης ἐκ τῆς Δ.ΣΚΙ]Στρατιᾶς εἰς Δ.ΣΚΙ]ΓΕΣ.

Ὁ Ἀρχ]κτρος Ἀλέξανδρος Παπανικολάου ἐκ τῆς Δ.ΣΚΙ]Γ'.Σ.Σ. εἰς Δ.ΣΚΙ]Στρατιᾶς.

Οἱ Ἐπικτηνίατροι : Ἀθανάσ. Βέλτσος ἐκ τοῦ 984 Κτ. Ε.Ε. εἰς Β'. Γ.Σ.Ν. Κτ., Γεώργ. Ντρίνιας ἐκ τοῦ Β'. Γ.Σ.Ν. Κτ. εἰς Δ.ΣΚΙ]Γ.Ε.Σ. Γεώργ. Παπαμελετίου ἐκ τῆς Δ.ΣΚΙ]Χ Μερ. εἰς Δ.ΣΚΙ]Β'.Σ.Σ., Ἀλέξ. Ἀποστόλου ἐκ τῆς Δ.Π.-Δ ΚΙ]ΓΕΣ εἰς Δ.ΣΚΙ]Α'.Σ.Σ., Νικ. Γαλάνης ἐκ τοῦ 984 Κτ. Ε.Ε. εἰς Δ.Π.-Δ.ΚΙ]ΓΕΣ., Νικ. Γιαννόπουλος ἐκ τῆς Δ.ΣΚΙ]ΧΙ

Μερ. εις 974 Α.Β.Κ.Υ., Ἀλέξ. Καρδούλης ἐκ τῆς 974 Α.Β.Κ.Υ. εις Δ ΣΚΙ|Χης Μερ., Παρμεν. Χαλακατεβάκης ἐκ τῆς ΜΥΕΠ εις 984 Κτ.Ε.Ε., Μάριος Βάλλυνδρας ἐκ τῆς Δ.ΣΚΙ|Β'.Σ.Σ. εις Δ.ΣΚΙ|ΓΕΣ., Ἀλέξανδρος Τσώλης ἐκ τῆς Δ.ΣΚΙ|VI Μερ. εις Μ.Υ.Ε.Π., Εὐστρ. Λαμπράκης ἐκ τοῦ 973 Ν.Κ. εις Δ.ΣΚΙ|XI Μεραρχ.

Οἱ Κτηνίατροι: Θ. Παπασταύρου ἐκ τῆς Ι.Β.Φ. εις 973 Ν. Κτηνῶν, Ἰων. Παπαδόπουλος ἐκ τοῦ 972 Ν. Κ. εις Δ. ΣΚΙ|XV Μεραρχ., Νικ. Βλαϊκίδης ἐκ τοῦ 982 Α.Κ.Ι. εις Ι.Β.Φ.

Οἱ Ὑποκτηνίατροι: Ἰωάκ. Ἰωακειμίδης ἐκ τοῦ 971 Α.Κ.Ι. εις 982 Α.Κ.Ι., Δημ. Λαμίρης ἐκ τοῦ 985 Κ.Ι. εις 50 Σ. Πεζικοῦ, Γεωργ. Σπανός ἐκ τοῦ 983 Α.Κ.Ι. εις 973 Ν. Κ., Παρμ. Μαρκόπουλος ἐκ τοῦ 976 Α.Κ.Ι. εις Κ.Ε.Ι., Κ. Φουρατζῆς ἐκ τοῦ 973 Ν.Κ. εις 11ον Τ.Ο.Μ., Κ. Καρατζᾶς ἐκ τοῦ 973 Ν.Κ. εις 985 Κ.Ι.

Οἱ νεοκαταταγέντες Ἀνθυποκτηνίατροι: Θ. Ἀντικατζίδης εις 65 Σύντ. Πεζ., Λάζ. Τσιπουρίδης εις 29 Σύντ. Πεζ.

Δ'. **Ἐξ ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας:** Ὁ Ἐπικ/τρος Ἡρ. Τσερεγκούνης ἐξ Η.Π.Α., Γεώργ. Παπαμελετίου καὶ Κτηνίατρος Θ. Παπασταύρου ἐκ Γαλλίας.

Ε'. **Εἰς Ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν:** Ὁ Ἐπικ/τρος Ι. Καλλιγέρης καὶ Κτηνίατρος Στ. Κατσιγιάννης εις ἐτησίαν ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν εις Γαλλίαν.

2. Ἐ φ ε ρ ο ι :

Α' **Ἀπολύσεις:** Ἀπελύθησαν τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ οἱ κάτωθι Ἐφ. Ἀνθ/κτροι 58, 59, 60, 61 ΕΣΣΟ: Ἀξιώτης Ι., Βάϊνας Κων., Γεωργιάδης Ν., Λιάσκας Π., Μπόγλου Ἀγ., Παρλίτσης Ἀστ., Σιδηρόπουλος Σ., Τσιαμίτας Ι., Φεΐδης Π., Χαρώνης Φ., Κάϊλας Β., Μπαϊράνης Β., Ρούσκας Κ., Σιάκας Ι., Σκαμπαρδώνης Σ., Λαγανόπουλος Α., Αὐγέρης Α., Κιουρτσίδης Ι., Κυριακίδης Σπ., Μπουλουτῆς Γ., Μυκίδης Αντ., Ντάβης Ἰπ., Παππᾶς Δ., Ρέντζιος Ὀδ., Σπαῆς Ἀλ., Ταλαμπίρης Μιχ., Γλύκος Μ.

Β'. **Προαγωγαί:** Προήχθησαν εις τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐφ. Ἀνθ/κτρου οἱ κάτωθι Δ.Ε.Α. Κτηνίατροι Γκαγκάτσης Ν., Καρατζᾶς Μ., Πατσόπουλος Ἀν., Σαμαρᾶς Δ., Φράγκος Χρ. Καμπᾶς Ν., Κατσαβέλης Χρ., Γιαντζῆς Δημ., Ζαχαριάδης Θ., Ἀληφακιώτης Θ., Ζουπίδης Ἀν., Καλαμπούκας Κων., Σταματοπούλος Ἰωάν., Στεφάνου Δημ., Τσιτσάνης Σπ., Μεταξόπουλος Ι.

Γ' **Τοποθετήσεις:** Ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολουθῶς οἱ Δ.Ε.Α. Κτηνίατροι 64ης, 65ης, 66ην ΕΣΣΟ ἀποφοιτήσαντες τῆς Σχ. Ἐφ. Ἀξ/κῶν Κτην/κοῦ: Γιαπιτζῆς Φ. εις 975 ΠΑΚΥ, Ἀστρίδης εις 940 Α.Κ.Ι., Καραμάνης Γ. εις 90 ΣΠ., Κορδάτος Δ. εις Δ. ΣΚΙ|I Στρ., Κουϊμτζᾶς Σ. εις 976 ΑΚΙ, Λάμπρου Ἀστερ. ΒΓΣΝΚ, Μαρκόπουλος Μ. εις 974 ΑΒΚΥ, Μαυρίδης Γ. εις 19 ΣΠ., Νουσιόπουλος Γ. εις 528 Φ.Π., Προμουζᾶς Ασ.

εἰς 985 Κ.Ι., Τάσιος Ν. εἰς 983 ΑΚΙ, Τομόπουλος Δ. εἰς 23 Σ.Π., Χριστόπουλος Χρ. εἰς 978 Α.Κ.Ι., Βάτσος Σ. εἰς 11ον Τ.Ο.Μ., Γρηγοριάδης Γρηγ. εἰς 973 Ν.Κ., Δαμουλάρης Ν. εἰς Δ. ΣΚΙ/ΑΣΔΕΝ, Διάτσος Γ. εἰς 978 ΑΚΙ, Διδυμόπουλος Γ. εἰς 1ον Σ.Π., Καραϊωάνογλου Πρ. εἰς 973 Ν.Κ., Κεκελέκης Κων. εἰς 980 ΑΚΙ, Λυραντζῆς Π. εἰς 68 Σ.Π., Μανῆς εἰς 24 ΣΠ., Μεραβόγλου Ν. εἰς 977 ΑΚΙ., Καραπαναγιωτίδης Θ. εἰς 982 Α.Κ.Ι., Πούλιος Παν. εἰς 11ον ΤΟΜ., Χατζῆς Ν. εἰς 983 Α.Κ.Ι.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

- 1) MÜNCHBERG, F. et K. KNIEWALLNER: Ἐπὶ τῆς ἀντιστάσεως τῶν ζώσων τριχινῶν εἰς κατάψυξιν καὶ ἀλάτισιν. Die Fleischwirtschaft 15, 358 (1963).

Χοίρειον κρέας ἐμολύνθη τεχνητῶς διὰ τριχινῶν, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐγένοντο πειράματα διαπιστώσεως τῆς ζωικότητός των εἰς συνθήκας καταψύξεως καὶ ἀλάτισεως. Ἡ μετάδοσις τῶν τριχινῶν ἦτο θετικὴ καὶ μετὰ παραμονὴν 48 ὥρῶν εἰς θερμοκρασίαν -25°C 52 ὥρῶν εἰς -24°C καὶ 96 ὥρῶν εἰς -18°C . Εἰς θερμοκρασίαν -15°C ἡ μετάδοσις τῶν τριχινῶν ἦτο βεβαία καὶ τὴν 12ην ἡμέραν, ἐνῶ εἰς -8°C ἕως καὶ τὴν 42αν ἡμέραν. Ἡ κινητικότης τῶν τριχινῶν, διαπιστωθεῖσα διὰ πειραμάτων πέψεως, διήρκει κατὰ τι περισσότερον ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω ὄρια. Κατὰ τὴν ἀλάτισιν ἡ διάρκεια ζωῆς τῶν τριχινῶν ἔβαινε μειουμένη, ὅσον ἠῦξανεν ἡ πυκνότης τῆς ἀλάτισεως.

- MARAZZA V. et G. PERSIANI: Ἐξέτασις διὰ τὴν ἀνεύρεσιν κυστικέρκων τῇ βοηθείᾳ ὑπεριώδους φωτός εἰς σφάγια βοοειδῶν κριθέντα ἐλεύθερα κυστικερκώσεως. Die Fleischwirtschaft 15, 122 (1963).

2339 σφάγια βοοειδῶν τὰ ὅποια κατὰ τὸν ἐπίσημον κρεοσκοπικὸν ἔλεγχον εὐρέθησαν ἀπηλλαγμένα κυστικέρκων, ἐξητάσθησαν ἐκ νέου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνευρέσεως παρασίτων τῇ βοηθείᾳ ὑπεριώδους φωτός. Ἡ ἐξέτασις ἐγένετο ἐπιφανειακῶς μόνον, ἐν τούτοις ὅμως εἰς 18 περιπτώσεις (8,76%) ἀπεδείχθη ὑπαρξίς κυστικέρκων. 12 κυστικερκοὶ ἀνευρέθησαν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ τραχήλου, 1 εἰς τοῦς μῦς τοῦ διαφράγματος καὶ 5 εἰς τὰς ὑπολοίπους χώρας τοῦ σώματος.

- BARTELS H. et K. TÄNDLER: Ἡ διὰ καταψύξεως εἰς -35°C θανάτωσις τῶν κυστικέρκων τῶν βοοειδῶν. Die Fleischwirtschaft 15, 87 (1963).

Μὲ τὸν σκοπὸν νὰ συντομευθῇ ὁ ὀλικὸς χρόνος, ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν διὰ καταψύξεως θανάτωσιν τῶν κυστικέρκων τῶν βοοειδῶν, οἱ συγγραφεῖς ἐποποιήθησαν προσβεβλημένα σφάγια εἰς θερμοκρασίαν -35°C . Τὰ ἀποτελέσματα ἀπέδειξαν ὅτι οἱ κυστικερκοὶ θανατώνονται ἀσφαλῶς ὅταν τὰ σφάγια ἐκτεθοῦν ἐπὶ 24 ὥρας εἰς πρόψυξιν ($+0^{\circ}\text{C}$ ἕως $+2^{\circ}\text{C}$) καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς κατάψυξιν -35°C ἐπὶ 48 ὥρας τουλάχιστον.

Σ. Γεωργάκης

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

Τὴν 2αν Φεβρουαρίου π. ἔ. ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις, εἰς ἡλικίαν 69 ἐτῶν, ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφος Γεώργιος Ζαχαριάδης, ἀσκήσας, ὡς ἰδιώτης Κτηνίατρος, ἐπὶ τριακονταπενταετίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀττικῆς.

Ὁ μεταστὰς ἐγεννήθη τὸ 1894 εἰς Ἀνδριανούπολιν - Θράκης καὶ ἤκο-

λούθησε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα εἰς Γυμνάσιον Κωνσταντινουπόλεως ἀριστεύσας. Τὴν Κτηνιατρικὴν ἐσπούδασε εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Κωνσταντινουπόλεως, ἔνθα ἐσπούδασε ὡς ὑπότροφος.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 ὁ μεταστὰς εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς Ἀθήνας. Κατὰ τὴν τριακονταπενταετῆ εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν του ὁ ἐκλιπὼν ἀγαπητὸς συνάδελφος, ὅστις διεκρίνετο διὰ τὴν ἀρίστην ἐπιστημονικὴν κατάρτισίν του καὶ τὸ ἀριστον ἦθος, ἐπέδειξεν ἐξαίρετον ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθήκον καὶ σπανίαν ἐργατικότητα.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κτηνιατρικὴ Ἑταιρεία ἐκφράζει πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος τὰ θερμότερα αὐτῆς συλλυπητήρια.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ 52ΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

1. Ι. Δημακοπούλου—Π. Καλαϊσάκη : Ἐπί τῆς θεραπευτικῆς ἀξίας καὶ τῶν διαιτητικῶν ἰδιοτήτων τῶν ἐγχωρίου προελεύσεως στεμφύλων πορτοκαλ- λίων κατὰ τὴν διατροφήν τῶν μηρυκαστικῶν	Σελ. 133
2. Π. Καρβουνάρη : Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν μεθόδων καταπολεμή- σεως τῶν βροου αελλώσεων	146
3. Α. Παπαδοπούλου—Κ. Τατσιράμου—Α. Τσαγκλῆ : Κοκκιδίασις ὀστώ- κων ὀρνίθων ὀφειλομένη εἰς <i>Eimeria Mivati</i>	164
ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ	171
ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ	172
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΛΛΗΝ. ΚΤΗΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ	177
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ	182
ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ	188